

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/15, joulukuu 2015-tammikuu 2016, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Yhteiskuntasopimus kapitalismissa on utopiaa !

Ranskan ja USA:n imperialismin rikoksista s. 3
Alas tulopolitiikka, alas luokkasopu s. 4
Ikäihmiset yhteiskunnan voimavara s. 7
Postilaisten voitto perustui yhtenäisyyteen s. 8
Arvioita kommunistien historiasta osa 3 s. 12
Arabi kevään viimeiset taistot s. 14
Venezuelan vaalit s. 15
Lokakuun aatteet eivät ole kuolleet s. 16

Kuva: Antero Nummimäki

PAU:n nuoret järjestivät 6.11. Helsingin Kalasatamassa SOL oy:n luona tapahtuman, jossa varoitettiin vuokratyövoiman käytöstä rikkurintiin kansainvälisten sopimusten vastaisesti.

Yhteiskuntasopimusta ei syntynyt. Kiitos AKT:lle ja PAU:n väelle. On muistettava, että Sipilän "kilpailuloikalla" vain kasvatetaan voittoja ja pidetään osakekurssit nousujohteisina alentamalla kansan toimeentuloa. Tämän ylläpitoon kapitalistit vaativat yhä lisää. Yhteiskuntasopimuksella ainoastaan sidotaan työläisten kädet. Tarvitaan politiikan muutos. Se puolestaan näyttää onnistuvan vain ohittamalla SAK:n ja STTK:n johto.

Sivut 3, 4, 7 ja 8

Sivut 2-3

- Yhdessä imperialismia ja kapitalismia vastaan
- Ranskan ja USA:n rikoksista
- Militarisointi ja NATO torjuttava
- Vallankumouksen veturit
- Onko sielu myyty pirulle?

Sivut 4-5

- Alas tulopolitiikka, alas luokkasopu
- Karkit pois
- Ennen tätä sanottiin diktatuuriksi
- SSS joukkue- valehtelijoiden klubi
- Teidän kriisinne- te maksatte
- Elämän puolesta

Sivut 6-7

- Osuustoiminta on mahdollisuus
- Talkoista ja yhteiskuntasopimuksista
- Ikäihmiset voimavarana
- Vakiduuni luovutti kansalaisaloitteen

Sivut 8-9

- Postityöntekijöiden voitto
- Koulutus ei ole kaupan
- Mallimaana Suomi voi näyttää esimerkkiä
- Joukkoliikennettä Kanarialla ja Helsingissä
- Pyromaanista ei ole palomieheksi

Sivut 10-11

- Työkansan uuden vuoden tervehdys
- Rahaliiton raskas taakka
- On murettava pääoman valta

Sivut 12-13

- Kommunistien lähihistoriasta osa 3
- Krimin kyläjuhlissa tanssitaan taas

Sivut 14-15

- Verotus ja julkinen kulutus
- Arabi kevään viimeiset taistot
- Venezuelan parlamenttivaalit
- Vapauttakaa Grigori Petrenko!

Sivut 16-17

- Lokakuun aate ei ole kuollut
- Venäjän kommunisteja tapaamassa
- Lokakuu pysäytti riistäjät
- Putin vastaan Erdogan
- Ennakkoluulot ja ISISin vastainen toiminta

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia
- Vieraskammosta ja kirjoittamisesta

Sivu 20

- Lehmät ja ilmastomuutos
- Pariisin spehtaakkelist ei tulosta
- Pariisi, Bagdad, Kabul, Tripoli

Kriittinen raja saavutettu, irti fossiilisista !

Kuva: Heikki Mannikko

Pariisin suuri ilmastofoorumi soti 12.12.-15.12.2015 päästöjen vähentämisestä v. 2020 alkaen sekä keskilämpötilan nousun rajoittamisesta alle 2°C. Kriitikot toteavat, että tavoitteeseen pääsemiseksi 80 % maapallon fossiilisista olisi jätettävä maaperään. Miksi siis niiden hallinnasta edelleenkin soditaan? Tavoitteeseen pääsemiseksi tarvitaan liike, joka haastaa kapitalismin kasvulogiikan. Tulee puhkaista se yhteiskunnallinen räjähdysvoima, jota ilmastovalhe pidättelee.

Katso sivu 20

Lokakuun aatteet eivät ole kuolleet

Kuva: Heikki Mannikko

Lokakuun vallankumous aloitti aikakauden, jossa pääoman oli mukauduttava maailman kansoille oikeutta tuovaan järjestykseen. Mutta sodat ja ryöstäminen ilmaantuivat uudelleen ja elämme jatkuvan kriisin aikaa. Tämä nähtiin Pietarissa 7.11. tapahtumissa. Pietarissa saattoi myös "rivien välistä" havaita, että on palautettava "tieteelliseen työväen valtaan" pohjautuva perusta. "Vain poliittiseksi voimaksi järjestäytyneet työtätekevät voivat luoda omaa politiikkaa."

Sivut 5, 16 ja 19

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

Helsinki 21.12.2015

Imperialismia ja kapitalismia vastaan yhteisvoimin

Suomessa polttopullot lentävät öisin turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskuksiin, ja fasisisten Suomen Vastarintaliikkeen katu-partiot ovat useissa kaupungeissa ryhtyneet omavaltaiseen partiointiin. Yhdysvalloissa republikaanien presidenttiehdokkaaksi pyrkivä miljardööri Donald Trump on vaatinut kaikkien maahan pyrkivien muslimien rekisteröintiä. Nämä tapahtumat tuovat mieleen pahaenteiset tapahtumat Saksassa 1930-luvulla.

Iltapäivälehdistö sekä internetissä toimivat roskajulkaisut, kuten MV-lehti, lietsovat rasismia ja irrationaalista pelkoa turvapaikanhakijoita kohtaan. Tämän kaiken johdosta Suomen oikeistohallitus sekä sitä ohjaava kapitalistikonklaavi ovat hyvin tyytyväisiä. Maahanmuuttohysterian varjossa hallitus kaavaillee ennenkuulumattomia heikennyksiä työväen oikeuksiin ja toimeentuloon sekä ohjaa vaarallisesti Suomea yhä lähemmäs sotilasliitto Natoa.

Hallitseva luokka pyrkii usuttamaan riiston kohteena olevat ryhmät toistensa kimppuun sen sijaan, että ne kohdistaisivat oikeutetun raivonsa ongelmien todelliseen lähteeseen, kapitalismiin ja imperialismiin. Johtavien kapitalistimaiden imperialistinen sotapolitiikka on myös pakolaiskriisin taustalla. Radikaali islamilaisuus ja terrorismi kumpuavat samasta lähteestä; esimerkiksi Irakissa terrorismi oli liki tuntematon asia ennen USA:n vuoden 2003 hyökkäystä maahan.

Hallitus jatkaa tuhoisalla linjallaan

SSS-hallitus on häikäilemättömällä toiminnallaan onnistunut osittain myös saattamaan työläiset toisiaan vastaan. Auto- ja kuljetusalan AKT:lle oli hallituksen juonimassa näytelmässä varattu konnan rooli, kun se ryhdytti irtisanoutui hallituksen sanelupolitiikasta eli niin sanotusta yhteiskuntasopimuksesta. Julkisuudessa toiset työntekijäjärjestöt syyttivät AKT:ta pienipalkkaisten naisten aseman heikentämisestä. Yhteiskuntasopimus ei ole mitään muuta kuin työntekijöiden uhrauksin pakkolunastetua kapitalistien voittojen kasvattamista.

Todellisuudessa AKT ei tietenkään säädi lakeja Suomessa, vaan uhkaavat pakkolait ovat alusta asti oikeistohallituksen ja sen taustavoimien käsialaa. On todennäköistä, että työnantajaleiri halusi tietoisesti kaataa yhteiskuntasopimuksen, jotta pakkolakien avulla päästäisiin kurottamaan työntekijöitä vieläkin ankarammin.

Juha Sipilän johtama hallitus jatkaa jääräpäisesti uusliberalistisella ja markkinafundamentalistisella linjallaan, vaikka linjan tuhoisuus on yleisesti tiedossa. Leikkaukset ja palkanalennukset näivettävät taloutta entisestään. Työn kustannusten leikkaaminen kasvattaa kapitalistien voittoja, mutta työllisyyden paranemisesta ei ole minkäänlaisia takuita – päinvastoin työttömyys näyttää vain lisääntyvän.

On mielenkiintoista, kuinka yhteisvaluutta euroon kuulumaton, punavihreän hallituksen toimesta elvyttävää – eli ”vääraoppista” -talouspolitiikkaa harjoittava Ruotsi porskuttaa vahvassa talouskasvussa. Työllisyysaste ja muutkin talouden osatekijät ovat huomattavasti Suomea paremmalla tolalla. Jos Sipilän hallitusta kiinnostaisi oikeasti maamme hyvinvointi, se ajaisi kaikin keinoin meille äärimmäisen vahingollisten Venäjä-pakotteiden lakkauttamista. Lisäksi se ryhtyisi välittömiin toimiin eurosta ja EU-politiikasta irtautumiseksi.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Ranskan ja USA:n imperialismin rikoksista

Ranskan ja Yhdysvaltain imperialistiset hallitukset ovat käyttäneet Pariisiin ja Bamakon marraskuisia kauhistuttavia iskuja laajentaakseen sotilaallista hyökkäystä Syyriassa sekä muslimien vastaista hyökkäystä kotimaissa. Iskut tarjoavat molempien maiden sotilaallis-teolliselle kompleksille tilaisuuden, jota ne eivät jätä hyödyntämättä.

John Catalinotto, Workers World, USA

John Catalinotto on aktiivi Workers World- puolueessa USA:ssa. Hän tekee selvitystyötä imperialismin rikoksista ja toimii paljon kaduilla.

Opetus muulle väestölle Yhdysvalloissa ja Euroopassa pitäisi olla, että vaikka hallitsevat luokat tekevät rikoksia maailman kansoja kohtaan, he myös pakottavat omien maiden tavalliset ihmiset uhrauksiin näiden rikosten johdosta. Kun Pentagon, joka on maailman suurin terroristi, tunkeutuu Irakiin tai Libyaan ja tuhoaa näiden infrastruktuurin tappaen ja haavoittaen miljoonia sekä jättäen kymmenet miljoonat kodittomiksi, ei pitäisi olla yllätys, että se herättää vihaa. Sama pätee Ranskan imperialismiin.

Siirtomaavallan verinen historia

Monet nuoret Pariisissa olivat viattomia uhreja marraskuun 13. päivän hyökkäyksessä, mutta se ei tarkoita, että Ranskan imperialistinen valtio on syytön. Vaikka 1789 Rans-

kan vallankumous nosti esiin idealistisen iskulauseen vapaudesta, tasa-arvosta ja veljeydestä, on ranskalaisella imperialismilla, joka kehittyi tuosta porvarillisesta vallankumouksesta, verinen historia eri puolilla maailmaa. Ranskan hallitsevan luokan toimet ovat luoneet monia vihollisia, mutta eliitin sijasta tavalliset ihmiset joutuvat maksamaan hinnan.

Kun imperialistinen Ranska nousi Saksan miehityksestä toisen maailmansodan jälkeen, arabien ja berberien kansat toteuttivat joukkomielienosoituksia ja kapinoita Algeriassa Ranskan siirtomaavaltaa vastaan. Tukahduttaakseen kapinan Ranskan joukot ja poliisi - jotka toimivat Ranskan presidentin 8. toukokuuta antaman määräyksen mukaisesti - surmasivat usean

päivän aikana peräti 45 000 algerialaista, jotka osoittivat rauhanomaisesti mieltä Setifin, Guelman ja Kheratan kaupungeissa (Tinyurl.com/ncqzar5). Yrittäessään pitää kansakuntaa otteessaan, Ranskan miehittäjät tappoivat jopa miljoona algerialaista, kunnes Algerian kansa vihdoin saavutti vapauden vuonna 1962.

Vuonna 1947 Ranskan siirtomaavallan joukot teurastivat 89 000 ihmisiä ”rauhottaakseen” kapinan Madagaskarilla afrikkalaisella saarella Intian valtameressä (Le Monde Diplomatique, maaliskuu 1997). Ranskan pitkän Indokiinan sodan aikana Ranskan armeija tappoi lukuisia vietnamilaisia, laosilaisia, kamputsealaisia ja myös kiinalaisia, kunnes Ranskan imperialismi lopulta ajettiin ulos vuonna 1954.

Imperialismi yhä voimissaan

Jopa Pariisissa itsessään 17. lokakuuta 1961 Ranskan poliisi avasi tulen 30 000 hengen algerialaismielenosoitusta vastaan, surmaten arviolta 70-300 henkilöä. Jos et ole kuullut tästä, se johtuu Ranskan poliisin ja median tuolloin yhdessä päättämästä asian salaamisesta. Tapaus todennettiin viimein vuonna 1990 (”Battle of Paris,” Jean-Luc Einaudi, 1991).

Imperialististen sotilaallisten väliintulojen historia jatkuu edelleen. Ranskan suihkukoneet aloittivat ilmasodan Libya vastaan vuonna 2011 johtaen Naton toteuttamaa maan barbaarista tuhoamista. Ranskan koneet pommittavat tänä päivänä Syyriassa ja Irakissa yhdessä Yhdysvaltain johtaman ”koalition” kanssa.

John Catalinotto
Workers World, USA
käännös: Tommi Lievemaa

Suomen militarisointi keskeytettävä ja liittymisen Naton jäseneksi torjuttava

ISIS-järjestön terrori-iskut Pariisissa 13.11.2015 saivat aikaan ennen kuulumattoman media-myllerryksen. Radion ja TV:n uutisiin ei seuraavina päivinä muuta mahtunut. Vaalikampanjansa alla Sauli Niinistö liputti Suomen Nato-jäsenyyden puolesta. Myöhemmin hän korjasi kantaansa ja sanoi kannattavansa ”eurooppalaista Natoa” Nato-sopimuksen 5:n artiklan pohjalta, joka on nyt myös tässä EU:n perustuslaissa, Lissabonin sopimuksessa. Tämähän tarkoittaa EU:n lopullista militarisointia. Pariisin tapahtumien johdosta Francois Hollande julisti sodan ISIS-järjestölle pyytäen siihen EU-jäsenmaiden tukea. Tähän presidentti Sauli Niinistö kiirehti heti vastaamaan myöntävästi.

Mediamyllerryksessä asias-ta vedettiin lukuisien ”asiantuntijoiden” myötävaikutuksella väli-tömmästi johtopäätös, että lain-säädäntöämme tulee välittömäs-ti muuttaa sellaiseksi, että maam-me sotilaita voidaan laittaa so-tatoimiin ulkomaille. Osoittautui, että Pariisin tapahtumien kal-taista tilannetta, joka kelpaisi ai-heeksi muuttaa suomalaisten so-tilaiden käyttöä ulkomaille kos-kevaa lainsäädäntöä, oli selkeäs-ti odotettu pitkään. Puolustusmi-nisteri Jussi Niinistö lupasi 14.11 aamulla, että asiaa koskeva laki-esitys voidaan jo ennen vuoden-vaihdetta esitellä eduskunnal-le. Tilannetta hyväksikäyttäen nyt yritetään myös EU:ssa ottaa käyt-

töön Nato:n 5. artikla. Tämä tar-koittaa myös sitä, että kolme EU:n jä-senmaata, jotka eivät ole Naton jä-seniä (Suomi, Ruotsi ja Itävalta) pak-otetaan näin hyväksymään Nato:n 5. artikla käyttöön. Edellisen hal-lituksen ”isäntämaasopimus” käy-tännössä vei meidät Nato-järjestel-män sisään. Isäntämaasopimuksen perusteella Naton joukkoja, ohjuk-sia ja tykistöä voidaan siirtää Venä-jän rajalle.

Vuosia sitten Soini ilmoitti, että hän kannattaa Suomen Na-to-jäsenyyttä vastoin puolueen-sa kantaa. Perussuomalaisilla on kuitenkin tarve pitää poliittista aloi-tetta käsissään, nyt kun äänestäjille on selvinnyt, että hallituksessa he ei-

vät kykene rikkomaan uuslibera-listisen politiikan raameja. Nyt he pyrkivät monin tavoin ohittamaan Keskustapuolueen ja Kokoomuk-sen oikealta. Hallitusohjelmassa sanotaan mm. ” Hallitus tarkentaa puolustusyhteistyötä ja kansain-välistä apua koskevaa lainsäädän-töä vastaamaan kansainvälisen yh-teistyön tarpeita.” Tämä EU:n pe-rustuslain pykälä oli kuollut kirjain viime viikkoon saakka. Asia muut-tui, kun Hollande ”pyysi apua täs-sä sodassa ISIS-järjestöä vastaan”. Tapahtumat osoittavat, että jo vii-me keväänä, kun hallitusohjel-maan laitettiin tällainen pykälä, oli tiedossa, että sopivan tilaisuuden koittaessa, sitä aletaan aktivoida.

EU:n Vastainen Kansanrinta-ma vaatii: Suomen tulee keskeyt-tää maamme militarisointi. On luo-vuttava suunnitelmista ottaa EU:n puitteissa käyttöön Nato-sopi-muksen 5. artikla, koska se merkit-see lopullisesti maamme liittymis-tä Naton jäsenyyteen. Maamme Naton kanssa sovittu isäntämaa-sopimus tulee peruuttava.

EU:n Vastainen Kansanrintama
28.11-2015
(katso myös sivu 6 alaosa)

Vallankumouksen veturit

Nykyaikainen kapitalismi ei olisi mahdollinen ilman työväenliikkeessä olevia porvariston asiamiehiä. Kun SAK:n puheenjohtaja vaihtui Ihalaisesta Lylyyn, kirjoitin silloin, että Laurista Lauriin ilman ylisuuria palkankorotuksia. Aika on nyt toinen, "aika ajoist ankarin" kuten porvarien runoilija ideologi Johan Ludvig Runeberg kuvasi menneitä tapahtumia. Lauri Ihalainen SAK:n puheenjohtaja 1990 - 2009 kävi Rakennusliiton (entinen Rakennustyöläisten Liitto) liittokokouksessa valistamassa meitä tietämättömiä ylisuurten palkankorotusvaatimusten turmiollisuudesta.

Kuva: Heikki Männikkö

Kesän suurissa joukkotilaisuuksissa on näytetty tunnusta "Voittoisa työkanasa nojaa sosialismiin". Tämä on muistutus siitä, että kaikki työkanasan historialliset saavutukset ovat perustuneet sosialistiseen päämäärään. Sosialismin voima pakotti kapitalistit perääntymään, jonka perusteella luotiin hyvinvointivaltio ja siirtomaat saivat vapautensa. Vain sosialistinen tavoite yhdistää työväenluokan ja antaa työkansalle tieteelliset ja poliittiset aseet uusliberalismia vastaan. Ehkä on alettava puhumaan asioista niiden oikeilla nimillä.

Ihalaisen tunnin kestäneen julistuksen jälkeen toveri Matti Viialainen (vas) käytti miltei yhtä pitkän todistuspuheenvuoron aiheesta. Meille rakennustyöläisille, joiden asioista päätettiin demokraattisesti, puheenjohtajan nuija kolahti täsmälleen viiden minuutin kuluttua huomautuksella - aika. Sillä kertaa Suomi vältti tuhon. Ylisuuria palkankorotuksia ei vaadittu ja toteutuneet

olivat vielä vaatimattomampia.

Lauri Matias Lyly SAK:n puheenjohtaja vuodesta 2009 patee paremmaksi. Tai oikeammin työnantajien keskusjärjestö ja sen ideologinen johto (kokoomus) määrasivät Lylyn tarjoamaan SAK:n nimissä viiden prosentin palkanalennusta. Kaikki demarijohtoiset (myös vas. nimimerkkiä käyttävien demarien) ay-liitot yhtä poikkeusta lu-

kuun ottamatta tukivat varaukselta EU:hun liittymistä. Nyt samat toverit kannattavat Suomen liittämistä EU:n ja USA:n väliseen vapaakauppasopimukseen.

Vapaakaupan merkitys

Kaksi huomattavaa yhteiskunnallista toimijaa, jotka elivät kahdella eri vuosisadalla, saksalainen Karl Marx (1818 - 1883) ja suomalainen

MTK:n puheenjohtaja Heikki Haavisto (1935 -) olivat samaa mieltä siitä, mitä vapaakauppa tarkoittaa omalla työllään eläville ihmisille. "On joko kiistettävä koko kansantaloustiede, jonka perustana on vapaakauppa-postulaatti tai myönnyttävä siihen, että vapaakaupan vallitessa työläisten on koettava taloudellisten lakien ankaruus." (Karl Marx)

"EU:sta saatavaa talouspoliittista kuria en vähätelisi. Se on positiivista sikäli, että meidän on hankala tehdä itse vaikeita ratkaisuja; supistaa valtion menoja, alentaa tulojamme ja sosiaaliturvaamme, pitää korkotaso alhaalla jne. Saamme EU:sta selvät normit, joihin voidaan viitata ja saamme päätöksentekoomme ryhtiä." (Heikki Haavisto)

Marx näki vapaakaupassa askeleen vallankumoukseen. Haavisto halusi lisää osinkoja omalle ja muiden rikkaiden porvareiden tileille. "Se aiheuttaa entisten kansallisuksien hajoamisen ja kärjistää huippuunsa proletariaatin ja porvariston välisen vastakohtaisuuden. Lyhyesti sanoen vapaakaupparjestelmä jouduttaa yhteiskunnallista vallankumousta. Niinpä, herrat, äänestänkin vapaakaupan puolesta ainoastaan tässä vallankumouksellisessa mielessä." (Marx)

Palkkatyöläiset kurjistuvat

Vapaakauppasopimuksen seuraukset alkavat paljastua kaikessa laajuudessaan. Omalla työllään elävien ihmisten tulot pienenevät, köyhyys lisääntyy ja harvojen suurrikkaiden varallisuus kasvaa. Läntisten demokraattien järjestämät sodat "rauhan linnakkeen Euroopan" ulkopuolisissa valtioissa aiheuttavat jatkuvan pakolaisvirran Eurooppaan ja tuovat sodan tänne. Porvariston ratkaisu "haasteeseen" on lisää aseita ja sotkeutuminen USA:n järjestä-

miin sotiin. Demarijohtajien asenne on pysynyt samana ensimmäisen maailmansodan alusta lähtien. "Se oli alusta pitäen taipuvainen kavaltaamaan." Silloin he suostuivat asemäärärahojen lisäämiseen "isänmaan puolustuksen" nimissä.

Nyt Suomessa demaritoverit ay-liikkeen johdossa hyväksyvät palkanalennukset ja mitä todennäköisimmin tulevat eduskunnassa hyväksymään Suomen armeijan oikeuden mennä sotimaan ulkomaille. Sekasortoa ja kurjuutta on luvassa, kuten Marx ennako. Mutta mitä askartelevat kapitalismin kumoamisen tavoitteekseen ottaneet kommunistit? Mitkään järkytykset eivät sinänsä lopeta porvariston valtaa. Maapallolla riittää vielä luonnonvaroja ja ihmisiä tuhottavaksi kapitalismin loiselämän jatkamiseen.

Porvariston hegemonia

Porvaristo lisää otettaan tiedonvälityksessä ja valvoo kaikkia mielipiteen ilmaisuja. Joseph Goebbels olisi varmaan tyytyväinen työnsä jatkajiin. Sosialismista kuulee samoja totuuksia oikeistoporvareilta ja kommunisteilta. Neuvostoliitto kaatui omaan mahdottomuuteensa, mutta tätä kapitalismia voidaan korjailla loputtomiin. Sudet käyskentelevät kylläisinä laiturilla lamasturkkiin pukeutuneina. Stalinin kontolle työnnetään kaikki mahdolliset synnit, mutta Mannerheimin vainoista vaietaan. Sinänsä yhteiskunnallisten tapahtumien puristaminen johonkin yksittäiseen ihmiseen on harhaanjohtavaa. Poliitika ei ole pelkkää yksilöpsykologiaa. Kommunien on opeteltava hyökkäämään. Riittää tyhjänpäiväinen lepertely demokratiasta. On alettava nimittää asioita niiden oikeilla nimillä.

**Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 28.11.2015**

Onko sielu myyty pirulle?

Uuteen vuoteen on enää muutamia päiviä. Sitä ennen itse kukin tahollaan ja tavallaan voi vetää henkeä. Suuryritykset jakavat keväällä jättiosinkoja. Tuleva vuosi on palkkatyöläisille uusi koettelemusten vuosi, kun EK ja hallitus havittelevat entistä suurempaa pottia.

Kautta aikojen runoilijat ja tarinaniskijät ovat piilottaneet ihmisten typeryyden eläinten hahmoin. Turkkilainen runoilija Nazim Hikmet kirjoitti, että olet lampaan kaltainen, ystäväni, kun lampaan-taljaan puettu isäntäsi nostaa keppinsä, sinä kiirehdit laumaasi, juokset ylväästi pää pystyssä kohti teuraspenkkiä.

Nazim Hikmetillä oli selvä näkemys. Vuosikymmenestä toiseen lampaan-taljaan verhoutuneet kapitalistit saavat sinut ja minut, meidät lampaankaltaiset kulkemaan kohti suurta katastrofia. Vain sinun ja minun, vain meidän tavallisten pitää astua ylväästi pää pystyssä kilpailukyyn ja kestävyysvajeen teuraspenkkiin. Vain meidän on hyväksyttävä leikkaukset ja palkan alennukset, vain meidän on lampaina joustettava.

ooo

Kapitalistisessa järjestelmässä on luonnollista, että pääomat omistavat kapitalistit ja heidän renkinä nyhtävät propagandan ruoskalla selkänahastamme jokaisen irronneen pieninkin riekaleen, kun ei ole muuta mahdollisuutta...

Kaikki, joka ikinen iikka, on saatu uskomaan, että suurituloisia on niin pieni porukka, ettei heiltä millään opilla saa vaikuttavaa lisätuloa. Verohallitus todistaa, että heitä on vain 8,6 % tulonsaajista. Samalla se todistaa, että heidän tuloensa olivat 36,2 miljardia eli suurinkin suu-remmat, mutta veroa he maksoivat vain 30,8 %. Jos se olisi 50 %, kertyisi siitä yhteiskunnalle lisää tuloja 7 miljardia euroa.

Suurituloisten alhainen veroste johtuu kierosta verojärjestelmästä. Palkka- ja eläketulot verotetaan jonkinlaisella progressiolla, mutta muut toisin. Esimerkiksi Tilastokeskus kertoo kotitalouksien maksaneen 8,4 miljardin pääomatulosta veroa vain naurettavat 5,9 %.

Toinen verojärjestelmän kierous liittyy yritysverotukseen. Yritykset maksavat veroa vain voitosta. Siksi se ei vaikuta pitkään vertaa yritysten kilpailukyyn. Jos vero kannettaisiin liikevaihdosta, vasta silloin sillä olisi jonkinlaista vaikutusta kilpailukyyn.

Yritysten verotus vaikuttaa

vain kapitalistien voittoihin. Satasen voitosta yhteiskunta saa 20 ja kapitalisti 80 ja hyvinvointi Suomi ajetaan alas. Vielä vuonna 1990 yritysten voitto pantiin tasan eli yhteiskunnalle ja kapitalistille satasen voitosta molemmille 50 - 50 ja hyvinvointia rakennettiin. Jos viimevuonna voitto olisi pantu tasan, yhteiskunta olisi saanut 6,2 miljardia euroa lisätuloa.

ooo

Pääministeri Juha Sipilän äärioikeistolainen keskusta-kokoomus-persuhallitus on vaatinut Suomen kilpailukyyn parantamiseksi yhteiskuntasopimusta. Kyse on kuitenkin siitä, että sen pitää taata kapitalistien ennestäänkin valtaviin voittojen pusiin 5 %:n lisäystä, tuottavuusloikan. Sitä varten hallitus edellyttää, että työnantajamaksuja halpuutetaan 330 miljoonalla eurolla. Edelleen hallitus laati luettelon pakkolaeista, joilla alennetaan työläisten palkkoja ja työehtoja 2,7 miljardilla eurolla.

Siitä nousi mekkala, jonka vuoksi Sipilä lykkäsi homman työntäjä- ja työntekijäjärjestöjen niskoille. Tempu oli oveluudessaan kunnioitusta herättävä. Sillä lykätään palkkojen alennukset ja työehtojen huononnot ammatyhydistysliikkeen tehtäväksi. SAK ei moista hyväksynyt. Se teki oman ehdotuksen, jossa työntajamaksu-

jen alennus kelpaa, mutta työntekijöiden palkoista saa leikata vain 2,1 miljardia euroa.

SAK oli siis valmis alentamaan palkkoja eli luopumaan vaatimuksesta työläisten paremmista palkoista ja työehdoista. SAK oli valmis kääntämään työläisten edunvalvonnan kapitalistien edunvalvonnaksi. SAK oli pelkkä lammas, valmis antamaan sielunsa pirulle.

ooo

EK:n ja hallituksen taholta on toivotettu, että Suomen kilpailukyyn vaje on 15 %. Nyt Nordean, joka on yksi todellisen suurpääoman haltija, tutkimusjohtaja Aki Kangasharju pani paremmaksi. Hänen mukaansa vaje on 17 %. He eivät voi kuitenkaan sitä millään osoittaa. Se on pelkkää juttua turkin hihasta.

Suomessa teollisuuden palkkakulut ovat viimeisen tiedon (Tilastokeskus) mukaan 14,9 % ja tehdasteollisuudessa 15,2 %. Henkilökulut sivukuluineen olisivat 18,8 - 19,1 %. Näin ollen, että teollisuuden kilpailukyky saataisiin EK:n ja Nordean tarkoittamaan kuntoon, olisi joka iikka potkittava pellolle tai ainakin palkanmaksu olisi lopetettava kokonaan. Mitä tulee kilpailuun tuontitavaroiden kanssa, niin ulkomaiset suuryritykset ovat aina ylivoimaisia. Niiden rajattomat resurssit mahdollistavat tuonnin vaikka kuinka halvalla, että kotimaiset kilpaili-

jat häviävät. Tästä meillä on karvaat kokemukset, kun 1990-luvun alussa 50 000 kotimarkkinayritystä kaatui ulkomaisen ylivoiman vuoksi.

Suomen heikko kilpailukyky ei ole totta. Suomi ei kilpaili kenenkään kanssa. Sitä tekevät vain yritykset. Niitä rasittaa maan sijainti maailman ääressä ja kapitalistien pohjaton ahneus. Niin suuria voittoja ei ole olemassakaan, että ne riittäisivät EK:n ja sitä tukevan hallituksen pienen pienelle suuren suuret pääomat omistaville kapitalistien klaanille.

Suuryritykset jakavat keväällä jättiosinkoja, jotka on otettu muiden leivästä ja särpimestä. Nyt kun yhteiskuntasopimus kaatui, hallitus yrittää toteuttaa perustuslain vastaiset työehtosopimuksia muuttavat ja heikentävät lait, ns. pakkolait, sillä kapitalistien huimien voittojen pitää jatkua kasvua.

Sipilän uhitteluun palkkatyöläisten on aika vastata samalla mitalla. Ay-liittojen pitää ilmoittaa, että syntynyt vahinko otetaan takaisin ja korkojen kanssa. Ellei SAK ole myynyt lampaan sieluaan pirulle sekin pitää ilmoittaa, että ellei hallitus luovu heti kaikista pakkolakiuhkauksistaan, Suomi pysähtyy!

Kai Kontturi

Alas tulopolitiikka, alas luokkasopu!

Miksi TUPOt tulivat juuri 60-luvun lopulla?

Silloin oli voimakas vasemmisto-laistumisen aalto menossa koko Euroopassa, myös Suomessa. Suomen kommunistisella puolueella oli vahva kannatus työläisten keskuudessa ja työväenluokalla muutenkin luottamus itseensä. TUPOjen avulla kapitalistit saivat ostettua työrauhan ja sidottua ay-liikkeen kädet. Voisi väittää, että TUPOt olivat silloisessa tilanteessa kapitalisteille välttämättömiä.

Laajoista sopimuksista huolimatta työpaikoilla lakkoiltiin ja tehtiin paikallisia sopimuksia TUPOa suuremmista palkankorotuksista ja muista duunarien asemaa parantavista asioista. Työläiset eivät siis paikallista sopimista silloin vastustaneet. Vappumarsseilla ja muissa mielenosoituksissa huudettiin iskulausetta: "Alas tulopolitiikka, alas luokkasopu!". Kapitalistit kuuntelivat tätä vaatimusta kauhuissaan.

TUPO sopimukset ovat kautta aikojen olleet hyvin maltillisia. Koskaan ennen ei kuitenkaan ole työnteittäjäpuoli esittänyt suoria palkanalennuksia. 80-luvulla vielä puhuttiin, että TUPO-neuvottelupöydässä istuu duunareiden puolella näkymätön neuvottelija, jonka nimi oli suuri ja mahtava kommunismin pelko. Silloin vielä saavutettiin joitakin merkittäviä parannuksia, mm. työajanlyhennysvapaat eli ns. pekkaspäivät.

Eurososialismi hyyyti

Eurooppalaisen sosialismin romahdamisen myötä Suomessakin duunareiden esittämät vaatimukset luokkasovun hylkäämisestä vaimenivat. Työväenluokka joutui ja ajautui osin ay-liikkeen johdon myötävaikutuksella selkeästi altavastajan asemaan. Syntyi tilanne, jossa laajat TUPOt turvasivat "maltillisuudesta" huolimatta duunareiden työ- ja elinoloja.

2000-luvulla suomalaiset pörssiyritykset ovat jakaneet tuloksistaan osinkoa omistajilleen yli kymmenen miljardia vuosittain. Kapitalisteilla menee lujaa. Rahaa tulee että ranteet rutisee, mutta lisää pitäisi saada. Tässä rahan-, omaisuuden- ja vallanhimossa keskitetyt tulopolitiittiset kokonaisratkaisut, "raamisopimukset", työllisyys- ja kasvu- eli TYKA-sopimukset jne. tekevät pelkkää haittaa kapitalisteille. Emme me duunarikaan raami- ja TYKA-sopimuksia jää kaipaamaan. Mutta pahempaa on tu-

Suomessa on tehty tulopolitiittisia kokonaisratkaisuja 1960-luvun lopulta alkaen. Ensimmäiset sopimukset kantavat liinamaasopimuksen nimeä silloisen valtakunnan sovittelija Keijo Liinamaan mukaan. Sopimusten syntyyn vaikuttivat keskeisesti myös Työnantajain keskusliiton (STK) Päiviö Hetemäki ja Suomen Ammattijärjestöjen Keskusliiton (SAK) Niilo Hämäläinen. Silloin sovittiin mm. siitä, että työnantajat perivät liittojen jäsenmaksut duunarien palkasta - ja tilittävät ne liitoille. Tämä perintäsopimus on edelleen voimassa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Helsingin Rautatien torille kokoontui 18.9. yli 30 000 ay-aktiivia protestoimaan SSS-jengin leikkauspolitiikkaa. Ihmetystä herättivät ay-johtajien puheet, että leikkauksista tulee sopia yhdessä. Ay-johtoa muistutettiin siitä, että uusliberalismin raameissa ei löydetä kestäväää ratkaisua. Nykypolitiikkaan tulee saada muutos.

lossa, jos ei meno muutu ja pian.

SSS-hallitus

Maassa on hallitus, jota ei erota Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) hallituksesta ainakaan ideologisesti mitenkään. On väitetty, että EK itseasiassa johtaa maan hallitusta. EK:ssa puolestaan suurinta valtaa käyttää Teknologiateollisuus ry. Se on julkaissut omat tavoitteensa vuosia sitten otsikolla: Projekti Suomi - teknologiateollisuuden tulevaisuushanke. Kun lukee hallituksen pakkolakesityksiä, ei voi välttyä epäilyltä, että ne on kopioitu tästä kapitalistien toivelistasta.

EK muutti pari viikkoa sitten sääntöjään siten, että se ei enää voi tehdä TUPOja. Vetivät siis tulopolitiikan alas ja hylkäsivät luokkasovun! Ay-liikkeen johto puolestaan itkee luokkasovun perään AKAVA:n Sture Fjäder ja STTK:n Antti Palo-la etunenässä. Sen sijaan, että em. herrat rakentaisivat ay-liikkeen yhteistä rintamaa kapitalistien hyökäystä vastaan, he sätivät Auto- ja kuljetusalan ammattiliittoa AKT:tä, joka EK:n ilmoituksen jälkeen teki johtopäätöksen, ettei laajalle yhteiskuntasopimukselle ole edellytyksiä. Toivottavasti Fjäderille, Palolalle ja kaikille muillekin pian valkenee, että työnteettäjät eivät mitään yhteiskuntasopimuksia tule tekemään niin kauan, kuin SSS-hallitus hallitsee ja uhkaa toteuttaa pakkolakisaa.

SAK:n palkkaratkaisu

SAK on tehnyt oman "kriisisopimus"-esityksensä. SAK esittää äärimaltillista palkkaratkaisua siten, että v. 2017 olisi 0-ratkaisu ja v. 2018 avoin sektori määrittäisi palkkatason. Avoimen sektorin korotuksia määritettäessä sektorin kantokyky arvioitaisiin maksettujen osinkojen perusteella. Esitys sisälsi myös työnantajan sairausvakuutusmaksun alentamisen 1,72 %, sekä työnantajan työttömyysvakuutusmaksun osittaisen siirron palkansaajille. Listalla oli myös EMU-puskurien käyttö kahtena vuotena. Muina esityksinä ja ehtoina SAK esitti, että pakkolakesitykset vedetään pois ja työläinsäädäntömuutokset valmistellaan aidolla kolmikantaperiaatteella.

Paikallisesta sopimisesta SAK esitti, että sen kehittämisellä ei puututa yleissitovuuteen ja uudistus toteutetaan työehtosopimusten paikallisen sopimisen sääntöjä ja mahdollisuuksia kehittämällä. Työttömyysturvasta SAK esit-

ti, että hallituksen esittämiä työttömyysturvan leikkauksia pienennetään ja että säästöt toteutetaan lyhentämällä ja porrastamalla työttömyysturvan kesto ja pidentämällä omavastuu-aikaa yhdellä päivällä. SAK esitti lisäksi, että kriisisopimuksen aikana yrityksiltä edellytetään äärimaltillisuutta yritysten johdon palkitsemisessa ja osingon jaossa. Äärimaltilliselle palkkaratkaisulle ei ole edellytyksiä, jos yritykset ovat jakaneet ylisuuria osinkoja. Esitykseen sisältyi myös vaatimus tuottavuuden kehittämisestä yhteistyössä liittojen ja henkilöstön kanssa sekä harmaan talouden torjunnan jatkamisesta.

SAK:n kriisisopimusesitys sisältää duunareiden elämää vaikeuttavia asioita, suoranaisia palkanalennuksia. Silti se ei kelvannut kapitalisteille! Työnantajat eivät 30 vuotta sitten edes itse olisi kehänneet esittää moisia vaatimuksia. Tämä kertoo karulla tavalla tilanteen, johon on tultu. Ay-liike on päästänyt tilanteen liian pitkälle. Kun olisi

pitänyt esittää vaatimuksia, on sen sijaan vannottu kriisitetoisuutta. Ei voi olla niin, että SAK esittää työttömyysturvan lyhentämistä ja omavastuuajan pidentämistä. Sellaisen esitysten ei pidä kuulua ay-liikkeen agendalle lainkaan.

Duunarit toimintaan!

Työväenluokka ei tarvitse toiveita esittävää, anelevaa ja mätelevää ay-liikettä eikä työväenliikettä yhtään mihinkään. Se ansaitsee duunareiden tarpeista vaatimuksensa esittävän ay-liikkeen, joka ottaa aloitteen omiin käsiinsä. Sellainen ay- ja työväenliike saadaan vain duunarien omalla toiminnalla. Se tarkoittaa sitä, että ihmisten on uskallettava haastaa porvarit, uskallettava esittää vaatimuksia, uskallettava esittää muutosta.

Mitä lähitulevaisuudessa tulee pakkolakien tai yhteiskuntasopimuksen osalta tapahtumaan, sitä ei vielä tiedä kukaan. Tällä hetkellä näyttää siltä, että kaikki vaihtoehdot ovat vielä auki. Voi olla, että pakkolait toteutuvat tai sitten eivät. Voi olla, että kulisseyssä käydään neuvotteluja yhteiskuntasopimuksesta, jossa sekä ay-liike että hallitus ja työnantajat joustavat vaatimuksistaan ja syntyy kompromissi tai sitten ei. Niin tai näin, vaihtoehdot näyttävät huonoilta duunareiden kannalta katsottuna.

Huonoille vaihtoehdoille ei kuitenkaan tarvitse antaa periksi. Nyt on korkea aika ryhtyä vastarintaan, yritettävä vaikuttaa liittojen hallintoon ja ns. työväenpuolueisiin, etteivät ne mene sopimaan työehtojen heikennyksistä paikallisine sopimisineen. On tehtävä selväksi, että poliittisia lehmänkauppoja ei hyväksytä. EK ja hallitus ovat vetäneet luokkasovun alas vessanpöntöstä, eikä se sieltä millään työehtoja, sopimis- ja demokraattisia oikeuksia heikentävällä kompromissilla ylös nouse.

Paljon riippuu nyt duunareiden omasta vastarinnasta. Sen on nyt noustava. Muuten käy huonosti. Helmikuussa näemme miten ja mihin suuntaan mennään.

Markku Nieminen
luottamusmies

Aiemmin tällaista nimitettiin diktatuuriksi

Sipilän hallituksen "teatteriesityksen" yksi aihe on Sote-kysymys. Kansan hämäämiseksi pyritetään suurta koneistoa. Tämä "huvi" heikentää ikävästi ihmisten terveydenhuoltoa. "Teatteriseurue" järjesti mediasirkuksen Sote-alueiden lukumäärästä pimitäten itse peruskysymyksen: kuinka julkinen terveydenhoito siirretään ylikansallisen bisneksen lypsylehmäksi, jota voi rajattomasti lypsää.

Sote-uudisuuden päämäärän tulee olla kansalaisten terveydenhoidon edistäminen ilman bisnesmiehiä. Järjestelmä tulee rakentaa yliopistollisten keskussairaaloiden ympärille täysin julkisena järjestelmänä, jossa varallisuus ei ratkaise lääkäriin ja hoitoon pääsyä.

Kamppailussa nykymenoja vastaan on ongelmana luottamus pulpa, joka on syntynyt, koska ihmisille syötetään totuutena omistavan luokan etuja kansalaisten yhteisenä etuna. Tällaisesta voi seurata vain yhteiskunnallinen kaaos. Alistetut tulevat perämään demokraattisia oikeuksiaan sekä turvattua elämää. Ihan lähiaikoina olojen muuttaminen demokraattisemmaksi tuskin onnistuu.

Kuitenkaan emme voi jättäytyä laakereillemme, vaan tulee toimia muutoksen puolesta.

Poliittinen eliittimme järjestää sote-kriisin kaltaisia farsseja irrottautuen näin kansasta. Tämä on tullut mahdolliseksi, kun eduskunnasta puuttuu rehellinen ihmisten oikeuksia puolustava voima, joka vastustaa suunnitelmia tehdä kansalaisista orjaloukkaa ja köyhälistöä.

Oma kysymys onkin, että löytyykö hallituksen kaatuessa opposition piiristä vaihtoehtoa nykyomenolle, vai ovatko heidän puheensa vain tarinoita valtaan pääsemiseksi. Viime aikoina nekään hallitukset, joissa nykyinen oppositio on ollut edustettuna, eivät ole tuoneet muuta kuin työttömyyttä ja köyhyyttä.

Kummallista on Sipilän tapa hoitaa kaikki asiat pakkolainsäädännöllä ja alistaa kansalaisten enemmistö vähemmistön etujen kuuliaisiksi palvelijoiksi. Aiemmin tällaisesta yhteiskunnasta on käytetty nimitystä diktatuuri.

Tilanteen tekee vaikeaksi se, että Mauno Koiviston ajasta lähtien on ulkopoliitikassamme harjoitettu seikkailupolitiikkaa, joka vaarantaa väestön turvallisuuden. Päätösvalta sodan ja rauhan kysymyksissä ei ole omassa käsissämme, vaan meidän on alistettu ulkomaisten sotavoimien pelinappulaksi. Tässä kyse ei ole ollut etujemme tai turvallisuutemme takaamisesta, vaan pienen omistajaluokan - lähinnä aseiteollisuuden - etujen turvaamisesta.

STP:n Turun seudun osastossa ihmeteltiin myös tapaa, jolla ministerimme hoitavat aluepolitiikkaa, kuten rautateiden henkilöliikenteen turvaamista.

STP:n Turun seudun osasto ry, 7.11.2015

Karkit pois ?

Ihan kuin ottaisi lapselta tikkarin ja antaisi tilalle pelkän käärepaperin! Sitähän ay-liikkeen johdon ja EK:n yhdessä suunnittelema työläisten huijausohjelma on.

Huijausohjelman pääpaino on asetettu muutosturvaan, jonka työläiset itse maksavat moninkertaisesti luopumalla vaikka kuinka pienestä edustaan. Otetaanhan se parin miljoonan työläisen selkänahasta. Ns. yhteiskuntasopimuksen laatimiseen on ay-liikkeen johto valinnut todellisen mestarin, Lauri Ihalaisen. SAK luopui Ihalaisen johdolla todel-

lisesta muutosturvasta eli erorahasta. Työnantajapuoli ei siitä luopunut, vaan jatkaa kultaista kädensuristuksiaan.

On harhakuvitelma, että nykyinen ay-liikkeen johto tai eduskunnan vasemmisto olisi jonkunmoinen työntekijöiden ja köyhien turva. Ainut turva on ollut ja on työväenluokassa, joka turva on kasvamassa kriittisessä ay-liikkeessä (KRAY) ja joukkovoimassa. Lenin totesi aikanaan, että yksi päivä kadulla voi opettaa enemmän kuin kymmenien kirjojen lukeminen tai vuosienkaan opiskelu.

Pauli Eskelinen

SSS joukkue- Valehtelijoiden klubi

Palkkojen ja työehtojen heikentäminen

Pääministeri Sipilä on saanut jostain päähänsä, että yksikkötyökustannuksia pitää alentaa eli palkkoja laskea. Koska hallitus ei voi suoraan puuttua työehtosopimusneuvotteluihin, se on lähtenyt hyökkäykseen ammattiyhdistysliikettä vastaan. Se vaatii työmarkkinajärjestöt mukaan ns. yhteiskuntasopimukseen, jolla palkkoja laskettaisiin. Elleivät järjestöt hyväksy Sipilän esittämiä palkanalennuksia, hallitus uhkailee turvautua pakkolakeihin. Niihin kirjattaisiin pykäliä, jotka velvoittaisivat osapuolia TE-neuvotteluissa. Hallitus vaakuuttaa, että aiheet eivät ole ristiriidassa perustuslain tai Suomen kansainvälisten sopimusten kanssa. .

Kolmikannasta yksikantaan

Suomessa on noudatettu sopimusyhteiskunnan periaatteita ”tammi-kuun kihlauksesta” lähtien eli 76 vuotta. Sipilän esitykset merkitsevät yhteiskuntasopimuksen repimistä ja työnantajien pakkovallan istuttamista sopimusyhteiskunnan sijaan. Onneksi järki voitti ja yhteiskuntasopimus jäi voimaan. SSS-joukkio (Si-

pilä, Soini, Stubb) pyrkii syrjäyttämään kolmikannan ja ajamaan sen tilalle yksikannan eli EK:n yksinvallan päätöksenteossa. Se voi nopeuttaa päätöksentekoa, mutta heikentää päätösten laatua. Suomen sodanjälkeinen nopea kehitys on perustunut sopimusyhteiskunnan toimivuuteen. Nyt kun EK:n ja SSS-joukkion pyrkimys yhteiskuntasopimuksen repimiseen epäonnistui, uskon, että järki alkaa pikkuhiljaa palilla ”luokkataistelun aika on nyt”-hallitukseen - tai sitten hallitus kaatuu ja joudutaan uusiin vaaleihin.

Suomi menestyy hyvin kilpailukyvn vertailuissa

Sipilä väittää, että Suomen hintakilpailukyky on heikompi kuin verrokimaissa. Suomen ongelmat eivät johdu siitä, että Suomessa palkkataso olisi korkea. Eurostatin tilastojen mukaan Suomen työvoimakustannukset (palkat +sivukulut) ovat EU:n keskitasoa. Muissa pohjoismaissa, Belgiassa, Ranskassa ja Hollannissa palkkakustannukset ovat Suomea suuremmat. Suomen alapuolella ovat mm. Baltian maat, Kreikka, Portugal, Puola, Unkari, Romania, Bulgaria jne. Meillä viime vuosien tupo-sopimusten reaali-palkkojen

Alexander Stubb ei ole ainoa ministeri, joka valehtelee meille. 1980-luvulla steppaileva näyttelijä Helge Herala johti ns. paskanpuhujen raatia ohjelmassa nimeltä ”Valehtelijoiden klubi”. Ohjelma tulee mieleen, kun kuuntelee nykyhallituksen keskeisten ministerien mm. SSS joukon -Juha Sipilän, Stubbin ja Timo Soinin juttuja. Hallitus on ottanut tehtäväkseen ohjata suurempi osuus kansantulosta pääomanomistajille ja pienentää entisestään työtätekevän väestön ja vähätuloisten osuutta. Hallitus valehtelee ja huijaa saadakseen oikeutuksen tälle kansan polarisoinnin politiikalle.

Kolmen ässän joukko ei ole oikein suosiossa. Toteuttaakseen toimeentulon leikkaukset se on lähtenyt hyökkäykseen ay-liikettä vastaan ja turvautuu jopa valheisiin. Kyllä kansa tämän huomaa.

alennukset ovat painaneet Suomen työvoimakustannukset alle Saksan tason. Missä siis perusteet työajan vuotuiselle lisäämiselle? Syy kilpailukykyamme alamäkeen ei ole palkat eivätkä työajat ym. työehdot. Sipilän väitteet hintakilpailukyvn vajeesta ovat ”omasta päästä vedettyjä” (kuten Stubbin puheet osakerekisteri-vehkeilystä) ja ne on todistettu vääriksi sekä Eurostatin että OECD:n tilastojen perusteella.

Monet nobelistit kritisoivat SSS-hallituksen linjaa

Useat taloustieteen professorit sanovat, että taloustaantumana yhtenä syynä on kulutuskysynnän leikkaukset. Velkaantuminen ei ole Suomen ongelma, vaan yhteisvaltuutta euro, kirjoittaa tunnettu taloustieteilijä Paul Krugman blogissaan. ”Yhteisvaluutta on ’pakkopaita’, joka estää Suomen kilpailukyvyn palauttamisen devalvaatiolla”. Markan ulkoisen arvon heikentymisen auttoi Suomen ylös 1990-luvun alun lamasta. Myös toinen taloustieteen nobelisti Joseph Stiglitz arvostelee leikkauksia ja työmarkkinauudistuksia ”Sisäiset devalvaatiot eivät ole toimineet lähes koskaan”, Stiglitz

sanoo viitaten hallituksen suunnitelmiin leikata palkkoja viennin edistämiseksi. ”Tästä kertoo se, että lähes kaikki maat ovat hylänneet kiinteät valuuttakurssit.” Nobelisti selittää: Tulojen leikkaus syö kotimaista kysyntää ja tuo painetta hintojen yleiselle laskulle eli deflaatiolle, mikä vaikeuttaa kotitalouksien ja yritysten kykyä selvitä veloistaan. Tässä lyödään vetoa siitä, että vientisektori elpyy nopeammin kuin kotimainen sektori surkastuu. Euroalueella pelkästään Espanjan vienti on reagoinut merkittävästi palkkojen laskuun. Todennäköisesti lopputulos onkin vain heikompi talous.”

Suomalaisten taloustutkijoiden kritiikki

Sipilän esittämä ”työvoimayksikköhintakilpailukykyloikka” eli ansioiden alentaminen heikentäisi talouden tilaa entisestään. Ruotsissa ja Saksassa on talous saatu nousemaan reiluilla palkankorotuksilla ja sosiaaliturvan vahvistamisella. Näin aikaansaatu elpyminen pienentää näiden maiden budjettialijäämää ja ulkomaista velkaa. Mm. talousprofessori Pertti Haaparanta, Martti Tuomala ja Markus Jänt-

ti arvioivat, että julkisen talouden leikkaukset vahingoittavat vakavasti talouskasvun mahdollisuutta. Kiristäminen varmistaa, että taantuma ei lopu. Kataisen hallitus teki leikkauksia, joiden Haaparanta katsoi syventäneen kestävyysvajetta. ”Tulevan hallituksen pitäisi elvyttää, eli harkinnanvaraisia menoja tulisi lisätä ja veroja leikata. Taloutta on sopeutettu joka vuosi vuoden 2009 elvytyksen jälkeen. Sen seuraukset nähdään. Kiristävä politiikka on nimienomaan lisännyt velkaantumista.” Suomen kannattaa ottaa velkaa mm. teiden, siltojen, homekoulujen jne. korjauksiin, koska ne säästävät suuret summat tulevaisuudessa. Elintason korkeus ei ole taloustaantumana syy. Suomen talous on vientilaman johdosta kotimaisen kulutuksen varassa ja siksi pienituloisten toimeentulo tulisi turvata. Tulonsiirrot ovat nyt tärkeä keino. Juuri niitä SSS-joukko uhkaa supistaa.

Sipilän TV-puheessa väärää tietoa

Sipilän väite siitä, että Suomi velkaantuu koko ajan, ei pidä paikkaansa, sillä Suomen valtion varallisuudeksi katsottavat lakisääteisten kerahastojen sijoitustuotot ovat tänäkin vuonna suuremmat kuin valtion velan kasvu. Sipilä ei voi olla tietämätön - hän harhauttaa tahallaan kansaa puhuessaan Suomen kovasta velkaantumisvauhdista. Valtion velka on tänään 100 ja kuntien 18 miljardia, Valtion saatavat ovat runsaat 40 miljardia ja eläkerahasto 180 miljardia. Talousarvion vaje kasvaa ensi vuonna noin 7 miljardia ja eläkerahastot kasvavat vuosittain 10 miljardia. Alexander Stubb valeheli eduskunnassa, että viranomaisista 90 % suhtautui lausunnossaan myönteisesti hallintarekisterihankkeeseen. Hallintarekisteriä vastustavat muun muassa poliisi, syyttäjälaitos ja verottaja sekä valtiovarainministeriön vero-osasto. Rekisteriä kannattivat Kilpailu- ja kuluttajavirasto sekä Suomen Pankki, joka ei ole suomalainen viranomaisen, vaan EKP:n sivufiliaali. Kilpailu- ja kuluttajaviraston tehtäväkenttään asia ei liity.

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

Elämän puolesta

Asbestkamp -85 jäsen, sotaveteraani Otto Tarvonen kuoli Kangasniemen terveyskeskuksen vuodeosastolla hellekesänä 2006. Hänelle ei annettu riittävää nesteytystä eikä hänen tarvitsemiaan astmalääkkeitä. Oton kuoleman jälkeen hänen kassistaan löytyi hänen sairaalassa mukanaolleet omat astmalääkkeensä ja antibioottikuuri, joita sairaalassa ei pidetty hänelle tarpeellisenä hoitona. Valitusviranomainen ei ottanut kantaa siihen, tarvitseeko kotihoitoon määrättyä lääkitystä antaa laitoshoidossa! Oikeuslääkärin mukaan nesteen puute käynnistää vanhuksella kuolinprosessin. WHO:n ohjeistuksen mukaan kuolinsyy on aina sairaus eikä oikeuslääkäri ota kantaa kuolemaa edeltäneeseen hoitoon. Oikeuslääketieteellinen tutkimus oli harhaanjohtava.

Otto Tarvonen oli työssään altistunut asbestille ja hänellä oli eläessään todettu keuhkojen asbestivamma. Oikeuslääketieteellinen tutkimus ei antanut vammalle merkitystä. Täten kuolinsyy jäi vaille hautausavustusta. Tytär Taina Tarvonen on perushoitaja, sosiaaliohjaaja ja Asbestkamp -85 jäsen. Surullinen kokemus isän hoidon puutteista auttoi Tainaa ja hänen sisartaan Pirkkoa ymmärtämään, että laitoshoidossa olevan omaisen puolesta voi joutua taistelemaan ja hoitamaan mahdollisuuksien mukaan itse.

Pirkon mies sai aivoinfarktin, halvautui ja hänet laitettiin terminaalihoitoon Laakson sairaalaan. Osastolla oli laitettu esille esitteitä saattohoidosta ja kuoleman ihanoudesta. Sisaruksien osasivat olla varuillaan. Ossille annettiin heti alkuun morfiinia ja kipulaastareita, vaikka Ossi ei halunnut kipulääkitystä eikä hänellä ollut kipuja. Hoitopaikassa ei kuntoutettu ja Ossin raajat jäykistyivät pysyvästi kivuliaisiin virheasentoihin. Hoitopaikka ei ollut hänelle sopiva, mutta sopivamman etsiminen kesti kolme vuotta. Sairaalaassa nesteytyksen puute johti kriittisiin tilanteisiin useita kertoja. Pahimmillaan sisaruksien nesteyttivät puolitajutonta kuumeista Ossia kuusi tuntia lusikalla, kun hoitajat kieltäytyivät antamasta tiputusta. Tällöin toinen sisaruksista kohotti Ossin tyynyä, huusi korvaan ja kannusti Ossia avaamaan

suunsa ja nielemään. Samaan aikaan toinen sisaruksesta antoi Ossin suuhun jäätelöä, jogurttia, mehukeittoa ja muuta nestepitoista. Välillä potilas lepäsi, mutta kuumien tunnin nesteytyksen jälkeen hän osoitti elpymisen merkkejä. Hän eli palvelukeskuksessa vielä yli kaksi vuotta, kunnes munuaisten toiminta hiipui ja sairaalalääkäri kielsi dialyysin. Tohtorin mukaan dialyysihoito on varattu niille potilaille, jotka aivoinfarktista huolimatta selviävät kotihoitossa.

Esimerkkitapausten molemmat miehet tiesivät oman tilansa. He olivat sairauksistaan huolimatta elämänhaluisia. He halusivat saada hyvää hoitoa ja tulla pahenemisvaiheiden jälkeen parempaan kuntoon. Hoitolaitokset ja lääkärit pitivät kuolemaa parempana vaihtoehtona. Julkinen valta voi asettua elämän puolelle, hoitaa ja suojella elämää, mutta se voi myös määrätä kuolemaan. Lain mukaan eutanasia on Suomessa kielletty. Vallalla oleva kaupallistaloudellinen ainutajattelu on uhka elämälle. Edellä esitetystä sisaruksien kuuntelivat omantuntonsa ääntä. Kristillisen ihmiskäsityksen mukaan ihminen on Jumalan luoma, arvokas ja ainutkertainen. Potilaslain mukaan potilasta tulee hoitaa yhteistyössä hänen kanssaan, huonokuntoista yhteistyössä omaisten kanssa.

ASBESTKAMP 85
Wäinö Pietikäinen
toiminnanjohtaja

"Teidän kriisinne – te maksatte!"

Suomalaiset toverit seurasivat 7.11.-15 illalla Pietarissa Suomen asemalla pietarilaisten kommunistien ja kansalaisjärjestöjen juhla-kokousta. Päätteeksi joukkokokouksessa hyväksyttiin seuraavansisältöinen Venäjän työläisille osoitettu kannanotto:

Myös Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen väki kokoontui Suomen asemalla.

Kannanotossa todetaan, että hallitsevan luokan pyrkimys säilyttää kapitalismin kriisin seuraukset työtätekevien harteille on rikos. Teidän kriisinne – te maksatte!

Siinä ilmaistaan suuttumus porvarillisen-demokraattisten vapauksien poistopolitiikalle, vil-

pillisten vaalien järjestämiselle, sekä kokoon-tumis- ja lakko-oikeuksien jäädyttämiselle. Tuomitsemme kansalais- ja ammattiyhdistysaktiivien rankaisutoimenpiteet. **Julkilausuma pyydetään työtätekeviä kieltäytymään tukemasta valtaapitävien imperialistista politiikkaa ja sitä tukevia parlamenttipuolueita.** Kaikki ne puolustavat porvariston etuja. Kannanotossa käännetään kaikkien Venäjän työtätekevien puoleen. Vain me työtätekevät itse voimme tehdä muutoksen kohti parempaa elämää. **Järjestäytykää! Vain itse poliitti-**

seksi voimaksi järjestäytyneet työtätekevät voivat luoda omaa työväenpolitiikkaa: (1) työajan lyhentämiseksi (35 viikkotuntiin ansiotasoa alentamatta, (2) kansallisuudesta tai kansallisuudesta riippumattomien yhtäläisten työoikeuksien puolesta, (3) työvoiman jälleenmyynnin kieltämisen puolesta, (4) lakkojen järjestämisen helpottamisen puolesta, (5) ammattiyhdistysaktiivien poliisivainoilta suojaamiseksi.

Julkilausuman lopussa muistutetaan, että kapitalismin aikana työtätekevien ei ole mahdollista parantaa perusteellisesti elämäänsä eikä vapautua fasistidiktatuurin nousun uhasta ja imperialististen maiden käymistä verisistä ryöstösodista omien voitto-osuuksiensa kasvattamiseksi. Vain yhteiskunnan vallankumouksellinen muuttaminen sosialististen periaatteiden perustalta voi vapauttaa ihmiskunnan.

käännös: Asko Julkunen

Edistysmielinen osuustoiminta mahdollisuutena tulevaisuuden rakentamisessa, osa 2

Itsenäiselle Elannolle olivat edellytykset

Elanto kuitenkin saatiin kuiville ja 2000-luvun alussa oli tilanne, jossa oli mahdollisuus lähteä kehittämään tappioista huolimatta hyvästä tilanteesta Elantoa 2000-luvulle. Tein aloitteen, että Elannon nimi liitettäisiin kauppalikkeisiin sekä muualle ja tämän maineikkaan nimen avulla rakennettaisiin uutta nousua. Aloitteen allekirjoitti enemmistö edustajiston jäseniä, joita oli kaikista edustajistoryhmistä. Tätä ei kuitenkaan toteutettu. Sen sijaan edustajistolle tuotiin esitys itsenäisen Elannon lopettamisesta ja sen liittämisestä HOK:iin. Päätös tehtiin äänestämällä 3.6.2003. Aikoinaan HOK oli Elantoa paljon pienempi, mutta kriisi kulutti Elantoa ja HOK kasvoi suuremmaksi ja siitä tuli yhdistymisen myötä hallitseva.

Hyvä puoli HOK-Elannossa on, että se on kuitenkin osuustoimintapohjainen. Murheellista on, että itsenäinen Elanto menetti asemat, jotka sillä oli pääkaupunkiseudun lähiöissä ja keskusta-alueilla. Monet tunnetut paikat kuuluivat Elannolle kuten Kappeli. Elannolle kävi kuitenkin paremmin kuin EKA:lle ja siitä muodostetulle Tradekalle, joka on edelleen olemassa, mutta kaupat myytiin Lähikauppa Oy:lle. Se ei toiminut osuustoiminnalla vaan liikeyrityksenä ja osuuskunta on vain keskeisenä omistajana. Sitten kauppiaat on myyty edelleen.

HOK-Elantoon osuustoiminnallisuus takaisin joka-päiväiseen toimintaan

HOK-Elantokaan ei toimi osuustoiminnallisesti eikä sen kaupoissa ja liikkeissä ole jäsenvaltaisuutta muuta kuin omistamisen kautta, vaikka keskeistä osaa ei osakeyhtiöiksi ole muutettukaan. Tähän on tarpeen saada muutosta ja toiminta paremmin vastaamaan jäsenten odotuksia hinnoissa ja valikoimissa. Tästä tullaan suureen peruskysymykseen koko osuustoiminnan osalta.

Osakeyhtiössä äänivalta menee omistuksen mukaan niinkuin 1900-luvun alussa kunnallisessa päätöksenteossa. Sitten saatiin valtiollisen yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden jälkeen yleinen ja yhtäläinen äänioikeus yksi ääni periaatteella. Osuustoiminnassa tämä periaate toteutetaan niin, että kaikilla jäsenillä on yksi ääni. Tämä te-

HOK-Elannon edustajiston vaalit pidetään ensi keväänä posti- ja nettiäänestyksenä. Tätä ennakkoiden julkaisemme Kansan äänessä Pekka Tiaisen HOK-Elantoa ja osuustoimintaliikettä koskevan kirjoitus-sarjan, jossa hän käsittelee osuustoiminnan tavoitteita, merkitystä ja historiaa. Edellisessä numerossa (osa 1) käsiteltiin osuustoiminnan ja edistysmielisen osuusliikkeen alkuvaiheita, selviytymiskamppailua 1970-luvun lopulta alkaneiden lamakausien puristuksessa ja pankkikriisin oloissa. Tässä numerossa (osa 2) käsitellään Elannon ja HOK:n ajautumista fuusioon sekä osuustoiminnan mahdollisuuksia ja tavoitteita

Kuva: Heikki Männikkö

Keskeiset elintarvikemyymälät sijoittuvat usein samoihin kauppakeskuksiin. Helsingin seudulla HOK-Elanto on suosittu ja ketjulla on yli puoli miljoonaa ns. asiakasomistajaa. Kuva Arabian kauppakeskuksesta.

kee osuustoiminnasta demokratistempaa kuin osakeyhtiöissä. Pie-nissä osakeyhtiöissä tämä ei ole samanlainen ongelma eikä useimmiten asuntoyhtiöissä, mutta suu-rissa päätösvalta keskittyy. Osuus-liikettä ei myöskään voida noin vain rahalla vallata. Siksi, vaikka Nor-dea, monia teollisuusyhtiöitä ja laa-jasti muuta yrityskenttää on tänä päivänä ulkomaisessa omistuksessa ja suomalainen omistus on vähen-tynyt, osuustoiminta on kokonaan kotimaista omistusta. Se on tärkeää siksi, että taloudellinen valta pysyy Suomessa ja osuustoiminnassa de-mokraattisella tavalla.

Omistuksen demokraattisuus ei kuitenkaan yksistään riitä. Osuustoiminta toimii parhaimmil-laan, kun jäsenet ovat myös mukana toiminnassa, tarjoavat vaihtoehdon järjestää taloudellinen toiminta de-mokraattisemmin. Kyseessä voivat olla osuuskaupat, työosuuskunnat, osuuspankit, lähiruoan hankintaosuuskunnat, tuotanto-osuuskun-nat, taiteilijoiden osuuskunnat, jot-ka hankkivat yhteiset tilat, kos-ka tilaa tarvitaan, ruokala- ja baar-iosuuskunnat, koneosuuskunnat, ja mitä vaan. Eräs tärkeä visio tu-lee siitä, että myös asuma-alueil-

la voisi olla lähiö- ja kyläosuuskun-tia, jotka tuottavat lähipalveluita ja esimerkiksi vanhuspalveluita. Tämä on tärkeää siksi, että kuntien kyky huolehtia peruspalveluista on uhan-alainen. Ja siitä nousee kysymys, löy-tyisikö innostusta perustaa lähiö- ja kyläosuuskuntia, jotka alkaisivat sit-ten toimia yhteistyössä keskenään.

Osuustoiminta ylittää työn ja pääoman välisen rajan

Kun puhutaan työn ja pääoman vä-lisestä ristiriidasta, on tärkeä nähdä, että osuustoiminta on tapa mennä työn ja pääoman välisen raja-aidan yli siten, että työväestö ja kansalai-set laajasti ovat itse osallisina yritys-toiminnassa, jonka tulokset koituvat onnistuessaan jäsenten hyväksi. Sil-ti on tärkeää, miten tulos jaetaan ja tärkeää on estää, että oikeutta jakaa tulosta jäsenille rajataan. Elannolla oli mahdollisuus jatkaa 1990-luvun kriisinkin jälkeen, vaikka oli tehty pahat virheet. Nyt kuitenkin HOK-Elanto ja työväen osuustoiminta jatkuu osana sitä. Siksi on erityisen tärkeää saada se toimimaan edistys-mielisen osuustoiminnan periaattei-den mukaan ja kehittää siihen todel-lista jäsenvaltaa muutoinkin kuin

Talkoita ja yhteiskuntasopimuksia !

Sipilä halusi yhteiskuntasopi-musta. Kyllä yhteiskuntasopi-mus käy heti kun yhteisövero nostetaan vähintään 33%:iin tai 50%:iin, jossa se on ollutkin, työnantajien kelamaksu ja omaisuusvero palautetaan sekä pääoma- ja palkkatulot kat-sotaan samanarvoisiksi ja niitä verotetaan progressiivisesti. Se käy, kun hallitus miettii eläke-kattoa, joka voi olla 3000-4000 €/kk ja osoitetaan miten työai-kaa ja työuria pidetään työt-tömyys alenee. Järjellä ajatellen työttömyyttä vähentää siirtymi-nen 6 tunnin työpäivään.

Selittääkää miten yksityisten eläke-yhtiöiden maksamat eläkkeet vai-kuttavat kestävyysvajeseen. Hal-

lituksen "uudistuksia" on perustel-tu kilpailukyvyyn ja investointien li-sääntymisellä. Sipilä ja minä tiedäme kuitenkin, että osinkojen määrä on kasvanut ja nekin maksettu ene-nevässä määrin Suomen ulkopuo-llelle. Viimeaikaiset hallitukset ovat rapauttaneet veropohjan. Se on iso syy taloutemme ahdinkoon. Ahke-rat Suomen työläiset ovat yksipuo-lisesti joustaneet. Raharikkaat ovat pänvastoin vaatineet vain lisää.

Pienet ja keski-suuret yrityk-set pitävät Suomea pystyssä. Heitä hallituksen pitäisi tukea. Su-uret yritykset ovat Suomea lähte-neet yksi toisensa perään, rahastet-tuaan ensin valtion tuet. Vientiy-rietykset, joiden viennillä on mak-settu tuonti, ovat pian hävin-

neet Suomesta ja olemme tuon-eet velaksi. Säästetään ja leikata-an niiltä, joiden tulot menvät ku-lutukseen. Heikentämällä ostovo-imaa hallitus tekee hyvin vaikeak-si pien- ja keski-suurten sisämark-kinayritysten toiminnan. Vapaa raha ja markkinat, sekä liittymis-en EU:iin ovat olleet Suomelle ja sen teollisuudelle katastrofi ja työläisille tuskallinen tragedia.

Siksi me Suomen työläi-set olemme huolissamme taloudestamme ja taistelemme isänmaamme puolesta. Tarvi-taan enemmän demokratiaa ja vähemmän markkinataloutta! Me rakastamme Suomea.

Markku Huhtala Lempäälä

Jäsenet kävivät vetoamassa Elannon päättäjiin, kun tehtiin päätöstä HOK:n ja Elannon yhdistämisestä. Silloin Kansan ääni (5/2003) kirjoiti, että vastaanotto oli tyly. Demarien ryhmä heitti lähetystön suoranaisesti takaisin kadulle. Lehden kuvassa kaskella (jo edesmennyt) Elan-non leipätehtaan pitkäaikainen luottamusmies Teuvo Kauhanen. Mutta edelleen työ jatkuu edistysmielisen osuustoiminnan puolesta.

vain vaaleissa.

Työn ja pääoman rajalin-ja ylittyy myös sellaisessa yrit-tämisessä, missä yrittäjä perhei-neen työllään hankkii toimeentu-loaan. Tällöin yrittäjätulo on työtü-loa, vaikka luokitellaan pääomatu-loksi. Se on eri asia kuin pääoman valta. Onkin tärkeää, että osuus-toiminnassa kehitetään yhteistoi-mintaa työtätekevien yrittäjien kanssa. Tärkeää myös on, että ih-miset saavat säästövaroilleen asial-lista tuottoa. Osuuspankkitoimin-ta tarjoaa tässä mahdollisuuden yhteistoiminnassa muun osuusliik-keen kanssa. Säästöpankkitoimin-ta on myös hyvä vaihtoehto, mutta siihen pitäisi saada demokraattista päätösvaltaa.

Osuustoiminnan organi-saatio kehitettävä niin, että suora jäsenvalta ulottuu asuma-alueille ja kyläkeskuksiin.

Suuri kysymys tässä koko ajan on taloudellisen demokratian rkenta-minen vastapainoksi suuren rahan vallalle. Osuustoimintakaan ei tätä ratkaise, jos taloudellinen valta keskitetään ja jäsenet syrjäytyvät. On myös torjuttava korruption uh-ka, jossa taloudellisen vallan ohjak-siin päässeet alkavat jakamaan pii-lohyötyä lähipiireilleen. Edistykselli-sen osuustoiminnan lähtökohta on läpinäkyvyys, avoimuus, avoin tie-don kulku, demokraattinen johtami-nen, jäsenten osallisuus ja niin edel-leen. Työsuhteet tulee hoitaa hyvällä tavalla. Ekologisuus ja eettisyys ovat tärkeitä. Perintäyhtiöitä ja maksujen ulosottoa ei tule käyttää, vaan lasku-tukset ja maksujärjestelyt tulee hoi-taa hyvillä tavoilla ja siten, että en-nakkoon vältetään maksuongel-mat. Kuluttajaneuvoston ja kulut-tajan suojelun tulee olla osa toimin-taa. Rauhan edistäminen on kaikille tärkeää. Osuustoiminta voi antaa sii-hen panoksensa esimerkiksi välttä-mällä hankintoja, joissa maksetut ra-hat menevät aseisiin ja edistämällä reilun kaupan periaatteita. Solidaari-suus ja huolenpito ovat osa edistyk-sellistä osuustoimintaliikettä. Erilai-sia puoluepoliittisia tai muita yhteis-kunnallisia näkemyksiä voi olla, mut-ta minkäänlaista syrjintää ei saa hy-väksyä. Onnistuessaan ihmiset ko-

kevat edistyksellisen osuustoimin-nan omakseen.

Toimiminen edistyksellisen osuustoiminnan hyvien periaat-teiden mukaan ei onnistu, ellei samalla toimita taloudelliselta kan-nalta hyvällä ja luotettavalla taval-la. Taloudelliset asiat on hoidetta-va laadukkaasti ja hyvin. Hyvä tapa raivata tilaa edistyksellisen osuus-toiminnan periaatteille, on raken-taa HOK-Elannon ja muihin osuus-toiminnan vaaleihin edistyksellisen osuustoiminnan vaaliliitot, jotka toimivat yli perinteisten puoluera-jojen ja jotka voivat solmia vaaliliit-toja edistyksellisiä periaatteita kan-nattavien ja tukevien puolueiden tai muiden vaaliryhmittymien kansa. Tällainen voi vahvistaa laajem-minkin edistyksellistä demokraat-tista suuntausta Suomessa ja hyvän esimerkin ja vuorovaikutuksen kaut-ta kansanvälisesti.

Osuusliikkeen taustasta ja sen taloudellisen demo-kratian tulevaisuudesta

Osuustoiminta sallittiin Suomessa vuonna 1901. Jo ennen osuustoi-mintalain säätämistä oli Hämeen läänin kuvernööri hyväksynyt tam-perelaisen Finlayson & Co:n Työväen Osuuskaupan säännöt 1900. Osuus-kauppoja syntyi tämän jälkeen eri puolille maata. Pian havaittiin niiden tarvitsevan yhteistyöelimiä. Vuonna 1904 perustettiin Suomen Osuus-kauppojen Keskuskunta (SOK) hoi-tamaan yhteisostoja, neuvontaa ja ohjausta. Sivukonttoreiden, oman tuontitoiminnan ja teollisen tuo-tannon myötä SOK:n toiminta laa-jeni nopeasti välitysluokasta täysi-mittaiseksi tukkukaupaksi.

Vuonna 1916 SOK jakaantui, kun kaupunkieihin painottu-vat osuuskaupat perustivat vuon-na 1916 Osuusliike Elannon johta-mana omaksi aatteelliseksi kes-kusjärjestöksi Kulutusosuuskun-tien Keskusliiton (KK). Ne perusti-vat kaupallista toimintaansa varten 1917 Suomen Osuustukkukaupan, jonka nimestä jätettiin vuonna 1920 pois sana Suomen, jolloin siitä tu-li Osuustukkukauppa OTK. Siitä tu-li edistysmielisen osuuskauppaliik-keen taloudellinen keskusjärjestö.

Pekka Tiainen 19.10.2015

Ikäihmiset yhteiskunnan voimavarana

Turvapaikanhakijat herkästi yleistetään raiskaajiksi ja terroristeiksi ja myös ikäihmisistä käytetään rankkoja yleistä. Kaikki ovat demen-toituneita, vaipoissa makaavia hoi-dettavia. Puhuvat päät tv-studiois-sa kauhistelevalta "huoltosuhdetta" ja eläkeläisten määrän kasvua. Asen-teita on muokattu siihen suuntaan, että on ollut mahdollista - ja hyväk-syttävääkin - leikata eläkeläisten toi-meentuloa vuosi vuodelta jo vuosi-kymmeniä. Samaan aikaan on sairai-den vanhusten hoitoresurssit leikat-tu henkitorseisiin.

Kerrottakoon puhuville päille, että 87 prosenttia eläkeikäisistä ei käytä säännöllisesti sosiaali- ja terveyspalveluja (1). Ei sen enem-pää kuin muukaan väestö, jopa vielä vähemmän ja sosiaalipalveluja ai- van minimaalisesti. Vielä 75 vuot-ta täytettyään eläkeläisistä lähes 80 prosenttia tulee toimeen omil-laan tosin kituuttaen ja säästäten. Siihen nämä pula-ajan lapset ovat tottuneet.

Eläkepomme olikin suutari

Minne hävisi se paljon mainos-tettu eläkepomme? Sillä uhkailtiin 1990-luvulta alkaen. Poliitikot va-kuuttivat, että emme selviä suurten ikäluokkien eläkkeiden maksusta, koska seuraavat ikäpolvet ovat niin paljon pienempiä. "Eläkepomme" varjolla aloitettiin sitten eläkkeiden ostovoiman leikkaaminen.

Nyt suuret ikäluokat ovat eläkkeellä, mutta mikäänlaista räjähdystä en ole kuullut. Se pom-mi olikin suutari. On käynyt päin-vastoin kuin poliitikot pelottelivat. Työnantajilta ja työntekijöiltä vuo-sittain kerätyt eläkevakuutusmak-sut ovat ylittäneet ulos makset-tujen eläkkeiden määrät vuoteen 2013 saakka. Ylijäämistä on kerätty mahtava summa 176 miljardia eu-roa eläkerahastoihin. Eläkerahasto-jen sijoitusten pelkkä tuotto oli 12 miljardia vuonna 2014. Rahastoja ei ole tarvinnut käyttää eläkkeiden maksuun, vaan pieni vaje kerät-tyjen maksujen ja maksettujen eläk-keiden välillä on voitu kattaa pienel-lä osalla sijoitusten tuotoista. Vuon-na 2013 tuotoista otettiin 6 miljoonaa euroa.

Samaan aikaan osa eläkeläisistä on pikku hiljaa päätenyt köyhyysrajan alapuolelle. EU:n määrittelemä köyhyysraja yhden hengen taloudessa on 1166 eu-roa. Sen alapuolella elää yli 75-vuo-tiaista 20 %, yli 85-vuotiaista 30 % ja 100-vuotiaista lähes puolet. Missään muualla Länsi-Euroopassa köy-hyys ei kasaudu ikäihmisiin kuten Suomessa.

Hölmöläisten hommaa

Vanhusväestön halveksuntaa ja syr-jintää edustaa vuonna 1995 eläkkei-den taitetun indeksin käyttöönotto. Sillä eläkkeiden ostovoimaa on lei-kattu joka vuosi 20 vuoden ajan vä-hintään yhdellä prosentilla per vuo-si.

Taitettu indeksi tarkoittaa, että eläkkeet tarkistetaan vuosittain tammikuun alus-sa työeläkeindeksillä, jota las-kettaessa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8. Vuon-na 1995 eläkkeet olivat keskimäärin 60 palkoista, nyt enää 47 prosent-tia. Vuosina 1995 - 2014 palkka-tason nousu oli 88 % ja työeläk-

Kuuma pakolais- ja rasismikeskustelu kiehuu nyt Suomessa. Sen kuplissa voi haistaa kovien asenteiden lisääntymisen. Eräs rasismin alalaji, ikärasismi, ei sekään osoita vähenemisen merkkejä. Vanhat ihmiset ovat Suomessa halveksittu ja monella tapaa syrjitty ihmisryhmä. Toisenlaisia asenteita on monissa muissa kulttuureissa, erityisesti alkuperäiskansojen keskuudessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Kolmen ässän hallituksen toimiin suuttuneet kansalaiset ja kansalaisjärjestöt järjestivät kesän ja syksyn aikana maamme oloissa isoja protesteja. Eläkeläiset kokoontuivat 8.10 tuhansien osanottajien joukolla Helsingin Kansalaistorille. Ihmetystä herätti se, kun osallistujat vaativat leikkausten perumista, niin "johtajat" esittivät "oikeudenmukaisia leikkauksia". Onko meillä varaa tukea Lipposen aloittamaa politiikkaa?

keiden 46 % (3). Suomen nykyinen työeläkeindeksi on EU-maiden seitsemänneksi heikoin, painottaessaan palkkatason muutoksen sijasta hintatasoa. Puhdas palkkatasoindeksi on yhä käytössä maailman parhaiksi arvioituissa eläkejärjestelmissä Alankomaissa ja Tanskassa.

Vuosina 1995 - 2014 eläkerahastoihin kartutetut varat ovat yli nelinkertaistuneet ja ne ovat seitsemän kertaa enemmän kuin yhden vuoden maksetut eläkkeet. Eläkkeistä säästämisen on ollut typeryyden huippu. Säästetyt rahat eivät ole menneet valtion kassaan vaan työeläkeyhtiöille. Valtio ja kunnat sen sijaan ovat menettäneet verotuloja ja työpaikkoja. Eläkeläisten tulot menevät pääosin kotimaiseen kulutukseen ja palvelujen ostamiseen. Lisäksi asumistuki ja toimeentulotukimenot kasvavat eläkkeiden pudotessa köyhyysrajan alle. Yhteiskunta on siis pelkästään menettänyt rahaa taitetulla indeksillä. Ja eläkerahastot ovat turvonneet.

Ambulanssitoimintaa ja omaishoitoa

Aktiiviset eläkeläiset, siis 87 prosenttia eläkkeensaajista, ovat valtava voimavara yhteiskunnalle. Suuri enemmistö 1,2 miljoonasta eläkeläisestä tekee jotain auttamistyötä ja lisäksi monenlaisia vapaaehtoisuutta.

Lapsiperheissä isovanhemat ovat usein kuin ambulansseja, jotka hälytetään paikalle lapsen tai vanhemman sairastuessa. Kuinka monta työpäivää vuosittain pelastetaan kansantaloudelle isovanhempien hoitotyön avulla? Joku voisi tutkia asiaa. Myös lyhytaikaisia keikkatyötä tekevät joutuvat järjestämään lastenhoidon usein ilman päiväkotipaikkaa. Jotkut isovanhemmat hoitavat lapsenlapsiaan kokopäiväisesti säästäten sillä tavoin yhteiskunnan päivähoitomenoja..

Suuri kansantaloudellinen merkitys on myös omaishoidolla. Tällä hetkellä Suomessa arvioidaan olevan noin 300 000 omaishoitoti-

lannetta (2), joista 60 000 on vaativia, eli ne sitovat hoitajan hoitotyöhön 24/7. Vain pieni osa kaikista omaishoitajista on lakisääteisen omaishoidon tuen piirissä. Laissa omaishoitajaksi määritellään henkilö, joka on tehnyt toimeksiantosopimuksen läheisensä omaishoidosta kunnan kanssa. Omaishoitosopimuksia oli Suomessa vuonna 2014 vain 43 000.

Yli puolet omaishoitajista on itsekin eläkeikäisiä ja neljännes heistä on yli 75-vuotiaita. On laskettu, että omaishoidon varas-olevien vanhusten hoitaminen laitoksissa tulisi maksamaan yhteiskunnalle noin 3,5 miljardia euroa vuodessa. Kunnat maksavat omaishoidon tukea ja kustantavat palveluja noin puolen miljardin euron verran, joten nettohyöty on 3 miljardia. Tästä yli puolet yhteiskunnalle tuottavat eläkeikäiset. Taval-linen tapaus on, että vanhus hoitaa huonokuntoista ja/tai dementoitunutta puolisoaan tietämättä, että on omaishoitaja eikä sen vuoksi ole edes hakenut mitään tukea.

Vanhustenhoito, leikkaajien lempilapsi

Vakiduuni luovutti kansalaisaloitteen

Operaatio Vakiduuni luovutti 4.12. -15 kansalaisaloitteen nollatuntisopimusten kieltämiseksi eduskunnan puhemiehelle Maria Lohelalle. Tukinimiä aloitteen taakse Väestörekisterikeskuksen tarkistuksen jälkeen ker-tyi 62 516.

Operaatio Vakiduunin kampanja-vastaava Mika Kolehmainen ker-toi, että kansanedustajien kans-sa käytyjen keskustelujen jälkeen näyttää siltä, että eduskunnan työelämä- ja tasa-arvovaliokun-ta näyttää aloitteelle vihreää valo-a. Myös 60 % nykyisistä kansan-edustajista kannatti ennen vaaleja minimityöajan sisällyttämistä työ-aikalakiin. Siksi aloitteen läpimeno näyttäisi todennäköiseltä.

Kuva: Heikki Männikkö

Ennen aloitteen luovutusta eduskunnan puhemiehelle Vakiduunin aktiivit kokoontuivat pikkuparlamentin puistossa.

Kampanjan tavoitteena on vahvistaa pätkätyöläisen asemaa yhteiskunnassa. Siksi aloite tähtää 18 tunnin minimityöajan säättä-miseen. Tammikuussa kampanjan lait-toi alulle 21 eri alojen aktiivia. Kerät-

päästä säädyllyiseen hoitopaikkaan sitten, kun ei enää kykene selvi-tyymään arkielämästä.

Saksasta mallia

Suomessa voitaisiin ottaa oppia vaikka Saksasta. Taloussanomien (4) mukaan Saksassa osataan jo arvostaa ikäihmisten panosta yhteis-kuntaan. He kelpaavat myös työelä-mään ja tietysti monenlaisiin vapaa-ehtoistoihin..

Saksassa eläkeläisiä arvostetaan kuluttajina ja jopa talouden vetureina. Kauppa alkoi määrä-tietoisesti vedota heihin 2000-lu-vun puolella välissä. Markkinoiden nuorisokultti tai aikuisiin lasten kautta vetoaminen on Saksas-sa korvautumassa vanhempia pol-via puhuttelevalla "nuorekkuuskul-tilla". Teollisuuden ja kaupan par-haimmat asiakkaat ovat siirtymässä yhä kypsempään ikään, ja varsinkin 65-75-vuotiaiden kotitalouksissa kuluttajilla on eniten aikaa ja halua hemmotella itseään. Ja myös rahaa, siis Saksassa.

Suomen hallitus etsii nyt hiki hatussa talouden vetureita. Hal-lituksemme seuraa yleensä mielel-lään Saksan mallia - mikä ettei tässäkin asiassa. Se voisi nimetä 1,3 miljoonaa eläkeläistä talouden ve-tureiksi. Mutta pahasti jälkeenjää-neillä eläkkeillä ei veturi kovin pal-jon taloutta vedä. Jos eläisimme in-himillisessä yhteiskunnassa, voitai-siin eläkkeiden jälkeenjääneisyyt-tä korjata eläkerahastojen tuotoil-la. Yhden vuoden tuotto (12 miljard-dia) riittäisi huppeaan korotukseen. Siitä eläkeläiset maksaisivat valtion kassaan veroja 30 prosenttia ja lo-pulla nostaisivat palvelualojen ja muita yrittäjiä uuteen nousuun.

Ikäihmiset ovat yhteiskunnan voimavara, jota todella tarvitaan paikkaamaan hyvinvointivaltion yhä pahemmin repeileviä turvaverkkoja. Yhteiskunnan muuttumista inhimil-lisemmäksi ei näköpiirissä olevassa tulevaisuudessa vielä näy.

Marjaliisa Siira

Lähteitä:

- (1) Eläkeläinen-lehti 6/2015
- (2) <http://www.omaishoitajat.fi/mit%C3%A4-omaishoito>
- (3) <https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/1591>
- (4) <http://www.taloussanommat.fi/politiikka/2015/11/21/elakeikaiset-kelpaavat-nyt-toihin-ja-kuluttajiksi/201515329/12>

Toimitti:
Heikki Männikkö

Postin työntekijöiden voitto perustui rintaman yhtenäisyyteen

Postialan työnantajajärjestölle PALTA:lle TES-sitoumukset tuntuvat olleen aikoinaan keino laukaista neuvottelutilanne. Heikennykset olivatkin luontevasti PALTA:n tavoite. PAU:n alistuminen heikennyksiin olisi vetänyt muita yrityksiä lähtemään kiristämislinjalle. Posti johti työntekijöitään pelolla. Virheiden pelossa työntekijöiden luovuus katosi ja tehokkuutta maksimoitiin jatkuvilla yt-neuvotteluilla. Pihkalan rikkurikaartia esikuvanaan pitäen työpaikoille marssitettiin SOL:n kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti satoja vuokratyöntekijöitä. Rikkuritöitä tehdäkseen vuokratyöntekijöiden tuli opetella postilaisten töitä.

Mikä työntekijöiden työehdoissa olisi heikentynyt?

Kuukausipalkat olisivat laskeneet satoja euroja. Postinjakajien työvuoro olisi kestänyt 4-10 tuntia. Irtisanominen ja osa-aikaistaminen olisivat helpottuneet, eikä työntekijöitä koskevaa muutosturvasopimusta olisi uusittu. PALTA:n esityksessä 4000-12000 euron irtisanomisrahan maksaminen olisi päättynyt. Postin toimitusjohtajan Heikki Malisen sekä johtoryhmän muutosturvaa ei oltu poistamassa. Postin johtoryhmän palkat ovat kymmenkunnan johtajan osalta suuremmat kuin pääministerillä. Työntekijöidensä etuihin kustannussyistä heikennyksiä ajavalla Postilla on useita kymmeniä kovapalkkaisia johtajia.

Postinjakajan työ?

Ammattinetin mukaan postinjakajan työhön kuuluu postin lajittelu toimipaikassa jakojärjestykseen sekä postin jakaminen jakelureitin varrella oleviin postiluukkuihin ja -laatikoihin. Postinjakaja liikkuu jalkaisin, polkupyörällä, mopolla tai autolla. Postinjakajilla on säännöllinen päivätyö ja työpäivä alkaa yleensä klo 6.30 mennessä. Arki on jotain muuta: Iltalehden haastattelussa nimimerkki "Kari" kertoi supistusten johdosta jakopiiriin kokojen muuttuneen irtisanomisten myötä suuriksi. Syksyllä 2014 jakajalla saattoi olla 700-800 asiakasta. Nyt yksi jakopiiri saattaa olla suuruudeltaan 1200

Työnantajan yritys kaventaa postilaisten oikeuksia ei täysin onnistunut. Muussa tapauksessa olisivat heikennykset voineet ulottua ensi vuoden neuvotteluissa kaikkiin palkansaajiin. Posti - ja logistiikka-alan Unionin jäsenet (PAU) joutuivat työehtoja rajusti heikentävän kokeilun kohteeksi. Onnistuessaan työnantajan olisi ollut helpompi ulottaa vastaavat heikennykset koskemaan kaikkia työehtosopimuksia SSS-hallituksen ja EK:n tavoitteiden mukaisesti. SSS-hallituksen suunnitelmien toteuttamiseksi komennettiin Postin johto asialle. Pyrkimys lienee ollut uusien tuottojen toivossa alistaa Posti yhtiöittämislle ja "vapaalle" kilpailulle.

Postin Pasilan osaston nuorisosaasto kävi 6.11. SOL:n luona muistuttamassa työelämän pelisäännöistä.

asiakasta. Jakajien työaika kasvoi siten muutamalla tunnilla.

PAU tiedotti ennen sopimusta sivuillaan

PAU:n mukaan tarkoituksena oli jatkossa hoitaa vain minimiresurssi omalla henkilöstöllä ja korvata muu tarve vuokratyövoimalla. Postinjake-lun yli puolitoista vuotta kestäneitä häiriöitä ei haluttu ratkaista. Niiden korjaamiseksi yli tuhannen määräaikaisen työntekijän työsuhteita ei vakinaistettu, vaan työpaikoille marsitettiin vuokratyövoimaa turvaamaan häiriötöntä toimintaa.

Postin johdon aiheuttamiin ongelmiin sekä laillisten työtaistelutoimien murtamiseen käytettiin hyväksi syyttömiä, SOL Henkilöstöpalvelut Oy:n kautta värvätyjä vuokratyöntekijöitä. Henkilöstöpalveluyrityksen Liiton jäsenenä SOL ei voisi vuokrata laillisen työtaistelun kohteena olevaan yritykseen työntekijöitä. Siksi PAU päätti asettaa viestinvälitys- ja logistiikka-alan alaiset työt 2.11. alkaen yli-, perehdyttämis- ja koulutuskieltoon. Niissä työpaikoissa, joihin tu-

lisi SOL Oy:n vuokratyöntekijöitä, ei tehtäisi kyseisen vuorokauden aikana ylityö. Vuokratyöntekijöitä ei myöskään perehdytettäisi työtehtäviin.

Mielenilmaisu Kalasatamassa

Postin Pasilan osaston nuorisosaaston järjestämässä mielenilmaisuksessa perjantaina 6.11 mielenosoittajat kokoontuivat SOL Henkilöstöpalvelut Oy:n eteen kertoakseen näkemyksensä työnantajan harjoittamasta vuokratyöntekijöiden hyväksikäytöstä ja työntekijäosapuoleen kohdistuvasta rikkurien käytämisestä. PAU:n tiedotteen mukaan "Postin henkilöstöjohto on jo valmisteellut kirjalliset varoituslaput niitä työntekijöitä varten, jotka eivät suostu perehdyttämään vuokratyöntekijöitä. PAU:n ilmoitus yli-, ja koulutuskiellosta vie pohjan tuolta valmistelulta."

"Työnantajien vuoro joustaa" luki eräässä mielenilmaisuuden banderollissa. Tämä kertoi työntekijöiden tuskastumisesta jatkuvaan työehtojen heikentämiseen ja työelämän

epävarmuuteen.

Muiden liittojen tuella torjuntavoitto vuodeksi eteenpäin:

SAK:n kuljetusliitot ilmoittivat 9.11. olevansa valmiita tukitoimiin vauhdittaakseen postialan työehtosopimusneuvotteluja. Myös Suomen Elintarviketyöläisten Liitto SEL ilmoitti tukiansa PAU:n taistelua työehtojen heikentämistä vastaan. SEL selvittäisi mahdollisuutensa tukitoimiin elintarvikealan yrityksissä, jos Posti ei luopuisi työehtojen heikennysvaatimuksista ja vuokratyövoiman käyttämisestä rikkureina.

Yle - uutiset mainitsi sivuillaan 17.11 AKT:n asettaneen SOL:n hakusaartoon tukeakseen PAU:n työehtosopimusneuvottelua sekä vastustaakseen Postin ja SOL:n toimenpiteitä palkata vuokratyöntekijöitä lakon alaiseen työhön. PAM menetteli hakusaarron osalta samoin. AKT ja muut liitot jatkoivat suoriutuvuutta linjaansa työtaistelun eri vaiheissa. Nämä lääkkeit alkoivat tepsä. Posti ilmoitti, ettei käytä SOL:n henkilökuntaa lakon aikana, vaan es-

itti, että jumiutuneet työehtosopimusneuvottelut vauhdittuisivat. Postin työtaistelun ilmoitettiin päättyneen 30.11 yleistä raamisopimusta noudattavaan torjuntavoittoon.

Posti- ja logistiikka-alan unioni PAU ja Palvelualojen työnantajat PALTA hyväksyivät valtakunnansovittelija Minna Helteen tekemän sovintoesityksen. Postityönantajan kaikki vaatimukset palkkojen ja työehtojen leikkaamisesta torjuttiin. Palkankorotuksissa noudatettaisiin työllisyys- ja kasvusopimuksen mukaista linjaa. Sopimuskauden pituus on yksitoista kuukautta (30.11.2015–31.10.2016).

Palkankorotukset

Palkkaliitteiden palkkaryhmiin ja taulukkopalkkoihin tehdään 1.12.2015 jälkeen alkavan palkkamaksukauden alusta yleiskorotuksia, joiden suuruusluokka on 15 euroa kuukaudelta tai määrättyssä tapauksessa 9 senttiä tunnilta

Henkilökohtaisia työ-sopimuksiin perustuvia palkkoja korotetaan yleiskorotuksen määrällä 14,67 eurolla, kuitenkin vähintään 0,39 %. Muun Suomen ja pääkaupunkiseudun palkankorotus on yhtä suuri. Taulukkopalkkojen lisäksi korotetaan työhönsidonaisuuslisää, lauantaityökorvausta varastotyössä ja yötyölisää yötyön aikahyvityksen yhteydessä, osoitteettomien lähetysten erillisjakelun kappalekorvauksia sekä luottamusmies- ja työsuojeluvaltuutettujen palkkiota 0,39 %.

Muutosturva

Muutosturva toteutetaan Posti Oy:ssä ja Posti Kiinteistöt Oy:ssä jatkossa Uusi Polku-ohjelman pohjalta. Ohjelman tavoitteena on tukea työntekijöiden uudelleentyöllistymistä muutostilanteissa. Ohjelma käsittelee konsernineuvottelukunnassa. Sopimuskauden aikana Uusi Polku-ohjelmaan ei tehdä muutoksia, ellei siitä sovita erikseen konsernin neuvottelukunnassa.

Juhani Valo

Lähteet:

PAU:n tiedotteet, Iltalehti, Yle Uutiset, Ammattinetti

Koulutus ei ole kaupan, pysäyttäkää giljotiini

Meillä on hallitus, jolle mikään ei markkinoiden, talouden ja rahan ohella ei ole pyhää. Moraalittomat uusliberalistiset häikäilemättömät ihmiset ovat valtakunnan kirstun vartijoina. Leikkauksia ollaan valmiita tekemään ja niiden läpiviemiseksi ollaan valmiita valehtelemaan.

Sipilä antoi vaalilupaukseen muuttaa poliittisen kulttuurin. Nyt tiedämme, mitä hän tarkoitti. Joka käänteessä hän on antanut tukensa hallituksessaan valehtelusta kiinni jääneille ministereille. Tämän ymmärtää, kun itse vaalien alla vaati veroeurojen vuotoa veroparatiiseihin tukittavaksi ja lupasi, ettei koulutuksesta leikata.

Useat ministerit puoltavat verojen välttelyä. Sipilä on piilottanut omaisuutensa vakuutuskuoriin. Ministeri Anne Berner toimi pitkään yhtiön hallituksessa, jonka kotimaa on veroparatiisina tunnettu Luxemburg. Ministeri Lenita Toivakka perusti Belgiaan holdingyhtiöitä välttellen veroja.

Tiistaina 1.12.-15 opiskelijat ja koulutusalan työntekijät järjestivät koulutuskapinan hallituksen koulutukseen suuntautuvia leikkauksia vastaan. Useissa kaupungeissa järjestettiin mielenosoitusmarsseja. Helsingissä vallattiin yliopisto. Helsingissä Suurtorin tilaisuudessa keskolaisten ammattiosaston (PAM) aktiivi ja varapuheenjohtaja Joonas Tuomivaara tervehti palvelutyöntekijöiden edustajana mielenosoittajia.

Ministeri Sjubba ajaa armahduslakia veronkiertäjille ja valehtelee avoimesti kansalle asiassa, jossa omaisuuden piilottaminen esimerkiksi veroparatiiseihin halutaan tehdä entistäkin helpommaksi. Tänä päivänä valehtelu on hallituksessa arkipäivää myös vaalien jälkeen. Me emme äänestäneet tällaisen politiikan puolesta!

Harjoittamanne tietoinen politiikka saa aikaan kuolemia. Hallituspuolueet tietävät, että tulotasostaan johtuen köyhimmät kuolevat tänään 15 vuotta rikkaita nuorempina. He perustelvat tekemiään kipeitä päätöksiä, sillä muuten EU tulee päättämään asioista puolestamme. He perustelvat leikkauksiaan köyhimmiltä sik-

si, että muuten joku muu tulee tekemään sen puolestamme.

Sipilä sanoo rahojen olevan loppu, mutta jemmaa rikkaiden rahat kansan ulottumattomiin. Samalla rikkaiden verovastuuta kevennetään ja kaikki hyvinvointiyhteiskunnan peruspilarit tuhoetaan. Tarvitsemme solidaarisuutta kovemmin kuin vuosikymmeniin. Tarvitsemme toinen toisiamme turvataksemme elämän myös heikompi-osaisille.

Keskolaisten ammattiosasto näkee opiskelijoiden ja palkkatyöläisten välillä solidaarisuuden monestakin syystä tärkeänä. Opintotuen leikkaukset pitkittävät opintoja, jolloin opiskelun ohella joudutaan työskentelemään yhä enemmän. Toisaalta opintotuen kasvattaminen lyhentäisi opintoaikoja ja vähentäisi opintojen ohella tehtäviä töitä. Väitetään, että opiskelijat haluavat osa-aikatöitä. Entä jos toimeentulo olisi muuten turvattu? Meidän tahtoa ohjataan poliittisin päätöksin. Tämä on tärkeää pal-

velualoilla, joilla työskentelee paljon pätkätyöläisiä. Pelkästään Helsingin yliopiston opiskelijat muodostavat 5% koko pääkaupunkiseudun kaupan alan työntekijöistä. Kun opiskelijoiden ei tarvitsisi tehdä nykyisessä määrin palkkatyötä opintojen rahoittamiseksi, palvelualoilla uraa tekevälläkin olisi paremmat edellytykset saada työstään elämiseen riittävä palkka. Heidän edunvalvonta ja työehdot paranisivat eikä olisi häviäjiä! Minulla on ilo kertoa, että PAM - keskolaisten ammattiosasto haastaa tänään 1.12.2015 koko ay-liikkeen ajamaan opiskelijoille korkeampaa opintotukea.

Voimme vaatia parempaa elämää kaikille. Se on velvollisuutemme. Voimme ottaa vallan käsiimme ja huolehtia, että jokainen saa osansa. Kukaan ei häviä, paitsi ne, joilla jo on niin paljon rahaa, etteivät tiedä, mitä sillä tekisivät. Kiitos! Kohti yleislakkoa!

Joonas Tuomivaara

Mallimaana Suomi voisi näyttää esimerkkiä

Ennen vuotta 1991 erilaisten yrittäjien, avointen ja piilotettujen yhteismääriä (ilman maatalous- ja pankkitukia) liikkui vuosittain viiden miljardin euron molemmin puolin. Se on ajanoloon muuttunut itsestään selvyydeksi, ikään kuin asiaankuuluvaksi oikeudeksi. Niin näyttää käyvän myös sen jälkeen annettujen uusien tukien. Seurauksista piittaamatta kansan kustannuksella jatketaan rikkaiden ansiotonta rikastumista.

Kaudella 1991- 2013 yritysvero on muutettu kuusi kertaa, 50 prosentista 24,5 prosenttiin. Julkisen talouden menetys on ollut huikea, esimerkiksi vuonna 2013 oli 4,9 miljardia euroa. Yritysvero on alennettu ensinnäkin siksi, että se on kasvattanut nettovoittoa ja siksi yritys on ollut helpompi myydä ulkomaisille. Toiseksi siksi, että omistajien on jatkossakin saatava mahdollisimman suuret voitot riippumatta siitä maksetaanko ne suomalaisille tai ulkomalaisille.

Työttömyys pahentunut yritysten maksuhelpotuksista huolimatta

Yritysveroasteen alentamisen lisäksi yrityksiltä on poistettu Kela-maksu, josta Kelan (valtion) menetys on noin 0,8 miljardia euroa. Samassa rytäkässä poistettiin myös varallisuusvero, josta valtio menetti noin 0,2 miljardia euroa. Se oli puhdasta voittoa kapitalistien taskuihin.

Näiden jälkeen pääministeri Jyrki Kataisen hallitus sanoi synnyttävänsä työpaikkoja alentamalla yritysveron 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Silloin selitettiin naamat punaisena, että yritysveron 960 miljoonan euron alennus piristää kansantaloutta. Valtionvarainministeri Jutta Urpilainen selitti, että sillä on myös työllisyyteen dynaaminen vaikutus.

Nyt nähdään, että kaikki kävi aivan toisin. Vaikka veronalennus oli (2013) ennakoitua suurempi, 1 288 miljoonaa euroa, talous ei piristynyt. Viimevuonna tuotanto oli pienempi kuin vuonna 2011, eikä työllisyydessä ei ole näkynyt mitään myönteistä, päinvastoin. Vaikka viime vuonna yritysvero las-

Viimeisen viidentoista vuoden aikana yritykset ovat saaneet erilaisia vero- ja maksuhelpotuksia yhteensä 7,2 miljardia euroa. Myös suurituloisten henkilöiden pääomatulojen verotus on tavattoman kevyttä. Todella suurituloisten verohelpotuksiksi voidaan laskea 6,0 miljardia euroa. Nämä vero- ja maksuhelpotukset eivät ole vaikuttaneet talouteen myönteisesti, sillä samaan aikaan työttömien määrä on kasvanut 340 tuhannella. Siksi verohelpotukset olisi purettava ja epäkohdat korjattava.

Sipilän SSS-hallituksen toimet ovat saaneet Suomen oloissa ihmiset liikkeelle ennen näkemättömällä tavalla. Ei väki enää usko siihen, että "kilpailuloikan" nimissä suunnitellut leikkaukset toisivat työpaikkoja ja kasvua. Se on nähty aiemmin. Kyse on voittojen kasvattamisesta ja osakekurssien pitämisestä kasvu-uralla.

ki, työttömien määrä kuitenkin kasvoi 20 prosenttia. Samalla yritysten verolahjat kasvoivat vuositasona yhteensä 7,2 miljardiin euroon.

Yritystukien lisääminen pahentaa julkisen talouden tilannetta. Tuet ovat kasvaneet sellaisiin mittoihin, että hädänalainen julkinen talous voisi periä niitä takaisin täysin aiheettomina. Mutta ei, tehdään vanhaan tapaan. Sotumaksuista vähennetään 1,72 prosenttiyksikköä. Vuoden 2014 palkkojen perusteella yritysten sotumaksu pienenee yli 330 miljoonaa euroa. Lisäksi tulee Sipilän kaavailemat 3,3 %in palkanalennukset 2,71 miljardia euroa.

Pääministeri Sipilä sanoo, että se on tuottavuusloikka, joka vauhdittaa vientiä. Sipilän loikkaa voi verrata vuoden 2014 kokonaistuotantoon, josta se on vain 0,6 %. Tuotantoon se ei vaikuta sitä eikä tätä, sillä EU:ssa ja läntisessä vapaakaupassa Suomen talous on pe-

riferiassa ja sementoitu hitaan kasvun alueeksi.

Näin kaudella 1990–2016 lahjat, voitot, kapitalisteille, nousevat 10,2 miljardiin euroon. Tarkemmin laskien se voi olla jopa 1,3 miljardia euroa suurempi. Eikä sekään riitä, sillä vain itse Piru tietää mitä vielä tulee, kun nyt jo puhutaan tavoitteesta 5+5+5 siis 15 %:sta.

Työtuntien määrä romahtanut

Yritysveron alennuksilla ja Kela-maksun poistamisella ei ole ollut mitään vaikutusta työllisyyteen. Päinvastoin. Sen salaamiseksi vuonna 1998 työllisyyden/työttömyyden tilastointi muutettiin Työvoimatutkimukseksi. Se on pelkkä kyselytutkimus. Sen tuloksia voidaan sovitella kulloistenkin tarpeiden mukaan. Siksi työllisyytilastoihin on ilmestynyt valtava määrä haamutunteja ja haamutyöllisiä. Todellisia uusia työpaikkoja ei ole syntynyt. On käynyt päinvastoin. Työ on koko ajan vä-

hentynyt, vaikka työikäisten määrä on kasvanut 130 tuhannella.

Vuonna 1990 työttömiä oli 199 000. Sen jälkeen työtuntien (haamutunnit poistettu) määrä on vähentynyt 561,5 miljoonaa tuntia. Joten työttömien määrä kasvoi 318 100 työvuodella. Näin viimevuoden työttömyys oli 517 000 työvuotta, 18,3 prosenttia. Tilastoista voisi päätellä, että yritysveron alentaminen vain lisää työttömyyttä. Täytyy olla todella melkoinen luupää, jos uskoo yritysten sotumaksujen, palkkojen alentamisen, sairauspäivien ja lomien leikkaamisen parantavan työllisyyttä. Hyvällä syyllä voi odottaa täysin päinvastaista, työttömyyden kasvua.

Yritystuet ovat tuottaneet yrityksissä suuria voittoja. Ne on jaettu omistajille, yksityisille kapitalisteille. Niistä suuri osa menee ulkomaisille, mutta myös suomalaisten omistajien voitot valuvat sijoituksina ulkomaille. Niitä ei juurikaan investoida Suomeen. Siksi on pe-

rusteltua edellyttää, että jättimäiset tulot verotetaan tavalla, joka hyödyttää julkista taloutta eikä kasvata valtion budjetin alijäämää.

Verohelpotukset purettava, EU:sta ja eurosta irtauduttava

Yritysten voitot näkyvät myös suurituloisten henkilöiden jätettömän suurina tuloina. Kaikista tulonsaajista 96,6 prosenttia ansaitsi vähemmän kuin 6 250 euroa, keskimäärin vain 2025 euroa kuukaudessa. Loput 3,4 prosenttia tulonsaajista ansaitsivat sitä enemmän ilman ylärajaa. Heillä on varsin vaatimaton verokuorma. Suurin syy on pääomatulojen kevyt vero, tasavero. Kaiken lisäksi ne ovat tuloja, joita ei ole edes työllä hankittu.

Jos tämän pienen porukan kaikkia tuloja verotettaisiin samalla tavoin kuin palkkatuloja ja valtion nykyistä progressiota jyrkennettäisiin niin, että ylimmän tuloluokan käteen jäisi nettona 14 700 euroa kuukaudessa, olisi se edelleen 7,3 kertaa enemmän kuin tulonsaajien 96,6 prosentilla. Uudistus toisi yhteiskunnalle lisää verotuloja noin 6,0 miljardia euroa.

Yritysten ja yksityisten henkilöiden vero- ja maksuhelpotukset ovat vaikuttaneet talouteen kielteisesti, kun työttömien määrä on lähes kaksinkertaistunut. Siksi ne on haitallisina ja aiheettomina purettava ja epäkohdat korjattava. Jos niin tehtäisiin, se vähentäisi julkisen talouden leikkaustarvetta, mutta vallitsevaa työttömyyden aiheuttamaa kurjuutta se ei korjaisi.

Suomelle ja koko Euroopalle ainoa mahdollisuus on, että EU ja euro puretaan ja irtaudutaan suurpääoman projektista, vapaakaupasta. Tarkoituksenmukaisella rajasuojalla, tulleilla, voidaan turvata mahdollisimman hyvä omavaraisuus ja työllisyys. Tässä eurooppalaisena mallimaana Suomi voisi näyttää esimerkkiä. Se voisi olla myös ensimmäinen askel tiellä tuotanto- ja finanssipääoman yksityisen omistuksen lakkauttamiseen.

Kai Kontturi

Guagua - joukkoliikennettä Kanarialla ja Helsingissä

Kävin 20.5–3.6.2015 Las Palmasissa (de Gran Canaria) tapaamassa eläkkeellä olevaa ystävääni, joka muutti 2014 syyskuussa Las Palmasiin. Hän karisti ajoissa Härmän pölyt jaloistaan Suomen tymeän ja tunkkaisen ilmapiirin vallitessa ja myöhemmin hallituSSAatanoiden tehostaessa kansan kurjistamista.

Mikä guagua? Hauskalla sanalla on paljon merkityksiä, mutta meitä kiinnostaa, että se tarkoittaa autobussia Kanarian saarilla eli koirasaarilla sekä Kuubassa. On mielenkiintoista verrata pääkaupunkiseudun HSL tariffeja Las Palmasin (LP) kunnallisen guaguan tariffeihin. Aikuisen kertalippu eli yksi matka busista ostettuna maksaa: LP 1,4 € sekä HSL kuntien sisäinen 3 € ja seutulippu 5 €. LP:n kahden matkan kortti maksaa 2,40 €.

Ostin 8,50 euroa maksavan 10 matkan kortin. Lippu työnnetään lukijaan, joka leimaa korttiin päivämäärän, kelloajan, montako matkaa on jäljellä ja bussilinjan numeron. Lukija antaa valomerkin, kun yksi matka on jäljellä. Käytössä on

myös ladattava näyttökortti, jonka pienin lataus on 8,50 € (10 matkaa) ja suurin 50 €. Näyttökortilla on oma lukijanäyttö, joka näyttää vihreää ja tekstiä adelante - eteenpäin, jos arvoa on riittävästi jäljellä.

HSL:n 30 vuorokauden aikuisen kuntien sisäinen kausilippu maksaa 49,50 € ja seutulippu 98,60 €. LP:n vastaava lippu 42 € oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta. Opiskelijan 80 matkan kuukausilippu maksaa 28 €. HSL:n 30 vuorokauden opiskelijan kuntien sisäinen kausilippu maksaa 24,80 € ja seutulippu 49,30 €.

LP:n eläkeläisten ilmainen lippu kelpaa 100 matkaan kuukaudessa. Kortin saa eläkeläinen tai vähintään 65-vuotias, jonka kuukausi-

tulot eivät ylitä 780,90 €. HSL:n eläkeläislippu on monimutkaisempi. Kelan kansaneläkettä saavien alennus on 25 % ja täyttä tai osittaista takuueläkettä saavien alennus on 50 %. Kuukausilippu maksaa 37,10 € tai 24,80 €.

HSL-alueella vakituisesti asuvat sokeat, sotainvalidit ja rintamaveteraanit saavat maksuttoman matkakortin ja seudullisen matkustusoikeuden, jos he täyttävät tietyt ehdot. 7-16-vuotiaat lapset saavat 50 % alennuksen. LP:n tavallisen suurperheen jäsen saa 90 päiväksi 72 matkan lipun 20 € ja erikoissuurperheen jäsen 90 päiväksi 94 matkan lipun 20 €.

Matka 22 kilometrin päässä sijaitsevaan Terorin kylään maksoi 2,40 € ja takaisin 2,30 €. Johtuneeko ero siitä, että matkalla kylään on paljon nousua ja paluumatkalla alamäkeä? Las Palmasissa on erotettu koostuvalle autokaistoista polkupyörätiekaistoja, joita autoilijat vastustivat. Pyöräkaista on kapea ja mieles-

täni vaarallinen autokaistan osana. Joillain pyöräkaistoilla on värillinen päällyste. Paikoitellen on kaksi rinnakkaisista pyöräkaistaa vastakkaisiin suuntiin. Siellä täällä on pyörätelineitä (Bybike), joista voi lainata pyö-

riä. Väkilukuun (lähies 400 000, esi-kaupunkeineen lähies 700 000) nähden ei pyöräilijöitä paljon näkynyt. Lähteet: <http://www.guaguas.com/> ja <https://www.hsl.fi/>.

Hannu Kautto

Pyromaanista ei ole palomieheksi

Nyt pitäisi kaikkien Nato-kiimaistenkin tajuta, että sotaan valmistautumalla voi sotaan joutua! Rauhaa ei takaa USA:n ja NATO:n selän takana räksyttämisen ja pullistelu. Se lähentelee paperitiikerillä ratsastamista. Edelleen ovat liittoutumattomuus ja hyvät naapurisuhteet sekä toimivat kauppasuhteet kansalaisten levollisen olon perusta.

Esimerkiksi Syyrian kapinalliset ovat saaneet nykyaikaiset ja Nato-yhteensopivat aseensa rapakon takaa – toki kiertoteitse, tietenkin. Li-

sänä ovat vielä tukikohtien puolustuskilvet ja lupaukset riittävästä sotilaallisesta avusta kunnes homma on hoidettu.

Parasta aikaa aluetta tosin palautetaan kivikauteen varsin voimaperäisesti – kuten Ylenkin uutiset joka päivä kertovat. Samalla tosin menee kallista kalustoa – ja taitavatpa mennä lupauksetkin.

Vanhan kansan viisaus – ei pidä mennä kepillä tökkimään pesässään nukkuvaa karhua – näyttää pitävän yhä kutinsa.

Pauli Eskelinen

Hyvää Uutta vuotta Suomen työkansalle!

Irti EU:sta, Nato:sta ja uusliberalismista...

Kommunistien Liitto ry.
Suomen Työväenpuolue rp.
EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry.
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry.
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry.
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry.
Hermannin Naiset ry.
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry.
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Terveysrintama ry.

Helsinki	Punapaita
SFT:n hallitus	Vantaa
Timo Kangasmaa Esko Auervuolle Juho Haavisto Esko Koivisto Paavo Heikkinen Janne Rahikainen Ville Rahikainen Timo Nieminen	Eira Kärki Marja-Liisa Juvonen Heikki Uusimäki Ulla Hämäläinen Juha Kärki Hilja Pietiläinen Unto Nikula Marja-Liisa Nurminen
Helsinki	Tuusula
Harri Jalo Paavo Heikkinen Kaarina Heikkinen Naapuri Simo Marja perheineen Jaakko Ahvola Pertti Leino Leena Hietanen Marja-Liisa Siira Ville Rahikainen Palstapuutarhuri Elina Kämppi Nelly & Mishka S. Jaakkola Bertta Laine Ingrid Hämäläinen Tarja Männikkö Heikki Männikkö Taina Mäenpää Ansu Pörrö Hannele Salava Pekka Tiainen Raika Kontturi Kai Kontturi Matti Laitinen Aarni Mietala Sakari Kuusmin Sirpa Mittilä Tauno Wallendahr Larmo Lehtola	Esko Koivisto Iida Koivisto Esa Koivisto Markku Nieminen
	Porvoo
	Anneli Suni Matti Wahrman Yrjö Nieminen Kalevi Wahrman Hannu Henttonen Raimo Järvelä Hannu Hämäläinen Pertti Pitkänen Pekka Kokkinen Kaija Siippainen Tommi Wahrman Pirkko Nokkala Teresia Wahrman Saga Wahrman Vera Wahrman Aune Manelius Tuukka Wahrman Frank Larsson
	Loviisa
	Hannu Ikonen
	Raasepori
	Peter Björklöf
Espoo	
Hannu Kautto Katariina Nurminen Pave & Elmeri Arska P. Laurila Leipäpappi	Uusikaupunki
	Heikki Ervasti
	Turku
	Esko Luukkonen

Anne Luukkonen
Markus Uutela
Jarmo Vikman
Reino Intovuori
Teuvo Turunen
Janne Kejo
Mauri Rintala
Kirsi Ruohomäki
Elena Tuomaala
Eeva Eloranta
Risto Lajunen
Timo Turunen
Teuvo Hämäläinen
Jouko Luoto
Unto Sariomaa
Silja Mölkänen
Eila Nieminen
Raimo Paavola
Työtön osaston tukija
Osaston kannattaja

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Esa Haaristo
Timo Lehtimäki
Heikki Laaksonen
Raimo Lehtimäki

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Valkeakoski

Kai Huhtala

Tampere

Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Jussi Brander
Taavi Lintunen
Pentti Möttönen
Martti Satri
Risto Koivula

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm
Eila Palm

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi

Peräseinäjoki

Jartsev
Vanha Seppä

Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Teuvo Vuorenpää

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Savonlinna

Juha Bilund

Joensuu

Pauli Eskelinen
Ari Sulopuisto
Raimo Ruttonen

Vaasa

Henri Autero

Oulu

Paavo Junttila

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mikko Anttila
Hannu Kukkonen
Anita Salvén
Pekka Karijoki
Reijo Karttunen
Jorma Talikka
Riitta Vainionpää
Heikki Häkkinen

Pentti Katainen
Aune Jakola
Taina Tarvonen

**Rauhan puolesta,
Ei EU:lle, alas hei-
kentävä SSS**
T. Valot

**Ollaan EU:ssa, vaih-
detaan kirjainten
paikkaa. UE = ulos
EU:sta.**
**Esko Rintala
Uusikaupunki**

**Kaikille uuslibera-
listisen EU-politiin-
kan vastustajille
hyvää uutta vuot-
ta. Yhdistäkääm-
me voimamme en-
si vaiheessa demo-
kraattisen muutok-
sen puolesta.**
Heikki Männikkö

**Kansan ääni ja Kan-
san äänen julkaisi-
järjestöt toivot-
tavat lukijoilleen
sekä kaikille avus-
tajilleen ja toimitta-
jilleen hyvää uutta
vuotta ja kirkastu-
via talvipäiviä.**
Kansan ääni

**Irti uusliberalismis-
ta, Natosta ja Venä-
jä-pakotteista! Lop-
pu leikkauspolitiik-
alle ja kansan kur-
jistamiselle! Fasis-
min ja rasismin uh-
ka torjuttava päät-
täväisesti!**
Tommi Lievemaa

Rahaliiton raskas taakka

Tässä keskustelussa on on-
gelmallista se, että asian-
tunteva keskustelijoi-
den joukko on pieni, var-
sin rajallinen kansantalou-
den tietäjiineen. Poliitikot
yleensä edustavat keskus-
telussa ”matalaa auktori-
teettia” kapeine tietämyk-
sineen, mahdollisesti yri-
tystaloudesta tai kotitalou-
desta ideologisesti värity-
neine mielipiteineen. Kan-
sa, äänestäjäkunta on kui-
tenkin vielä kauempana
kansantalouden peruskysymyksistä, joissa he nojaa-
vat auktoriteettiuskossaan
poliitikkoihin, jotka me-
dianäkyvyytensä ansiosta
tulevat olohuoneen soh-
valle, viereen turvallisesti.
”Kansalaiskeskustelu”
on aina ongelmallista, jos
se elää pelkästään auktori-
teettiuskon varassa.

**Nobelisteista esim.
Krugman ja Stigliz ovat jo**

**Keskustan konkaripolitiikko Paavo Värynen on
viritellyt kansalaisaloitteen eurosta eroamisek-
si. Tämä saa kysymään politiikan psykologian pe-
rään, kun ei juuri kukaan ”istuvista” poliitikois-
ta ole yhtynyt aloitteeseen. Ilmeiseltä vaikuttaa,
että tehdyn virheratakaisun rohkenee ani harva
tunnustaa? Jopa tutkijoista Sixten Korkman on
myöntänyt, että euro oli Suomelle virheratkai-
su, vaikka hän itse oli euroon Suomea ajamassa.
Harva tutkija sai ääntään kuuluviin Suomen liit-
tyessä euroon ja ne jotka saivat edustivat kou-
lukuntaisesti monetaristista vakauspolitiikkaa.**

**vuosia sitten kyseenalais-
taneet Suomen euro-osalli-
suuden, jopa yhteisvaluutan
kokonaisuudessaan. Suoma-
laisista tutkijoista Korkmanin
lisäksi arvostelijoihin on liitty-
nyt tutkijoita eri aloilta mm.
sosiaalitieteilijät Raija Julku-
nen ja Seija Ilmakunnas, oike-
usoppineista Kaarlo ja Klaus
Tuori, taloustieteilijöistä Jus-
si Ahokas ja Lauri Holappa
sekä Joel Kaitila ja Antti Ron-
kainen. Kansantaloustiede**

on laaja joukko erillistietei-
tä, joista muodostuu koko-
naisuus, jota hyvinvoinniksi
nimitämme. Tämä tahtoo hä-
märtyä silloin kun yhteiskun-
nan malliksi poliitikoilla kel-
paa yritystalous ideologisine
sisältöineen, politiikan – hy-
vinvoinnin - alaa kaventaen.

**Euron, yhteisvaluutan
keskeinen ongelma on sen
vientivetoisuuteen painot-
taminen, kotoisen koko-**

naiskysynnän vaikutus-
ten sivuuttaminen. Poliiti-
tinen päätöksenteko on
ikäänkuin ajettu yrityksiin
ja elinkeinoelämän etujär-
jestöihin, joka on näkynyt
niiden vaikutusvallan kas-
vuna meilläkin neljännes-
vuosisadan ajan siis ajan,
jonka olemme lähenty-
neet yhdentyvää Euroop-
paa ja sen raha- ja finans-
sipoliitiikkaa samalla kaven-
taen ne pois omasta poliiti-
tisesta päätöksentekoken-
tästä. Rahaliiton raskasta
taakkaa on syytä suunni-
telmallisesti lähteä purka-
maan, tukea Värysen aloi-
tetta olematta kepulainen
ja hyväksyä eurosta, mah-
dollisesti EU:sta irtoami-
nen ilman kansanäänes-
tystäkin.

**Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.
Liljendal**

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS

Yhteinen tehtävämme: On murrettava pääoman ylivalta

Sippo Kähmi:
Kansalaisyhteiskunnan
ajautumista "tuuliajolle" ei
voi hyväksyä

Torien liike toimi v. 2011-2012 ja kehitti kasvavaa protestiliikettä. Nyt sen roolin otti joukkovoima-liike. Se sai kesällä kokoon yli 10 000 mielenosoittajaa. Tilanne on kehittynyt nopeasti sekä Euroopassa, että Suomessa. Kuukausittain on syntynyt uusi käänne prosessissa, joka alkoi SSS-hallituksen astuttua virkaansa. On vaadittu jopa kansainvälisiä sopimuksia polkevia esityksiä mm. pakkolakeja ja työajan pidentämistä jopa 100 tuntia vuodessa. Tämä kohdistuu työväenliikkeen ohella kaikkiin kansankerroksiin, sosiaaliturvaan, erilaisiin tulonsiirtoihin ja muihin järjestelmiin, joita ollaan leikkaamassa miljardikaupalla.

Taantumusvoimat toimivat hyvässä yhteistyössä SSS-hallituksessa. Olemme nähneet "Rajat kiinni" mielenosoituksia. Niissä on esiintynyt kansanedustajia ja europarlamentaarikkoja samoilla areenoilla avoimena natseina esiintyvien kanssa. On erikoinen tilanne, kun media ei huomioi hallituspuolueen kaveeraamista natsien kanssa. Työväenliikettä lyödään voimakkaasti. Siksin yhteistoiminnan välttämättömyys nähdään monella taholla selkeämmin.

On syntynyt uudenlaisia verkostoja. Kesäkuussa Helsingissä nousi "Vain Kaksi Kättä" suurmie lenosoitus varhaiskasvatuksen ammattiliittoaktiivien ja ruohonjuuritason aloitteesta. Mielenosoitusmarssi kiersi pikkuparlamentin ja kärki tuli kaivokadulla marssin loppupäätä vastaan. Työväenhenkinen tapahtuma kohdistui istuvaa hallitusta vastaan. Se oli uudenlaista toimintaa. Samalla viikolla oli lukiolaisten koulutusleikkauksia vastustava muutama ihmisen aloitteesta lähtenyt mielenosoitus. He katsoivat, että lukiolaisiin ja ylioppilaisiin opetuksen leikkaukset kohdistuvat niin kovasti, että ei voida jäädä vain päältä katsomaan. Kansalaistorille kokoon tui tuhansia ihmisiä ja Koiton laulu esitti "opi perusasiat." Samoihin aikoihin FB:ssä perustettiin "joukkovoima hallituspolitiikkaa vastaan", johon nopeassa aikataulussa liittyi tuhansia ihmisiä. Monista aiemmista fb-projekteista poiketen tämä onnistui. Siinä kaikupohja oli laaja sekä ihmisillä halu toimia. Suurmie lenosoitukseen kokoontui 22.8. yli 10 000 osanottajaa.

Ay-kentällä SSS-hallituksen vastainen paine kasvoi. Johdon oli reagoitava, kun työpaikoilla alettiin liikehtiä ja järjestää ulosmarssia. Keskusjärjestöjen STOP- mielenosoitukseen 18.9 osallistui jopa 30 000 taisteluhenkistä osanottajaa, mutta ay-johtajien puheet olivat sovittelevia ja sitä luokkaa, että "leikkauksia voidaan tehdä ja työväen oikeuksia rajoittaa, kunhan niistä sovitaan yhdessä." Hallitus ei ole linjaansa muuttanut. Ay-kentällä radikaali asenne jatkuu ja perustettiin mm. yleislakotyöryhmä. Kriittinen ay-verkosto ja "mikki auki työryhmät"

jatkavat toimintaansa. Eläkeläisten mielenosoitukseen 8.10. osallistui tuhansia eläkkeensaajia. Opiskelijat jatkavat toimintaansa ja valtasivat mm. yliopiston. Siellä esitettiin ajatus seisauttaa koulutuslaitokset korkeakoulutuksen leikkauksia vastaan.

Tavoitteena on, että jokainen uusi vaihe väen liikehinnässä tuo siihen jotain uutta ja vahvistuu kokemus etenemisestä. Eläkeläisten asumistuen vähennyksen peruutus voidaan katsoa mielenosoitusten ansioiksi. Tavoitellaan solidaarisuutta siten, että jokaiselle kamppailulle saadaan tukea ulkopuolelta. Postin taistelu on tästä hyvä esimerkki AKT:n luvatta antaa sille tukensa.

Tärkeänä tehtävänä on nyt laajemman kansanrintaman voimistaminen. Lisäksi on tämän radikaaliväestön yhteistoiminnan kehittäminen. Neuvotteluyhteydet sielläkin ovat edenneet ja on toivottavaa, että keskustelut etenevät. Kolmantena haasteena on kamppausta fasistinen ja rasistinen liike, joka tuntuu viime aikoina voimistuneen. On huolestuttavaa, että avoimen rasistiset "Suomen Sisä" ja "Rajat kiinni" liike ovat järjestäneet massasiintymisiä. Näiden fasismin vastaisen voimien kehitys tulee torjua alkuunsa.

Keskustelussa on ollut kansalaisjärjestöjen kriisikokous. Joukkovoimamielenosoituksessa oli jopa satoja kansalaisjärjestöjä, jotka allekirjoittivat leikkauksipolitiikan vastaisen kannanoton. Tulisi koota näitä järjestöjä kehittelemään yhteistä tavoitetta. Kaikki kansalaisyhteiskunnan toimijat tuntuvat ymmärtävän, että tämä leikkauksipolitiikka on "hanurista". Koska yhteiskunta kuitenkin on menossa siihen suuntaan, niin voiko tällaista hyväksyä?

Heikki Männikkö:
Uusliberalismista on otettava niskalennkki

Yhteisrintama-politiikkaa tulee tarkastella suhteessa työväenluokan pitkäaikaiseen taistelukokemukseen. Puhtaan Marxin merkityksen kasvusta ja Pääoman uudesta tulemisesta. Syynä tähän näkisin, että Marxin aikana kapitalismi toimi täysin markkinoiden ehdoilla. Olemme jälleen samassa tilanteessa. Uusliberalistinen yhteiskunta toimii tänäänkin täysin markkinaehtoisesti. Siksi "Pääoma" on tänään helppo kohdata uudelleen. Pääoman avulla kuitenkin vain ymmärrämme, mitä kapitalismissa tapahtuu, mutta se ei suoraan sano, miten nykytilanteesta tulee toimia. Marx ja Engels ymmärsivät tämän. Kehittäessään teoriaa, he osallistuivat samanaikaisesti työväenliikkeen toimintaan ja kehittivät toimintataktiikkaa.

Marxin ensimmäisiä teoksia oli Filosofian kurjuus. Siinä hän tieteellistä yhteiskuntateoriaa kehittää hyökkäys Proudhonin pikkuporvarillisia teorioita vastaan. Myös Leninin varhainen teos "Mitä ovat kansan ystävät ja miten he taistelevat sosialidemokraatteja vastaan" suuntautui pikkuporvarillisista "Kansan ystävät" liikettä vastaan. Kapitalismin vastainen luokkatais-

Lauantaina 21.11. Kansan äänen järjestöjen Tiedotus ja yhteistyöseminaarissa käsiteltiin yhteisrintaman ja ulkopolitiikan kysymyksiä. Kuultiin neljä erilaista alustusta, joissa käsiteltiin työväen yhteisrintaman kehittämistä, maamme ulkopolitiikkaa ja suomalaisia paljon kiinnostavaa aihetta Krimin nykytilanteesta. Keskustelun perusteella Suomen ja maailman tilanne nähdään vaikeana ja jopa vaarallisenä. Mutta toisaalta vaikeuksien keskellä nähtiin mahdollisuuksia poliittiselle selkiintymiselle ja yhteistoiminnan kehittymiselle. Julkaisemme tässä tiivistelmän kaikista alustuksista.

Tiedotus ja yhteistoimintaseminaari

Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, Helsinki; lauantaina 21. 11. -15, klo 11.00 - 16.00

Aiheina:

Työväenliikkeen yhteisrintaman ja yhteistyön kehittämisen välttämättömyys alustavat:
Sippo Kähmi (VEU:n toiminnanjohtaja) ja **Heikki Männikkö** (EVKR:n puheenjohtaja)

Kokemuksia Krimin nykypäivästä: Alustaa Leena Hietanen (toimittaja)

EU, Venäjä ja maamme ulkopolitiikan peruspilarit: Alustaa Juhani Tanski (STP:n puheenjohtaja)

Järjestävät:
EU:n Vastainen Kansanrintama, Hermannin Naiset, Suomen Työväenpuolue ja Kommunistien Liitto

Kabvitarjolla Tervetuloa

Sippo Kähmi
(pankkimielenosoitus Nordea 28.11.-11)

Heikki Männikkö

Leena Hietanen

Juhani Tanski

telu vaati osoittamaan, että tällaisilla anarkistisilla luokkasovintoa kapitalistien kanssa hakevilla liikkeillä, ei ollut tulevaisuutta. Vesa Oittinen palasi Marxin Proudhonin vastaiseen kritiikkiin v. 2013 Pääomaseminaarissa ja esitti, ettei se kuulu vain 1800 luvulle. Hän viittasi kanadalaiseen Marx-tutkijaan Marcello Mustoon, joka totesi, että "olemme tänään samanlaisessa tilanteessa kuin 1840-luvulla." Tänäkin kuten 1840-luvulla työväenliike on heikko. Tällaisessa tilanteessa varsinkin nuoret, joille ei ole kertynyt yhteiskunnallista kokemusta ja tietoa, etsivät helppoja ratkaisuja yhteiskuntakehityksen ongelmiin ja pikkuporvarilliset ideologiat syntyvät uudelleen.

Tänään monet "unohtavat" eletyn sosialismin ja vetävät suoran linjan Pääomasta nykypäivään. Venäjän vallankumous oli kuitenkin osoitus taitavasta yhteistoiminnasta. Vallankumouskehityksen pysähtyessä Euroopassa, korjattiin taktiikkaa ja otettiin tavoitteeksi kehittää Neuvostoliitto sosialismin sillanpää-asemaks. Tämä heijastui Suomessa sosialistisen työväenpuolueen ja myöhemmin SKDL:n toimintana. Yhteisrintamataktiikan kehityksessä merkittävä vaihe oli Kominternin linjaus v. 1935 fasisminvastaisesta yhteisrintamasta. Katsottiin, että ensisijainen tehtävä oli työ nousevaa fasismaa vastaan. Se oli ensimmäinen yritys kehittää laaja demokraattinen yhteisrintama. Tällä luotiin pohja sodanjälkeisten kansandemokratioiden ja työväenliikkeen toiminnalle.

Sodan jälkeen kommunistis-

ten ja työväenpuolueiden päälinjaksi asetettiin monopolien vastaisen yhteisrintaman kehittäminen. Sosialistiset maat omasivat silloin poliittista voimaa, jonka johdosta kapitalistit joutuivat perääntymään. Kehitettiin hyvinvointiyhteiskuntaa, kehitysmaat saivat vapautensa ja sosialistiset maat etenivät kehityksessään. Tänäkin tämän vaiheen rauettua, elämme uuden imperialismin vaihetta, jossa meiltä peruutetaan silloisia saavutuksia. Monet näkevät nykyisen tilanteen sosialismin ja silloisen taktiikkamme epäonnistumisena. Tähän käsitykseen ei tule yhtyä. Sosialismin väliaikainen perääntyminen ei johdunut pelkästään Neuvostoliiton tai kansainvälisen työväenliikkeen virheistä. On muistettava, mitä Marx sanoi: "Mikään yhteiskuntamuoto ei häviä ennen kuin kaikki sen puitteisiin mahtuvat tuotantovoimat ovat kehittyneet, eikä uusia tuotantosuheteita tule tilalle, ennen kuin niiden aineelliset olemassaolon ehdot ovat varttuneet vanhan yhteiskunnan syllissä." Kapitalismin oli käytössään reservejä, joihin sosialistisen maailmanjärjestelmän oli vaikea vastata nimittäin tietojenkäsittelyn soveltaminen tuotantoon ja globalisaatio. Siirrettiin pääomia ja tuotantoa kolmansiin maihin, joista saatiin halpaa työvoimaa ja markkina-alueita. Sosialismin oli vaikea sopeutua näin nopeaan tavaratuotantoon. Syntyneeseen tilanteeseen reagoitiin tekemällä virheitä. Ulospäin näytti siltä, että sosialismin hajoaminen aiheutui sen virheistä.

Tänään "perinteinen työväen-

liike on mukautunut uusliberalistiseen EU-suuntaukseen". Suomessa SDP ja Vasemmistoliitto eivät uskaltaneet vastustamaan uus-oikeistolaista politiikkaa pelästyksen joutuvansa "napit vastakkain" EU-herrojen kanssa. Varmistaakseen työväenliikkeen hyvinä aikoina hankkimiaan asemia, ne asettuivat "peesamaan" uus-oikeistolaista politiikkaa. Tällä hetkellä eletään kärjistyvien vastakkainasettelujen aikaa. Esimerkkinä Sipilän "kilpailu-loikka", jonka ei ajatellakaan synnyttävän työpaikkoja. Se on väline lisätä pääomapiirien voittoja, joilla pidetään osakekurssit nousujohteisella uralla. Voittojen kasvu tulee ihmisten elintason leikkaamisesta. Tämä ei kapitalisteille "pitkässä juoksussa" riitä, vaan he vaativat yhä enemmän. Myöskin uusliberalistien suunnitelmat maailman uudelleenjaosta voidaan torjua vain työkansan globaalilla yhteistyöllä. Yhteisrintamataktiikalle on vaikea löytää vaihtoehtoja taistelumuotoa.

Vuosisatojen kokemus on osoittanut yhteisen tavoitteen. Tulee murtaa suuren pääoman ylivalta. Kapitalisti ei kuitenkaan vapaaehtoisesti luovuta valtaansa, vaan kyetessään synnyttää uuden imperialismin aina uudelleen, ellei siitä lopullisesti oteta niskalennkkiä. Siksi kansanvalta turvataan vain ohjaamalla kehitys sosialistiselle kehitysuralle. Demokraattinen rintamapolitiikka on pitkässä juoksussa työkalu siirtä kansanvaltaa.

Leena Hietanen:
Krim on mielenkiintoinen paikka. Suositellen lämpimästi sitä teille.

Vasemmiston romahtaessa Suomessa romahtivat myös monet kulttuurijärjestöt, Rauhanpuolustajat, Suomi-Venäjä-Seura ym. Niiden toimintaa

dominoi antikomunistinen Venäjä-vihamielisyyden. On mahdollon löytää lehteä, joka kirjoittaa Krimistä, ellei mainita "Krimin miehitys". Suomalainen lehdistö on liittoutunut Nato-sidonnaisten piirien kanssa.

Krim on toimittajalle "tulinen kuuma peruna". Minä olen Krimillä viihtynyt. Olen haastatellut nuoria, joiden vanhemmat olivat tyypillisesti eri neuvostotasavalloista. Heistä löytyy aitoja venäläispatriootteja. Se kertoo jotain Neuvostoliitosta. Nämä "patriootit" sanovat että "Venäjä toi järjestyksen Krimille" tai "laillisuus tuli Krimille Venäjän mukana." Tämä antaa aidon kuvan, että Krim on monikulttuurinen, venäläinen ja samalla neuvostoliittolainen alue. Minulle Krim oli nostalginen kokemus palauttaen mieleen, millainen Viro oli 90-luvun alussa.

Siellä on vaikea löytää ihmistä, joka puhuisi hyvää Ukrainasta. He syyttävät kaikkea Ukrainaa. Jutelin erään elokuvatuottajan kanssa, joka totesi: "Kauheaa, että täällä oli niin hieno elokuvastudio ja nyt se on ihan palasina. Ukraina tuhosi kaiken." Kaikki ei ole tietenkään ihan totta. Kyllä Ukraina sinne jonkin ver-

Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 3

Vaatimukset kommunistien järjestäytymiseksi kasvoivat

Puolueen marxismi-leninismille uskollinen kenttäväki alkoi selväsanaisesti vaatia heti 20. edustajakokouksen jälkeen kommunistien toiminnan organisoimista maassamme. Voitiin arvioida, että vuosien 1984 - 85 jälkeen, jolloin pidettiin puolueen 20. ja 20. ylimääräinen edustajakokous, puolueella ei ollut enää aatteellista, poliittista ja järjestöllistä taistelulinjaa. Oli ainoastaan jäljellä puolueen nimi SKP, johon ns. yhtenäisyysvoimat takertuivat. Tässäkin vaiheessa, kun hajotus oli peruuttamatonta, kieltäytyi Tiedonantaja-liikkeen johto aloittamasta valmisteluja kommunistien yhtenäisen aatteellisen ja järjestöllisen toiminnan järjestämiseksi. Vaatimukset uuden marxilais-leniniläisen kommunistisen puolueen perustamisesta voimistuivat. Vaadittiin kommunisteille uutta valtakunnallisesti keskitettyä johtoa. Tämän keskustelun tuloksena joutui syksyllä 1985 perustettu SKP:n järjestöjen toimikunta kutsumaan koolle SKP:n järjestöjen edustajien kokouksen Tampereelle 26.4.1986. Tähän mennessä oli käynyt selväksi, että puolueen enemmistö tulee viemään hajotuksen loppuun.

Tampereen kokousta hallitsivat "yhtenäisyysvoimat" ja Gorbatshevin henki.

Tampereen kokousta hallitsivat kuitenkin "yhtenäisyysvoimien" keskustelu ja vaatimukset SKP:n teknisestä yhtenäisyydestä. Tärkeänä pidettiin, että "SKP:n nimi ja perinteet eivät joudu hajottajien käsiin". Näiden tavoitteiden reaalisuudesta ja yhtenäisestä ideologisesta perustasta ei puhuttu mitään. Ei haluttu nähdä, että puolueen organisaatio oli joutunut lopullisesti hajottajien ja kirveslinjalaisten käsiin. Kokous osoitti suurta kykenemättömyyttä suorittaa oikea tilannearvio ja määritellä siitä aiheutuvat tehtävät. Kaiken kaikkiaan meidän on nähtävä, että Tampereen kokoukseen tullessa SKP:n järjestöjen toimikunnan työtä dominoivat kolmaslinjalaisuus ja gorbatsheviläinen ajattelu. Kysymystä puolueen ideologisesta linjasta ja marxilais-leniniläisestä perustasta ei asetettu keskeisten kysymysten joukkoon. Jopa SKP:n Uudenmaan piirijärjestö, jonka piirisihteeriksi vähän aiemmin Markus Kainulainen tilalle oli valittu Kalervo Ilmanen, "veti länget kaulaansa" ja luopui ennen Tampereen kokousta valmistellusta esityksestä uuden puolueen perustamiseksi.

Tampereen kokous päätti jatkaa kommunistien toimintaa SKP:n sisäisenä rinnakkaisorganisaationa, joka myöhemmin nimettiin SKP(y):ksi. Tilanteessa, jossa olisi pitänyt suuntautua joukkotyön ja puolue toiminnan kehittämiseen ja päästä ulos vuosia kestäneestä pattitilanteesta, jäätin edelleen jatkamaan sisäistä taistelua. Päätöstä olla järjestäytymättä marxilais-leniniläiseksi puolueeksi edesauttoi ennen Tampereen kokousta tapahtunut vaalipuolueen, DEVA:n perustaminen. Tähän vaikutti myös tiedonantajaliikkeen sitoutuminen tässä vaiheessa tiukasti Gorbatsheviin. Muutosta kom-

KTP:n 10:nnessä edustajakokouksessa hyväksyttiin asiakirja "Sosialismin ja kommunistisen liikkeen vaikeuksien syistä". Marxin mukaan tarkoitus ei ole selittää maailmaa, vaan muuttaa sitä. Myös KTP:n piirissä teoreettista työtä tehtiin siksi, että kehitettäisiin teoriaa käytännön työtä varten. Suunnitelmat hukkuivat ensimmäiseen karikkoon.

munistien linjaan ei tuonut keväällä 1987 Espoossa pidetty SKP(y):n 21. edustajakokous, vaan Tampereen kokouksen linja vahvistettiin.

SKP:n toiminta lopetettiin 22. edustajakokouksessa

Puolueen lopullista lopettamista ennakoi -89 keväällä pidetty vasemmistofoorumi, johon osallistui yleisvasemmistoa, "yhtenäisyysvoimia" ja "kirveslinjalaisia". Siellä päätettiin perustaa Vasemmistoliitto, joka korvasi kommunistisen puolueen. Vasemmistoliiton perustamiselle ja SKP:n lakkauttamiselle liikutettiin kaikki alkuvuodesta -90 SKP:n 22. edustajakokouksessa ja samalla lopettamiskokouksessa mukana olleet puoluejärjestöt. Kun lopettamiskokouksessa eräät toverit vielä puhuivat yhtenäisyyden puolesta, oli tämä lähinnä katsottava hurskastelua. SKP:n kohtalo oli jo sinetöity vuosia aikaisemmin. Myöskään ne, jotka lopettamiskokouksessa puhuivat yhtenäisyyden ja puolueen säilyttämisen puolesta, eivät esittäneet puolueelle enää marxilais-leniniläistä perustaa. Osaltaan se osoittaa, että he todellisuudessa myöntivät SKP:n lopettamiseen.

Vasemmistoliitto perustettiin keväällä 1990. Siitä tuli yleisvasemmistolainen järjestö, joka luopui työväenluokan aatemaailmasta ja jonka toiminnalle ei löydy mitään määriteltyä luokkaperustaa. Sen tulevaisuuden ennuste oli huono, koska ilman poliittista, ideologista perustaa se joutuu alituisen keskusteluun poliittisten olemassaolonsa oikeutuksesta sosialidemokraatteihin nähden. Siksi sen on edelleenkin vaikea löytää sellaista normaalia tilaa, jossa se voisi paneutua oman linjansa kehittämiseen.

KTP:n perustaminen

Kolmaslinjalaisen toiminnan vuoksi tilanne kommunistien keskuudessa vaikeutui. Tiedonantajan ideologista sisältöä madallettiin. Kommunistien toimintaohjeet näkyivät lehden palstoilla hyvin heikosti, jos ollenkaan. "Yhtenäisyystunukset", joista muodostui SKP (y):n

linja, auttoivat lähinnä normaalin puolueen likvidointia. Kaikki tiedot kommunistisen liikkeen kehityksestä vuosien 87-88 vaihteeseen mennessä osoittivat, että kommunistien itsenäinen toiminta aiottiin lopettaa. Tiedonantajaliikkeen enemmistö oli kuitenkin sidoksissa Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen (NKP) ohjaukseen, eikä kyennyt tekemään minkäänlaista ratkaisua edes siinä vaiheessa, kun SKP ja SKDL hajotettiin. NKP:n ideologisen kurssin ajaututtua aivan selkeästi sivuraiteelle Tiedonantajaliikkeen johto ei vieläkään kyennyt näkemään tilannetta selvästi, vaan seurasi orjallisesti NKP:n ja Gorbatshevin linjaa.

Silloin luokkakantaiset kommunistit kokoontuivat vuoden 1987-lopulla Matinkylään, jossa tehtiin arvio tilanteesta. Todettiin, että ainoa keino turvata kommunistien puolue toiminnan jatkuvuus Suomessa, on aloittaa valmistelu puolueen perustamiseksi. Päätettiin perustaa Kommunistien keskusneuvosto, jonka tehtäväksi annettiin organisoida vuoden 1988 alusta kommunistisen lehden, Työkansan Sanomien ilmestyminen. Samalla päätettiin, että keskusneuvosto järjestää vuoden 1988 alkupuoliskolla kokouksen, joka päättää kommunistien toiminnan järjestämisestä Suomessa. Päätösten mukaan Työkansan Sanomat alkoi ilmestyä vuoden 1988 alusta ja Rauhan- ja Sosialismin puolesta -Kommunistinen Työväenpuolue perustettiin vuoden 1988 keväällä.

KTP:n silloisista periaatteista

KTP:n piirissä suuntauduttiin arvioimaan puolueen asemaa ja paikkaa uudessa tilanteessa. Puolue määriteltiin työväenluokan puolueeksi, joka puolustaa työväenluokan ja sen liittolaisten asemaa. Puolueen ideologiseksi perustaksi määriteltiin Marxin, Engelsin ja Leninin löytämä tieteellinen yhteiskuntakäsitys marxismi-leninismi. Yhteiskuntakehityksen keskeiseksi tekijäksi nähtiin edelleen työväenluokan ja kapi-

talistiluokan välinen luokkataistelu. Aikakauden luonne määriteltiin kaikista kommunistisen ja työväenliikkeen vaikeuksista huolimatta kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakaudeksi, sen vaiheeksi, jossa työväenluokka järjestäytyy uudelleen. KTP:n ohjelmallisissa asiakirjoissa selvitettiin hyvinkin selkeästi liittolaistalouden välttämättömyys ja periaatteet, miten demokraattisista uudistuksista voidaan siirtyä sosialistiselle kehitysuralle. Kommunistisen liikkeen ja sosialismin vaikeuksien syitä arvioitiin perusteellisesti. EU:n vastaisesta taistelusta KTP:n piirissä esitettiin arvio, jonka mukaan EU on monetaristisen ja uusorkeistolaisen politiikan synonyymi. Sen mukaisesti EU:n vastustajien tulisi olla uusorkeistolaisen politiikan vastaisen kansanrintaman ytimenä, koska EU:n kumoaminen vastaavasti on sama asia, kuin EU:n toteuttaman yhteiskunta- ja talouspolitiikan kumoaminen. Merkittävä oli KTP:n toimittama aineisto "Luentoja marxilaisesta filosofiasta", koska se oli yritys selvittää dialektisen materialismin maailmankatsomusta siinä vaiheessa, kun Neuvostoliitossa filosofian tutkimus loppui. Kokonaisuutena KTP:n ohjelmalliset asiakirjat olivat osoitus siitä, että puolueen piirissä paneuduttiin aikamme yhteiskuntakehityksen marxilais-leniniläiseen arvioon. KTP:n tuottamista asiakirjoista voisi mainita mm. seuraavat asiakirjat: Ympäristöasiakirja, "Ympäristö ja yhteiskunta" (1994); Yhteistyöasiakirja, "Työkansan yhteistyöllä yhteiskuntapolitiikan muutokseen" (1997); "75 vuotta kommunistien toimintaa Suomessa" (1998); "Kommunistisen- ja työväenliikkeen vaikeuksien syistä" (11.ed.kok.); "Yhteistyön periaatteet käytäntöön" (1999); Työväenluokka 2000, "Työväenluokan merkitys ja asema sekä luokkataistelu tänään" (2001)

Ongelmat kasaantuivat myös KTP:n sisällä

Kommunistinen Työväenpuolue kykeni toimittamaan oikeansuuntaisia kommunistisen- ja työväenliikkeen teoreettiseen ja luokkataisteluperinteeseen tukeutuvia arvioita. Niissä arvioitiin työväenluokan kannalta maailmassa tapahtuvaa yhteiskunnallista ja tieteellistä muutosta. Samalla kehitettiin työväenluokan luokkataistelun taktiikkaa.

KTP hyväksyi asiakirjoissaan syvällisesti yhteisrintamapolitiikan strategian, joka lähti siitä, että marxilais-leniniläinen puolue toimii itsenäisenä ja kehittyvä tieteellisesti organisaationa, joka kykenee arvioimaan yhteiskunnallisen tilanteen oikein ja toiminnassaan järjestää työtä kansalais- ja joukkoliikkeissä.

KTP:n ohjelmassa (1996) todettiin mm. kohdassa "Yhteistyöpolitiikan kehittäminen" seuraavasti: "Vaihtoehtoisen yhteiskuntapolitiikan toteuttamiseksi on välttämätöntä työtekevien väestökerrosten yhteistyö. Tämän vuoksi kommunistit pyrkivät ns. demokraattisen rintaman rakentamiseen, jolla tarkoitetaan erilaisten edistyksekkäiden voimien yhteistyötä saman päämäärän hyväksi. Rintamapolitiikkaa on perinteisesti kehitetty mm. äärioikeistolaisuutta, fasismia, rotusortoa, sotaa, sekä ylikansallisten monopolien integraatiopolitiikkaa vastaan, luon-

non, ympäristön, eläinten ja rauhan puolesta. Tällaisen toiminnan sisältönä on aina toimiminen monopolipääoman valtaa vastaan työtekevien kansan puolesta. Sitä tulee kehittää myös jokapäiväisen aineellisen hyvinvoinnin turvaamiseksi". Edelleen ohjelmassa todettiin kohdassa "Liittolaistalouden periaatteet": "Yhteistyöpolitiikka ei koskaan saa merkitä siihen osallistuvien yhteiskunnallisten voimien ja tahojen itsenäisyyden menettämistä. Tätä periaatetta on sovellettava kaikkiin osapuoliin nähden. Liittolaistalouden toteuttaminen ei merkitse kommunisteille luopumista omasta ideologisesta työstä, eikä luopumista strategisesta päätehtävästä, sosialistisen yhteiskunnan rakentamisesta. Päävastoin liittolaistaloutta on osaa tätä työtä".

Tilanne KTP:ssa muuttui kuitenkin hyvin nopeasti. Siinä vaiheessa, kun alkuvuonna 2002 avautui reaaliin mahdollisuus monopolien ja EU-politiikan vastaisen yhteisrintaman kehittämiseen, osoittautui että puolueen järjestökentässä ei ollut alkuunkaan valmiuksia, tietoa eikä uskallusta tällaiseen taktiseen askeleeseen. Ei myöskään ymmärretty mitään puolueen omista hyväksytyistä asiakirjoista. Suurelle osalle jäsenistöä ne olivat vain näyttäneet paperilla hyviltä, mutta niiden todellista sisältöä ei ymmärretty eikä tunnettu. Ei tunnettu kommunistisen ja työväenliikkeen vuosisataista taistelukokemusta eikä esimerkiksi sitä, mitä Lenin kirjoitti jo v. 1916 kirjeessään Kieville: "Kapitalismia ja imperialismia ei voida kukistaa millään, ei "idealisimillaan" demokraattisilla uudistuksilla, se voidaan tehdä ainoastaan taloudellisen kumouksen avulla, mutta proletariaatti, jota ei ole kasvatettu taistelussa demokratian puolesta, ei kykene suorittamaan taloudellista kumousta."

KTP ajautui umpikujaan

KTP:n hajoamisen perussyynä oli pidettävä sitä, että keskusneuvoston enemmistö ei uskaltanut toteuttaa puolueensa ohjelmallisissa asiakirjoissa mainittua tärkeintä taktista tehtävää: suurpääoman vastaisen demokraattisen yhteisrintaman rakentamista. Eri mielisyydet kommunistien taktisen tavoitteen, monopolien vastaisen yhteisrintaman kehittämisestä johtivat vuoden 2002 alkupuolella KTP:n maaliskuun keskusneuvoston kokouksessa puolueen lehden, Työkansan Sanomien, päätoimittajan ja puolueen pääsihteerin erottamiseen tehtävistään. Myöhemmin toukuussa puolueen Helsingin piirijärjestö ja kaksi sen perusosastoa erotettiin samasta syystä puolueesta. Tämä johti siihen, että lähes puolet aikaisemmista keskusneuvoston jäsenistä joutui jättämään paikkansa. Kaikki runsaat 10 vuoden työ puolueen asiakirjojen ja ohjelmien parissa heitettiin romukoppaan.

Vahingollisin seuraus oli kuitenkin, että näiden tapahtumien kautta KTP menetti mahdollisuutensa ottaa haltuunsa se tehtävä, joka kommunisteille historiallisesti asetettu. Kielteinen päätös rintamapolitiikan kehittämisestä "kipsasi" KTP:n tulevan kehityksen, sillä oli selvää, että KTP:n piirissä ei tämän jälkeen voitu tehdä aloitetta monopolien vastaisen liittolaistalouden kehittämistä ja siitä käytävän keskustelun avaamisesta. (KÄ/KL)

Krimin kyläjuhlissa tanssitaan taas

Krimin monet etniset vähemmistöt opettelevat uudelleen kansojen ystävyyttä Venäjän johdolla. Ryhmä Krimin virolaisia odottaa bussia Simferopolissa, Krimin pääkaupungissa lokakuuisena lauantaiaamuna. Matkan kohde on pohjoisessa Krimin aroilla sadan kilometrin päässä oleva Gvardeiskajan kylä. Sata vuotta sitten virolaiset maahanmuuttajat pitivät kylässä ensimmäiset laulujuhlat. Tapahtuman kunniaksi kylässä avataan muistomerkki. Rahaa juhlien järjestämiseen Krimin virolaisten seura sai Krimin aluehallinnolta. „Tällaista ei tapahtunut koskaan Ukrainan aikana“, Krimin virolaisten seuran puheenjohtaja Olga Skripchenko toteaa.

Kuvat: Leena Hietanen

Gvardeiskajan kylässä avattiin muistomerkki virolaisten laulujuhlien 100-vuotisjuhlan kunniaksi.

Syrjässä suojassa

Krimillä on pieni virolainen vähemmistö, 400-500 virolaista, jotka ovat muuttaneet Krimille 150 vuotta sitten tsaarin Venäjän aikana. Eniten virolaisia on Krasnodarkan kylässä. Neljännen polven virolainen Meeri Nikolskaja katsoo, ettei huonoa ilman hyvää. „Krasnodarkan eristyneisyydestä johtuen kylä säilyi hyvin. Kylään ei tullut rautatieä eikä maantietä. Ihmisiltä puuttui passi vielä 50-luvulla“, hän sanoo. Krasnodarkan kylässä on Sadovaja-katu, jonka varrella on vielä sata vuot-

ta vanhoja virolaisten rakentamia taloja. Samoille seuduille muutti aikoinaan saksalaisia, kreikkalaisia ja tsekkejä. Nyt virolainen kylä tyhjenee ja tilalle muuttaa krimintataareja. Kylän piti hengissä pitkään vauras viinirypäleitä viiniteollisuudelle kasvattava kolhoosi. Sen maat jaettiin Ukrainan aikana siten, että jokainen perhe sai 5 hehtaaria maata jokaisesta maata viljelevästä perheenjäsenistä. Maanviljelijä Valentin Sahzberg on virolaisen isän poika, mutta puhuu enää vaivoin viroa. Hänen neljä lastaan ovat venäläistyneet. Maanomistusolot ovat jatkuneet va-

kaina myös Venäjän aikana. „Ongelmana meillä on kuiva kesä. Vettä ei ole“, Sahzberg valittaa. Vesipula Krimillä ei johdu pelkästään ilmastosta. Ukraina on sulkenut makean veden kanavat Krimille.

Eläkkeet paranivat

Krimillä syntynyt Rita Kadilkina (76) puhuu vielä hyvää viroa. Hän kehuu Venäjän olojaan. Hän saa eläkettä 8000 ruplaa kuukaudessa (120 euroa). Se riittää mainiosti elämiseen. Hän hankki juuri uudet silmälasit. „Yksityislääkäriltä. En jaksanut jonottaa terveyskeskuksessa“, hän kertoo. Ritalla on pitkä työura entisessä kolhoosissa, jossa hän kasvatti viinirypäleitä, toimi postineitinä ja lastenhoitajana. Kadilkina korostaa, etteivät paikalliset virolaiset ole Stalinin vainoamia, kyyditettyjä virolaisia. „Ei me täällä puhuta pahaa venäläisistä“, hän naurattaa.

Rita Kadilkina pitää huolta Krasnodarkassa sijaitsevasta virolaisten museosta. Museon kohdalla on tällä hetkellä auki, sillä Ukrainan aikana eräs paikallinen virolainen onnistui yksityistämään kiini-

teistön. Olga Skripchenko sanoo talon omistussuhteiden olevan Krimin virolaisten suurin murhe. „Olemme saaneet talon käyttöömmme omistajan lähdettyä Lontooseen, mutta haluamme museon kokonaan takaisin itsellemme“, hän sanoo.

Koulussa viron kieltä

Krimin virolaiset viettävät joka vuosi virolaisen kulttuurin päivät ja joulujuhlan yhdessä. Vielä Ukrainan aikana heidän luonaan kävi vieraita Virossa. Aleksandrovkian koulussa Krasnodarkassa oli jopa kymmenen vuoden ajan viron kielen opettaja. EU-sanktioiden takia Viron valtio ei enää lähetä opettajaa kylään. Koulun opettaja Irina Suprun pitää sitä tappiona. „Virolainen opettaja elävöitti kylää ja toi koulun oppilaille kulttuurivaikutteita ulkopuolelta“, Suprun sanoo. Koulun yli kahdestasadasta oppilaasta 22 opiskeli viron kieltä. Aineesta ei voinut suorittaa arvosanoja. „Luokahuone odottaa edelleen opettajaa Virossa“, Suprun sanoo.

Krimin virolaisia vaivaa ikääntyminen ja venäläistyminen. Joi-

denkin lapset ovat muuttaneet Viroom. Erään rouvan poika on muuttanut Võruun. Tytär kävi katsomassa veljeään Virossa ja ihastui maahan. „Viro oli niin siisti ja kultivoinut maa“, hän sanoo. Matematiikan opettajana hän ei voi harkita muuttoa, koska hän ei osaa kieltä. Meeri Nikolskaja katsoo, että Krimistä ja Venäjältä on tullut hänen kotimaansa. „Elämäni on Krimillä. Täällä ovat kaikki esi-isieni haudat. Minun juureni ovat täällä“, hän sanoo.

Krimillä runsaasti vähemmistöjä

Gvardeiskajan kylän 230-vuotisjuhlissa puhunut kylän vanhin Grigori Julugin muistutti, että Gvardeiskajassa elää 20 eri kansallisuutta. „Meillä on riitoja niin kuin suuressa perheessä aina, mutta ne eivät ole koskaan kansalliselta pohjalta“, hän korosti. Pervomaiskojen aluejohtaja Juri Gazanjuk puolestaan muistutti omassa puheessaan, että Venäjän federaatio ryhtyy kunnostamaan alueen sosiaali- ja kulttuurirakennuksia. „Kehitystä tapahtuu hitaasti, mutta varmasti.

Tärkeimpiä ovat kylän asukkaat, joita ilman elämä kylässä kuihtuu“, hän sanoi. Sevastopolilainen ryhmä esiintyi muistutti, että Sevastopolissa asuu 103 eri kansallisuutta, jotka muodostavat 33 eri kansallista yhteisöä. Joukossa on moldovalaisia, tserekissejä, georgialaisia, turkkilaisia, saksalaisia, kreikkalaisia jne. Meeri Nikolskaja on iloinen nykyisestä Venäjän komennosta. „Elämme ylimenomaista. Toivon tilanteen Ukrainassa rauhoittuvan. Krimillä ei ole onneksi sotaa.“

Leena Hietanen

Kuvat: Leena Hietanen

Krimin virolaiset Suuren Isänmaallisen Sodan muistomerkillä Gvardeiskajan kylässä.

Yhteinen tehtävämme: On murrettava pääoman ylivalta

Jatkoa sivulta 11

ran on investoinut. Siellä on kohotuullisen hyvät moottoritiet Mustan meren rannalla. Teollisuus on hävitetty. Se tapahtui kaikkialla Venäjällä ja entisessä Neuvostoliitossa. Krimillä kaikki kolhoosit on purettu, mistä on seurannut maaseudun autoituminen ja köyhyys.

Tällä hetkellä ihmiset ovat onnellisia siitä, että ollaan Venäjän yhteydessä. Siellähän on paljon eläkeläisiä. Heidän eläkkeet tuplatiin. Tyytyväisiä ovat myös virkamiehet. Virolaishylässä keskellä aroa yksi opettaja kertoo, että he saivat rahaa Ukrainalta yhteen koulubussiin. Nyt he saivat koulun ylläpitoon enemmän rahaa, mitä saatiin 17 vuoden aikana, jonka opettaja toimi koulun rehtorina. He ovat tehneet remontin koulussa, kunnostaneet kouluruokailua ja koulukuljetuksia. Samaa kertoi Simferopolin taidemuseon johtaja. He olivat kolmannen luokan kansalaisia Ukrainassa ja niin köyhiä, etteivät kyenneet elättämään perhettään. Ukraina ei antanut rahaa museotoimintaan. Venäjän kulttuuriministeriöltä tuli heti rahaa ja he saattoivat remontoida taidemuseota.

Krimillä tataarit keksivät ”kommunismin rikosten ohella” syitä, jolla erottausta muusta väestöstä. He vetoavat siihen, että heidät karkotettiin v. 1944, koska heidän sanottiin olleen yhteistyössä Natsi-Saksan kanssa ja lähtevät siitä, että nämä ”kommunismin rikokset” tulee hyvittää. Toinen on kielikysy-

mys, jonka kautta he haluavat erityisaseman. Viimeisimmissä Ukrainan parlamenttivaaleissa Krimin tataarit äänestivät Mustafa Dzhemilevin ja Refat Chubarovian edustajikseen Kiovaan. Kun Krimillä oli kansanäänestys Venäjään liittymisestä, onnistuivat nämä ohjaamaan tataariväestön vaaliboikottiin. Samalla he hylkäsivät esityksen, jossa Venäjä tarjosi Krimin tataareille 20 kansanedustajan paikkaa (n. 30 % paikoista) Krimin alueparlamentissa. Heillä on nyt vain kolme edustajaa 78:sta. He korostavat neuvostoajasta erityisasemaansa. Leniniläisen kansallisuuspolitiikan perusteella heillä oli 36 % kiintiö, jolla pystyi käyttämään veto-oikeutta asioissa, joka heikentää vähemmistön asemaa. Internationalistiset tataarit katsovat, että tilanne on heille tuhoisa. Tataarit olivat neuvostoajana yhtä koulutettuja kuin juutalaiset ja korealaiset. Krimin tataarien tilanne on nyt sellainen, että kukaan ei ota heidän esityksiään vakavasti. Niillä Krimin tataareilla, jotka haluavat opiskella ja menestyä, ei ole siihen mitään esteitä. Nuorempaa sukupolvea, joka on syntynyt Neuvostoliiton hajotamisen jälkeen, pelottaa eniten Ukrainan mahdollinen tuhoutuminen. Tyytyväisiä he ovat siitä, että ”meillä ei ole sotaa”.

Krimillä Amerikan pakotteet näkyivät ikävästi. Siellä ei käy luottokortti, vaan tulee olla käteistä rahaa. Myös venäläisellä luottokortilla on vaikeuksia, koska puuttuvat venäläiset suuret pankit. Hotellit voi maksaa vain käteisellä. Krimillä on vähän kalliimpaa, kuin manner-Ve-

näjällä, koska sinne tuodaan kaikki ruoka ja tavara Kertsin salmen kautta. Venäjä on kuitenkin pannut töpinäksi. Sevastopolin laivatelakka käynnistettiin uudelleen. Siellä rakennetaan laivoja. Silta Kertsin salmen yli rakennetaan ennätysajassa. Elintarvikkeita on alettu tuottaa paikallisesti. Lomaosakkeita rakennetaan Mustan meren rannalle. Krim on Sotshia edullisempi. Viime kesänä Krimillä kävi 4 miljoonaa turistia. Krimillä aiotaan sanatoriot kehittää uudelleen. Siellä on 330000 sanatoriopaikkaa. Krim on ”Neuvostoliiton ulkoilmamuseo”, erittäin kiinnostava ja mielenkiintoinen paikka. Suosittelemme lämpimästi teille.

Juhani Tanski: Perussuomalaisten myötävaikutuksellako Suomi ”keittiön kautta” Naton jäseneksi?

ISIS suoritti terroritekonsa Pariisissa illalla 13.11.-15. Kaikki uutislahetykset olivat peräjälkeen täynnä tätä asiaa. Ration ja TV:n uutisiin ei mitään muuta mahtunut. Siitä saattoi päätellä, että tätä mahdollisuutta oli odotettu hartaasti. Presidenttimme sanoi jo ennen vaalikamppailua, että Suomen tulee liittyä Natoon. Sitten hän lievensi tätä kantaa sanoen kannattavansa ”eurooppalaista nattoa”, joka tehtäisiin turvatakuiden eli Nato:n 5:n artiklan pohjalta. Tä-

mä artiklan on EU:n perustuslaissa Lissabonin sopimuksessa.

Lähtölaukauksen EU:n totaalisuuden militarisointiin lausui herroja Francois Hollande julistaessaan sodan Isis-järjestölle ja pyysi Suomeltakin apua tässä sodassa. Tähän presidenttimme kiirehti heti vastamaan myöntävästi. Tästä johtuen 14.11. uutis- ja ajankohtaislähetyksissä lanseerattiin kanta, että maamme tulee välittömästi muuttua lainsäädäntöä, joka voimme käyttää sotilaitamme myöskin sotatoimissa ulkomailla. Aivan välittömästi puolustusministeri Jussi Niinistö ilmoitti, että lakiesitys annetaan jo tämän vuoden puolella. Tämä osoittaa, että Pariisin tapahtumien kaltaista tapahtumaa, joka kelpaisi aiheeksi muuttaa suomalaisten sotilaiden käyttöä ulkomailla koskevaa lainsäädäntöä, on odotettu pitkään. Tilannetta käytetään nyt hyväksi ottaa Nato:n 5. artikla myös EU:ssa käyttöön. Aiemmin EU:ssa yritettiin kehittää WEU:sta EU:n sotilasliittoa, mutta se ei ottanut tuulta purjeisiinsa. Sitten WEU hylättiin ja laitettiin turvatakuujärjestelmä EU:n perustuslakiin, jota kautta nyt aletaan vyöryttää EU:n militarisoitua.

Tämä tarkoittaa myös sitä, että kolme EU:n jäsenmaata, jotka eivät kuulu Natoon (Suomi, Ruotsi ja Itävalta) pakotetaan näin ottamaan Nato:n 5. artikla käyttöön. Tämä ei tunnu meidän hallitsijoille olevan ollenkaan vastenmielistä. Stubbin hallituksen isäntämaasopimus jo käytännössä vei meidät Natoon-järjestelmän sisään. Isäntämaasopimuksessa on sovittu, että harjoi-

tuksissa ja sotatilanteissa Nato saa käyttöönsä Suomen majoituspaikat, tiestön, sairaalat, jopa verotusjärjestelmän ja sitten kauttakulun voidakseen siirtää kriisitilanteessa minne tahansa joukkoja. Tämä tarkoittaa sitä, että Naton joukkoja, ohjuksia ja tykistöä voidaan milloin tahansa siirtää Venäjän rajalle. Isäntämaasopimuksessa ei ole oikeastaan mitään rajoituksia. Siinä on jopa niin, että mikäli sopimuksen joistain kohdista syntyy joitain erimielisyyksiä, niin Naton päämaja ratkaisee asian. Tällaista sopimusta voimme nimittää ehdottomaksi antautumiseksi.

Vuodenvaihteessa saamme nähdä, saavatko Jussi Niinistö ja Perussuomalaiset läpi Nato jäsenyyden. Vuosia sitten Soini ilmoitti, että puolueensa päätöksestä poiketen hän kannattaa Nato-jäsenyyttä. Soinin asema puolueessaan on vahva. Siksi voimme odottaa Perussuomalaisilta myönteistä Nato-kantaa. Hallitusohjelmassa sanotaan mm. ”Hallitus tarkentaa puolustusyhteistyötä ja kansainvälistä apua koskevaa lainsäädäntöä vastaamaan kansainvälisen yhteistyön tarpeita.” Tämä EU:n perustuslain pykälä on ollut täysin kuollut kirjain Pariisin tapahtumiin saakka. Siitä ei ole puhuttu ennen kuin Hollande pyysi apua tässä Isis-järjestyksen vastaisessa sodassa. Kun viime keväänä hallitusohjelman laiteettiin tällainen pykälä, niin jo silloin oli tiedossa, että kunhan sopiva tilaisuus tulee, niin sitä pykälää aletaan aktivoimaan.

Toimitti: Heikki Männikkö

Verotus ja julkisen sektorin kulutus, ”mistä ne rahat otetaan”

Tässä kirjoituksessa tarkastellaan taloutta ikäänkuin kyseessä olisi suljettu talous, joka ei käy kaupaa itsensä ulkopuolisten tahojen kanssa. Johtopäätökset, joihin päädytään, pätevät kuitenkin myös sellaiselle avoimelle taloudelle, jonka ulkomaan kauppa on tasapainoista eli vientiä on yhtä paljon kuin tuontia. Tässä kirjoituksessa julkisen sektorin kulutus tarkoittaa kaikkea julkisen sektorin rakentavaa rahankäyttöä. Usein osaa siitä kutsutaan myös investoinneiksi.

Raha ei ole kertakäyttöistä

Raha ei kulu, kun sitä käytetään – se vain vaihtaa omistajaa. Nykyään julkisen sektorin rahankäytöstä puhutaan aivan kuin kerran käytetyt rahat lakkaisivat olemasta. Yhteiskunnan taloutta tarkastellaan aivan kuin se olisi yksityistalous. Pienille lapsille opetetaan, että kun raha on kerran käytetty, sitä ei voi enää käyttää uudelleen. Tämä pätee kyllä yksityisen tahon näkökulmasta katsottuna, mutta ei sellaisten tahojen, joilla on verotusoikeus. Ne voivat käyttää jo kertaalleen käyttämänsä rahan uudelleen, kunhan vain keräävät sen ensin takaisin verotuksella. Yhteiskunta voidaan talouden näkökulmasta partitioida julkiseen sektoriin ja yksityiseen sektoriin. Tämä partitiointi tarkoittaa, että nämä sektorit ovat erillisiä ja että ne yhdessä muodostavat kokonaisuuden. Niillä ei ole mitään yhteistä ja toisaalta niiden ulkopuolelle ei jää mitään. Näin ollen se, mikä menee julkiselta sektorilta ulos, menee yksityiselle sektorille ja mikä tulee julkiselle sektorille sisään, tulee yksityiseltä sektorilta ja kääntäen: Mikä menee yksi-

tyiseltä sektorilta ulos, menee julkiselle sektorille ja mikä tulee yksityiselle sektorille sisään, tulee julkiselta sektorilta.

Yhden tahon menot ovat toisen tahon tuloja

Ajatellaanpa nyt tätä taustaa vasten julkista kulutusta. Jos sanotaan, että vaikkapa julkinen terveydenhuolto maksaa niin ja niin paljon vuodessa, niin mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa, että se aiheuttaa julkiselle sektorille menoja niin ja niin paljon. Mutta julkisen sektorin menot ovat yksityisen sektorin tuloja. Kun siis sanotaan, että jokin asia maksaa julkiselle sektorille niin ja niin paljon, tarkoitetaan samalla, että se sama asia tuo yksityiselle sektorille tuloja saman verran. Se mikä on yhdelle taholle menoa, on toiselle taholle tuloa.

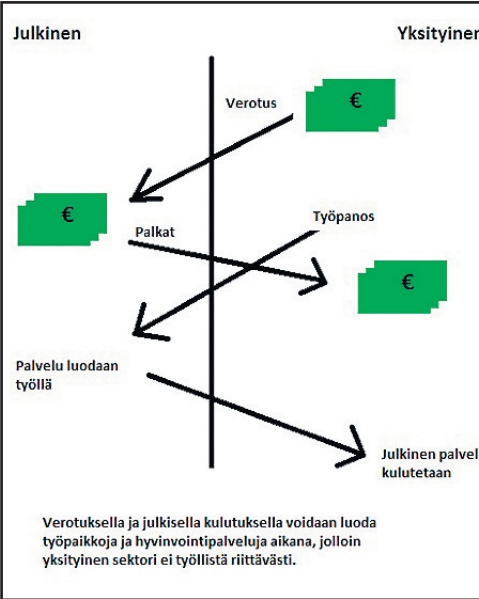
Yhteiskunnallinen näkökulma ei ole sama kuin yksittäisen ihmisen näkökulma

Useimmat ihmiset ajattelevat rahasioita yksittäisen ihmisen näkökulmasta ja tälle näkökulmalle on tyyppistä se, että kun raha on kerran käytetty, sitä ei voi enää käyttää uudelleen – ikään kuin se raha lakkaisi olemasta heti, kun se on kerran käytetty. Yhteiskunnan näkökulmasta katsottuna tilanne on oleellisesti erilainen: raha ei kulu, kun sitä käytetään – se vain vaihtaa omistajaa. Sama raha voidaan siis käyttää loputtoman monta kertaa, käyttäjä vain vaihtuu. Julkinen sektori voi käyttää saman rahan moneen kertaan – se pitää vain joka käytön jälkeen kerätä verotuksella takaisin.

Rahan ja reaaliarvojen liike

Tarkastellaan tilannetta, jossa julkisen sektori tuottaa jonkin palvelun, jonka tuottaminen maksaa X euroa, ja että tuo rahoitetaan verotuksel-

Verotuksella, julkisella kulutuksella ja julkisilla investoinneilla voidaan parantaa työllisyyttä ja kohentaa julkisten palvelujen tasoa sellaisessa tilanteessa, jossa yksityinen sektori ei työllistä riittävästi. Tämä edellyttää sitä, että julkinen sektori kohentaa rahan kiertoa verottamalla ja käyttämällä nuo rahat.

la. Miten liikkuu raha ja miten liikkuvat työ ja palvelu? Ensin X euroa siirtyy yksityiseltä sektorilta julkiselle sektorille verotuksen kautta. Sen jälkeen julkinen sektori ostaa noilla X eurolla työpanoksen yksityiseltä sektorilta (esimerkiksi palkkaa yksityishenkilöitä julkiselle sektorille töihin) ja tuottaa tällä tavalla palvelun, jonka se haluaa tuottaa. Tässä siis nuo X euroa siirtyvät palkkoina takaisin yksityiselle sektorille, josta ne ensin verotettiin. Samalla yksityiseltä sektorilta siirtyy vastava työpanos julkiselle sektorille. Lopulta tuolla työpanoksella valmistettu palvelu siirtyy julkiselta sektorilta yksityiselle sektorille, kun yksityiset ihmiset kuluttavat tuon palvelun. Mitä siis tapahtui rahan suhteen kun verrataan alku- ja lopputi-

loitetaan, ei sen sijaan jakaudu tasaa kaikille, vaan jotkut maksavat enemmän veroja kuin jotkut toiset. Jotkut ovat sitä mieltä, että jokaisen pitäisi maksaa lähes kaikesta kulutustaan palvelusta markkinahinta, ja että näinollen juuri mitään ei pitäisi rahoittaa verotuksella. Käytännössä tämä johtaisi siihen, että pienituloisimmilla ei olisi mahdollisuutta esimerkiksi koulutukseen tai terveydenhuoltoon tai mihinkään muuhunkaan ”ylellisyyteen”. Tuloksena olisi yhteiskunta, jota ei voitaisi pitää hyvinvointi- eikä sivistisyhteiskuntana. Sellaista yhteiskuntaa ei ole syytä tavoitella.

Rahakeskeinen tarkastelu johtaa harhaan

Kun julkisten palvelujen tuottami-

sen yhteydessä kysytään, että mistä ne rahat otetaan, on hyvä muistaa, että raha vain kiertää edestakaisin – se ei kulu. Kysymys on siis harhaanjohtava. Oikea kysymys on se, mistä se työvoima otetaan, joka työllään valmistaa tuon palvelun. Se, onko yhteiskunnalla varaa tuottaa jotain tiettyä palvelua, ei riipu olenkaan siitä, paljonko rahaa on olemassa, vaan siitä paljonko on työvoimaa käytettävissä. Niin kauan kuin yhteiskunnassa on joutilasta työkykyistä ja -haluista työvoimaa, yhteiskunnalla on varaa tuottaa entistä enemmän julkisia palveluja. Vasta siinä vaiheessa kun saavutetaan täystyöllisyys, yhteiskunnalla ei ole enää varaa kasvattaa julkisten palvelujen tuottamista. Vasta siinä vaiheessa joudutaan valitsemaan, tuotettaisiinko sitä vai tuotettaisiinko tätä. Niin kauan kuin ei vallitse täystyöllisyys, yhteiskunnalla on varaa tuottaa sekä sitä että tätä. On muistettava, että se resurssi, jota kuluu julkisten palveluiden tuottamisessa, ei ole raha vaan työvoima. Raha vain kiertää edestakaisin kulumatta ollenkaan.

Yhteiskunnalliset valinnat ovat poliittisia, eivät tiedettä

On ideologinen valinta, työllistääkö käytettävissä oleva työvoima tuottamaan kansalle käyttöarvoja verotuksen ja julkisen kulutuksen kautta vai valitaanko verotuksen keventäminen, työttömyys ja julkisten palveluiden heikentäminen. Tämä valinta on käytännössä valinta sen suhteen, suositataanko harjoitettavalla politiikalla rikkaita ja suurituloisia vai köyhiä ja pienituloisia. On paradoksaalista, että köyhät ja pienituloiset, jotka ovat kansan enemmistö, valitsevat itselleen edustajat, jotka harjoittavat rikkaita ja suurituloisia suosivaa politiikkaa.

Janne Kejo

Arabikevään viimeiset taistot

Unto Nikula Vantaa

Lähi-idän alueella vaikuttaa ainakin kahtalaisia, ajoittain ja tapauksittain hyvin ristikkäisiä jopa vastakkaisia intressejä ja niistä johdettuja käytännön pyrkimyksiä. Ovat lännen taloudelliset tarpeet ja tavoitteet, toisaalta islamismin keskinäisten oppisuuntien ristiriidoista lähtevät valtapyrkimykset.

Islamistisen maailman kahtia jakautuneisuus kulminoituu karkeasti kahden alueellisen suurvallan, vanhakantaisen sunni-wahhabiitti-suuntauksen emomaan Saudi-Arabian ja shiialaisjohtoisen Iranin väliseen, ulkopuoliselle vaikeasti avautuvaan uskonopilliseen ristiriitaan. Bashar al-Assadin johtama Syyrian aleviittihallinto lukeutuu tässä jaossa jälkimmäiseen koulukuntaan.

Uudempana suurvaltaton alueellisenä toimijana kuviota sekoittaa sunnilaisuuteen pohjaavasta ottomaani-imperiumista haaveileva Turkin johtaja Recep Tayyip Erdogan. Erityisen vaikea tilanne on alueella ikiajat eläneen maailman suurimman maattoman kansan, kurdien kannalta.

Arabikevät-nimisenä tapahtumien ketjuna tunnettu arabimaiden ”demokratisaatio”-prosessi ei näyttäisi olevan lännen kannalta loppuunsaatettu ennenkuin niin sanotun arabisosialismin viimeinenkin jäännös, Syyriaa pitkään hallinnut al-Assadien aleviitti-regiimi on tuhottu ja korvattu muiden, ulkopuolisten tahojen, (USA, EU, Turkki, Israel, ym.) intressien kannalta yhteistyöhön halukkaammalla hallinnolla.

Erdoganin pyrkimykset itsevaltiuteen ovat kömpelösti verhotut niin sanottuun terrorismin vastaiseen taisteluun, jolla argumentilla hän voi - ainakin omasta mielestään - perustella sotatoimet maan kurdivähemmistöä vastaan.

ISIS on CIA:n luomus

Jyrkkää ja vanhoillista koraanintul-kintaa edustava terroristiorganisaatio ISIS on juuriltaan osa USA:n tiedustelupalvelu CIA:n pitkän tradition mukaista kommunisminvastaisesta verkostosta. Tämän nykymuotoisen ISIS:n juuret ovat Afganistanin sisällissodassa, jossa Neuvostoliitto oli kutsuttuna osapuolena Afganistanin hallituksen tukena. USA:n tiedustelupalvelu kokosi jo tuolloin äärimmäisen tiukan islamin tukinnan maksuneita taistelijoita sotimaan Afganistanin silloin laillista kommunistihallintoa - ja neuvostoarmeijaa - vastaan.

Likaisen työn hoitamiseksi

CIA:lle kelpasivat silloin vain kaikkein raakalaismaisinta islamismia edustaneet taistelijat, islamistien ”pyhään sotaan” vannoutuneet mujahide-muslimisissit. Ateismi on islamilaisessa ideologiassa - jos mahdollista - vääräuskaisuuttakin vaarallisempi vihollinen. Tämä yhteistyö oli USA:n kannalta hedelmällistä ja sai myöhemmin jatkoa Syyriassa, jonne osia al-Qaidan taistelijoista siirtyi kaatamaan Bashar al-Assadin hallintoa.

Turkin erillissota

Turkin itsevaltainen johtaja Erdogan käyttää kaikkia tarjolla olevia mahdollisuuksia omien valtapyrkimystensä edistämiseen. Erdoganin kannalta nykyisessä sekavassa tilanteessa tulee iskeytyksi niin sanotusti kaksi kärpästä yhdellä iskulla. Al-Assadin shiialainen aleviitti-regiimi on ollut aina turkkilaisen sunnihallinnon kannalta ongelmallinen, ja toisaalta Turkin oma ikuisuusongelma

on ajoittain vaikeasti hallittava kurdivähemmistö. Turkin kurdien itsehallintoa ajava Kurdistanin Työväenpuolue (PKK) on luokiteltu sekä EU:n, että USA:n taholta terroristijärjestöksi, mikä Erdoganin tulkin mukaan legitimoii kaikki sotaisatkin toimet Koillis-Turkin kurdeja vastaan.

Turkin pidättyväisyys ISIS:n vastaisessa taistelussa selittyy sillä, että ISIS toteuttaa Turkin intressien mukaisia toimia Pohjois-Irakissa. Islamistiterroristien hallitsemien alueiden runsaat öljyvarat ovat nykyisessä valta-asetelmasa Turkin ja sitä kautta mm. Israelin hyödynnettävissä. Oman lisänsä kuvioon tuo Turkin Nato-jäsenyys. Tuon sotaorganisaation itäisimmän ulokkeen geopolittinen asema on nykyisessä maailmantilanteessa korostunut, ja Erdoganin täytyy ottaa huomioon Nato-jäsenyyden mukana tulevat vastuut sen tahon liittolaisille.

Syyria

Syyrian sodan aikana maan Turkin vastainen rajaseutu on ollut Syyrian hallitusta vastustavien aseellisten ryhmien elintärkeä huoltoreitti. Erdoganin ideomallalla lentokieltoalueella ei ole merkitystä, koska ISIS:llä tai muilla Syyriassa toimivilla terroristijärjestöillä ei ole ilmavoimia. Lentokieltoalue ei siis ole suunnattu ISIS:tä vastaan, vaan tarkoitus oli

si ilmasuojan antaminen Yhdysvaltain, Ranskan, Ison-Britannian, Qatarin, Saudi-Arabian, Turkin ja Jordanian tukemille, Bashar al-Assadin vastaisille, aseellisille ryhmille Syyriassa.

Tähän kuvioon ei sopinut Venäjän ilmavoimien tulo alueelle. Turkin suorittama venäläiskoneen alasampuminen Syyrian pohjoisrajalla näyttää olleen peiteoperaatio. Sen tarkoituksena oli eskaloida konfliktia ja siirtää huomio Syyrian hallituksen ja sitä tukevan Venäjän muodostaman koalition vastaiseen taisteluun.

Toinen Erdoganin generoima idea, Turkin ja Syyrian välisen raja-alueen suojavyöhyke, antaisi Turkille mahdollisuuden ja synn Syyrian pohjoisosien kurdien pakosiirtoihin. Tämä sopisi hyvin Erdoganin ajatuksen omien valtapyrkimysten esteiden raivaamiseen siltäkin osin.

Suuruudenhullu Turkki

Kurdistaniin erikoistunut tutkija, tohtori Kristiina Koivunen etsii vastauksia vaikeisiin kysymyksiin kirjassaan Suuruudenhullu Turkki. Koivunen tulkinnaan mukaan yksi turkkilaisten pelko liittyy Länsi-Kurdistanin (Pohjois-Koillis-Syyria)

Jatkuu sivulle 17

Venezuelan parlamenttivaalit

Yhtenä viime vuosien haasteena bolivaarisella vallankumouksella on ollut, kuinka se voi edistää yhteisöllisen sosialistisen valtion syntymistä keinottelukapitalismin vallitessa, öljyn hinnan ollessa alhainen ja maan oikeisto-opposition pyrkiessä vastavallankumoukseen keinoja kaihtamatta. Venezuelassa on käyty koko ajan luokkataistelua valtiollisesta vallasta. Osa teollisuudesta ja valtaosa mediasta on edelleen kapitalistien hallussa. USA:n tukema oikeisto-oppositio on saanut toimia vapaasti maassa.

Oikeisto-oppositio voitti vaalit

Ylen aamu-uutisissa kerrottiin 9.12.2015, että sunnuntaina pidettyjen Venezuelan vaalitulosten mukaan Mesa De La Unidad Democrática (MUD) sai yhteensä 112 edustajaa Venezuelan 167-paikkaiseen parlamenttiin. Lukuun sisältyisi kolme alkuperäiskansojen edustajaa. Vaalijärjestelmän mukaisesti 113 kansanedustajaa valittiin suoralla äänestysellä, 51 suljetuilta listoilta ja alkupe- räiskansoille suotiin kolme edustajaa. Maata 17 vuoden ajan hallinnut Venezuelan yhdistynyt sosialistipuolue (PSUV) liittolaisineen sai 55 paikkaa. Lopullinen ääntenlaskenta ja ääntentarkastus valmistuvat vasta parin viikon kuluttua.

Tämä on bolivaarisen vallankumouksen ensimmäinen vaalitappio 16 vuoteen. Presidentti Maduro on myöntänyt puolueensa kärsineen vaaleissa tappion. On kuitenkin muistettava se, että PSUV ja sen liittolaiset saivat 41 % an- netuista äänistä. Tästä johtuen op- position ja sen välinen todellinen ero ei ole niin suuri kuin vaalitulos näyttää. PSUV on edelleen maan suurin puolue.

Mesa de la Unidad Democrática (MUD)

Vaalit voittanut MUD koostuu useista puolueista ja liikkeistä kuten useammanlaisista sosiaalidemokraateista, kristillisdemokraateista, liberaaleista, konservatiiveista, demokraattisista socialisteista, keskustalaisista ja ympäristöliikkeistä. Koalitiolla ei ole yhtenäistä ohjelmaa, koska sen jäsenet ovat tavoitteiltaan varsin ristiriitaisia. Jäsenpuolueita yhdistää 21. vuosisadan sosialismin

vastustaminen ja markkinatalouden kannattaminen.

MUD:n pääsihteerin Jesús Torrealban mukaan heidän tavoitteenaan on kansallinen sovin- nonteko sekä taloudellisen ja so- siaalisen hädän lievittäminen Ven- zuelassa. Torrealba oli 1970-lu- vulla Venezuelan kommunistisen puolueen jäsen. Hän perusti v. 2000 sosiaalityötä tekevän kansalais- järjestön Radar de los barrion Cara- casiin.

Tilanne on vakava

Opposition voitettua 2/3 enemmis- tön parlamenttiin se voi perustus- lain mukaan napata korkeimman oikeuden ja kansallisen vaalineu- voston käsiinsä, muuttaa perustus- lakia ja jopa pistää halutessaan is- tuvan presidentin virkasytteeeseen tai järjestää kansaäänestyksen hä- nen asemastaan.

Argentiinassa vasemmisto- keskusta hävisi pari viikkoa sitten presidentin vaalit oikeistolle. Ta- pahtuneella oli vaikutuksensa myös venezuelalaisten äänestyskäyt- tymiseen. Osa äänestäjistä halusi protestoida nykyistä hallitusvaltaa vastaan, koska se ei ole saanut rikol- lisuutta ja inflaatiota kuriin. He eivät käsittäneet, mitä tästä voi seurata. Nämä vaalit olivat kirvelevä tappio Venezuelan bolivaariselle vallan- kumoukselle ja koko maailmanlaa- juiselle uusliberalismin vastaiselle liikkeelle.

Vaalitappio ei kaada val- lankumousta

Vaalitappio ei merkitse vielä välittö- mästi bolivaarisen vallankumouk- sen kaatumista, koska valtiokoneis- to on yhä edelleen chavistojen kä- sissä. Heillä on edessä itsekritiikin ja uuden toimintastrategian kehit- tämisen aika. Se, että demokratia ja perustuslaki voittivat, on surkea loh- dutus tälle tappiolle.

Presidentti Maduro myöntää, että haasteita ja ongelmia on ol- lut, mutta bolivaariset voimat ovat silti edelleen voimissaan. Oppo- sitio voitti vaalit käyttämällä kei- notekoisten tarpeiden strategiaa. Hän totesi televisiopuheessaan, että ”me olemme valmiita vastaamaan kohtaamiimme vaikeuksiin kaikis- sa olosuhteissa. Me luotamme kan- saan. Tämä on vain yhden taistelun

Venezuelan bolivaarinen tasavalta on amerikkalaiseen tapaan presi- denttivaltainen yhteiskunta. Presidentti on valtionpäämies, hallituk- sen johtaja ja asevoimien päällikkö. Hän nimittää itse hallituksensa jäsenet. Voitettuaan presidentinvaalit nykyinen presidentti Nicolas Maduro vannoi virkavalansa 19.4.2013. Hänen toimikautensa kes- tää v. 2019 asti. Lainsäädäntövaltaa maassa on käyttänyt Venezue- lan yhdistynyt sosialistinen puolue, jolla on ollut enemmistö kansal- liskokouksessa. Parlamenttivaalien myötä Venezuelan parlamentin voimasuhteet muuttuivat yllättäen täysin.

28.7. vietettiin edesmenneen Venezuelan presidentin Hugo Chavezin syntymän 61-vuotissyntymäpäivää. Chavezin linja 21. vuosisadan so- sialismista merkitsi edistystä Venezuelan kansalle. Venezuelan Suomen asiainhoitaja ja lähettiläs Zulay Prieto kolmas vasemmalta.

häviö.” Hänen mukaansa vallanku- mouksen kehitykselle tarvitaan uu- si vaihe.

Presidentti Maduro on kut- sunut koolle bolivaarista vallan- kumousta tukevan sateenvarjo- organisaation Gran Polo Patrióti- con (GPP), joka koostuu puolueis- ta ja kansalaisjärjestöistä. GPP on toiminut niiden yhteisenä vaali- organisaationa. Tapaamisen tavoit- teena on rakentaa yhteistyöelimele uusi yhteinen toimintastrategia. Pre- sidentti tapaa lisäksi kansanvallan neuvostojen edustajat 12.12.2015. PSUV:in puoluekokous kokoontuu arvioimaan tilannetta 16.12.2015.

Bolivaarisen vallanku- mouksen vaikeudet

Venezuelan keskusyliopiston sosio- logian professori Javier Bieardeau ar- vioi lokakuussa 2015, että bolivaari- nen vallankumousprosessi käy par- haillaan läpi historiansa pahinta krii- siä. Tähän liittyvät kriisit johtajuus- dessa, julkisessa politiikassa, hyvin ikävät muutokset kansainvälises- sä tilanteessa sekä puute vallanku- mouksen poliittisesta ja ideologisesta johtotähdessä, jota Chávez epäi- lemättä aikoinaan edusti. Nämä tekijät ovat muodostuneet hitaasti ja asteittain v. 2007 lähtien. Professo- rin mielestä maan johtamisen on-

gelmana on se, että uudet ihmiset yrittivät jatkaa Chavezin vanhalla tyylillä. Tämä on mahdotonta, kos- ka Chavezin johtamistapa liittyi hä- nen karismaansa ja tapaan, jolla hän oli yhteydessä kansaan. Hän oli kan- san suosima, mikä oli hänen tärkein poliittinen pääomansa. Chavezin aika- kana maan johtoon ei syntynyt kol- lektiivisen johtamisen kulttuuria. Jo- pa hänen sairastumisensa aikana tä- hän ei osattu valmistautua.”

USA:n tukema oikeisto-op- positio on saanut riehua liian va- paasti, käydä taloussotaansa ja horjuttaa maan yhteiskuntarauhaa mielensä mukaan. Vaalitappio tu- lee merkitsemään muutoksia maan johtamiskulttuurissa ja politiikas- sa. Käytännön elämä opettaa, että epäroinnista joutuu maksamaan suolaisen hinnan, koska tuolloin aloite siirtyy toisten käsiin.

Vaalitappion syistä

TeleSurin toimittaja Tamara Pearso- nin arvion mukaan vaalitappion vii- si tärkeintä syytä olivat:

1) Intensiivinen hallituksen toi- miin kohdistuva valehtelu- ja par- jauskampanja opposition hallitse- massa mediassa kansallisella ja kan- sainvälisellä tasolla sekä sosiaalisessa mediassa.

2) Useat opposition äänestäjät

halusivat äänestää periaatteesta hallitusta ja sen ”Castro-kommunis- mia” vastaan.

3) Oikeiston voitto Argentiinan presidentin vaaleissa rohkaisi Ven- zuelan oikeistoa toimimaan ak- tiivisemmin. 18 vuotta täyttäneet nuoret äänestäjät eivät tiedä, mil- laista maassa oli ennen Chavezin valtakautta.

4) Hallitus on menettänyt kan- natuspohjaansa vallankumousta kannattavien keskuudessa, koska se ei ole taistellut riittävän tehokkaas- ti opposition harjoittamaa taloudel- lista sotaa vastaan.

5) Hallitus on loitontu- nut ruohonjuuritason kansalais- järjestöistä. Hallituksen pitäisi huo- mioida enemmän päätöksissään katutason ihmisten mielipiteitä.

Lojaliteetin päivänä

Venezuelan bolivaarisen tasavallan Suomen suurlähetystössä vietettiin 8.12.2015 Lojaliteetin päivää. Hu- go Chávez piti joulukuun 8. päivänä 2012 viimeisen puheensa kansalle. Tuolloin hän kehotti valitsemaan Ni- colas Maduron seuraajakseen. Pre- sidentti Chávez menehtyi 5.3.2013 uusiutuneeseen lonkkasyöpään. Venezuelan Suomen asiainhoita- ja Zulay Prieto totesi tilaisuudessa, että bolivaarisen vallankumouksen jatkuminen ei katkea tähän vaali- tulokseen. Mistään ei ole luovut- tu. Kaikkea valtaa ei ole suinkaan menetetty. Taistelu alkaa nyt.

Venezuela jakautuu 23 osa- valtion, joista 19 johdossa toimii PSUV:in kuvernööri. Kaupunkoja hallitsevat 335 pormestaria, heistä 210 edustaa PSUV:ia. Kunnallisval- tuustoja on 335 kappaletta. Niissä istuu 2 455 kunnanvaltuutettua. PSUV:in edustajilla on selkeä en- emmistö maan paikallishallinnossa. Seuraavat paikallisvaalit pidetään v. 2017. Asiainhoitajan mukaan maan armeija – Bolivaariset kansalliset asevoimat – tukevat nykyistä halli- tusta ja ovat bolivaarisen vallanku- mouksen puolella.

Tilaisuudessa vierailut Kuuban Suomen suurlähettiläs Enrique Orta Gonzáles totesi, että nyt se taistelu vallasta vasta alkaakin.

**Matti Laitinen
9.12.2015**

Vapauttakaa Grigori Petrenco!

Grigori Petrenco (2.oik.) osallistui ”Poliittiset puolueet ja uusi yhteis- kunta ” seminaariin 12-14.3.2015 Meksikossa. Kommunistien Liiton edustajana seminaariin osallistui Tommi Lievemaa (4.oik.).

Moldovan presidentti Nicolae Timoftille, Yhdysvaltain presi- dentti Barack Obamalle, Euroo- pan komission puheenjohtaja Jean-Claude Junckerille, Moldo- van, Euroopan unionin ja Yhdys-

valtain virkamiehille:

Moldovalaisen poliittisen vangin Grigori Petrencon henki on uhattuna. Yhdymme ihmisten vaatimuksiin ympäri maailmaa, jois-

sa vaaditaan hänen turvallisuutensa takaamista ja välitöntä vapauttamis- ta vankeudesta.

Marraskuun 18. päivänä, asianajaja Ana Ursachi kertoi, et- tä Moldovan hallitus, jota dominoi oligarkki Vladimir Plahotniuc, saat- ta olla valmistautumassa ”fyysisesti eliminoimaan” opposition poliit- tisen johtajan Petrencon. Hallitus on levittänyt mediassa väärää tie- toa Petrencon yhteyksistä kahteen nuoren mieheen, jotka pidätettiin 13. marraskuuta Chisinaussa väitet- tyinä ”Donbassin palkkasotureina”.

Viime viikolla saimme tietää, että Petrenco on saatettu tarkoituk- sella alttiiksi tuberkuloosi-infektion vaaralle, kun hänet on viety päivit- täisille kävelyille piha-alueelle, joka on tarkoitettu yksinomaan tuberku- loosipotilaille.

18. lokakuuta Petrenco alis- tettiin fyysiselle väkivallalle, kun rangaistuslaitoksen nimettömät työntekijät suorittivat laittoman ja luvattoman yöllisen hyökkäyksen

Tässä kirjoituksessa amerikkalaiset toverit vetoavat moldovalaisen toveri Grigori Petrencon vapauttamiseksi. Petrenco tuli meille tu- tuksi mm. vastustamalla Sinimäen natsijuhlia (Kä 4/11). Vetoamme kaikkiin edistyksellisiin järjestöihin. Toimikaa Petrencon puolesta.

hänen vankiselliinsä.

Petrenco ja kuusi hänen kol- legaansa otettiin kiinni rauhan- omaisen mielenosoituksen ai- kana 6. syyskuuta 2015, ja hei- tä on pidetty ”ennaltaehkäisevän pidätyksen” alaisena siitä lähtien. Pidätystä on jatkettu toistaiseksi kolme kertaa.

Syyskuun 30. päivänä Euroo- pan neuvoston parlamentaarisen yhdistyksen (PACE) - jonka entinen johtaja ja kunniajäsen Petrenco on - kaikkien ryhmittymien jä- senet allekirjoittivat julkilausu- man, jossa vaaditaan poliittisten vankien välitöntä vapauttamista.

Piinalliset ja halventavat van- kilaolot on tuotu YK:n, Euroopan unionin, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön, Yhdysvaltain suurlähetystön ja muiden elinten

tietoon, mutta mihinkään toimiin ei ole ryhdytty.

Euroopan ja Yhdysvaltain hallitukset tukivat Moldovan länsimielisen, oligarkkivetoisen hallinnon valtaannousua omien geostrategisten intressien ja voi- dontavoittelun ajamina. Jos Gri- gore Petrencolle ja hänen poliit- tisille vankitovereilleen sattuu jo- tain, vastuu lankeaa Washingtonin, Brysselin sekä Chisinaun harteille.

On aika toimia nyt ja varmis- taa Grigore Petrencon ja muiden poliittisten vankien vapauttami- nen, ennen kuin on liian myöhäis- tä!

Gregory Butterfield, koordinaattori, Ukrainan antifasis- tien solidaarisuuskomitea (USA) International Action Center (USA) Käännös: Tommi Lievemaa

Pietari 7.11.2015: Lokakuun aatteet eivät ole kuolleet

Yli kolme tuhatta ihmistä osallistui 7. marraskuuta 2015 Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen Pietarin kaupunkijärjestön järjestämään Suuren Lokakuun vallankumouksen 98. vuosipäivän juhlakulkueeseen ja joukkokokoukseen Pietarissa.

Lokakuun vallankumouksen merkitys on myös kansainvälinen. Sen vuosipäivänä Pietarissa näkyivät myös Suomalaisten kommunistien liiput ja tunnukset.

Osanottajien joukossa oli Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen, Leniniläisen komsomolin, Neuvostoliiton upseerien, yleisvenäläisen naistenliiton, Sodan lapset -liikkeen, Suomen kommunistisen puolueen, petettyjen velallisten, Yleisvenäläisen valuuttalainantajien -liikkeen ja muiden kansalaisjärjestöjen edustajia. Kulkue eteni Akateemikko Lebedevin ja Botkinin katuja, Suomen prospektia pitkin ja Sampsonin sillan yli Petrogradin rantakadulle, legendaarisen risteilijä Auran ikuiselle pysäköintipaikalle, jossa pidettiin joukkokokous.

Lokakuun aatteet eivät ole kuolleet

Leningradilaiset kommunistit ovat jo vuosien ajan järjestäneet juhla-kulkueen. Marssirivistöjen kärjessä marssivat vallankumoukselliset matruusit ja sotilaat kantaen "kaikki valta neuvostoille" -tunnusta. Kulkueen osanottajat kantoivat puolueen sosiaalis-taloudellisia päävaatimuksia esiin tuoneita banderoileja. Joukkokokouksen osanottajia odotti yllätys. Esiintyjien joukossa oli tunnettu legendaarinen neuvostoesiintyjä, Venäjän Federaation ansioitunut taitelija Viktor Krivonos, joka esitti tunnettuja vallanku-

mouslauluja. Myös tunnettu ja suosittu Slava Faktor esitti joukon nuorison isänmaallisia lauluja.

Joukkokokouksen avasi VFKP:n kaupunkikomitean ensimmäinen sihteeri, keskuskomitean jäsen Olga Hodunova. Hän kiinnitti kokoon-tuneiden huomion siihen, etteivät Suuren Lokakuun aatteet ole kuolleet. Sosialistinen Kiina, Vietnam, Kuuba ja Korean demokraattinen kansantasavalta kehittyvät nopeassa tahdissa. Lokakuun vallankumouksen aatteet elävät monissa sosialismia rakentavissa Latinalaisen-Amerikan maissa kuten Venezuelassa, Boliviassa, Nicaraguassa ja Ecuadorissa. Samalla hän korosti, että valtaapitävät tekevät tänään säännöllisesti hyökkäyksiä Suuren Lokakuun kansallemme lahjoittamia sosiaalisia saavutuksia vastaan. Se on johtanut Venäjän kauhistuttavaan rappeutumiseen niin taloudellisesti kuin moraalisesti.

On paljastettava työn ja pääoman välinen ristiriita

Valtaapitävien suorittaman ihmisten poliittisen sumutuksen vastapainoksi kommunisteille on Hodunovan mukaan välttämätöntä maksimaalisen laaja, työn ja pääoman välisen perusristiriidan paljastavien VFKP:n

ohjelma-asiakirjojen levittäminen.

Sosiaalitoimi ja teollisuus romahtaneet Venäläillä

VFKP:n keskuskomitean puhemieshistön jäsen ja Venäjän Federaation duuman edustaja S.M. Sokol esitteli syvällisessä marxilaisessa analyysissään Venäjällä meneillään olevia prosesseja. Hän painotti erityisesti ilmaisen koulutuksen ja terveydenhoidon lopettamista, tieteen, teollisuustuotannon ja kulttuurin romahuttamista. Kommunistiedustaja kehotti kaupungin asukkaita kuuntelemaan kommunistien, ainoan hallituksen politiikkaa vastaan oppositiossa olevan puolueen edustajien ääntä.

Venäjän hallituksen uusliberalismia vastustettiin

Joukkokokouksessa esiintyi myös tunnettuja ihmisiä kirjailija ja televisiojuontaja G.U. Sadujev, VFKP:n ryhmän puheenjohtaja Pietarin lakiasäätävässä kokouksessa ja VFKP:n keskuskomitean ehdokasjäsen V.J. Dmitriev, RUSO:n Pietarin järjestöjen johtaja A.V. Vorontsov, SKP:n keskuskomitean jäsen Markku Hongisto, Leniniläisen komsomolin keskuskomitean jäsen R.I. Kononenko, Hugo Chávezille nimetyn latinalais-amerikkalaisen kulttuurikeskuksen johtaja Jegor Lidovskij ja Yleisvenäläisen valuuttalainantajien liikkeen edustaja Sergei Ignatjev. Kaikki esiintyjät vastustivat nykyisen hallituksen poliittista linjaa ja puolustivat tarvetta tukea työtätekeviä.

Joukkokokouksen yksimielisesti hyväksymässä julkilausumassa vaadittiin kansanvaltaisen hallituksen välitöntä eroa ja vallan siirtämistä kansallisen luotamuksen hallitukselle, ryöstökytistämisen tulosten uudelleen käsittelyä ja oligarkkien omaisuuden kansallistamista.

Joukkokokous päättyi Kansainvälinen-hymniin.

käännös:
Asko Julkunen

Lokakuu pysäytti riistäjät

Pietarin Suomen asemalla, Leninin patsaan lähistöllä järjestetyssä joukkokokouksessa puhunut Venäjän kommunistisen työväenpuolueen ja Rot Frontin ensimmäinen sihteeri Viktor Tjulkin tote- si olevan ymmärrettävää, että Venäjän valtaapitävät ovat tehneet kaikkensa pyrkiessään poistamaan juhlapäiväkalenterista Lokakuun juhlan ja muuttamaan sen niin sanotuksi kansallisen yhte- näisyyden päiväksi. Heitä on myötällyt opportunistien joukosta.

Suomen asemalla Leninin aukiolla 7.11.-15 taistelevien ammatti- liittojen järjestämässä joukkokokouksessa puhui Pietarin satama- työläisten ammattiliiton edustaja Anzor Lomtadze, joka kertoi hei- dän taistelevan uusista työehtosopimuksista. Puheenvuorossaan lentoalan ammattiliiton edustaja Igor Morozorov kertoi suunnit- teilla olevasta lakosta. Juliste etualalla kuuluu Yhdistyneelle Kom- munistiselle Puolueelle.

Riittää, emme tarvitse enää herroja

Jos lähdetään siitä, että 98 vuotta sitten työtätekevät heittivät lois- eläjät harteiltaan, niin siinä ei tie- tenkään ole mitään yhteisyyttä vaan eroavuutta. Jos muistetaan, että pakkoluovutetut pakkoluovut- tivat pakkoluovuttajat, niin se ei ole porvareita miellyttävää yh- tenäisyyttä. Jos palautetaan mie- liin, että työväenluokka sanoi: "Riittää, emme tarvitse enää her- roja!", niin on ymmärrettävää ettei se miellytä porvareita.

Mutta jos lähdemme siitä, mitä työtätekevät voivat saa- vuttaa, niin silloin tietysti Loka- kuun juhla on taistelijoitten ja työ- tätekevän kansan yhtenäisyyden juhla. Eikä pelkästään työtäteke- vien vaan kaikkien niiden juhla, jotka haluavat taistella oman on- nensa ottamiseksi omiin käsiin- sä. Niiden juhla, jotka eivät halua anella, eivät rukoilla heraa, eivät- kä hännystellä.

Lokakuun vallankumous pysäytti riistäjät

Tjulkin korosti, että vallankumou- sen vuosipäivä on ennen kaikkea taistelupäivä eikä tämä taistelu tule päättymään eikä lakkaamaan edes minuutiksi. Lokakuun valla- nkumous syrjäytti riistäjät toistai- seksi kaikkein pisimmäksi ajaksi historiassa, hän muistutti.

Vaikka vallassaolijat ja hei- dän teoreetikonsa tänään kuinka yrittävät todistella Lokakuun olleen kehityksen umpi- kujan, ja vaikka jopa vasemmalla siivellä esitetään olemassa olevan järjestelmän parantamista, rehel- lisen vaalien järjestämistä ja mu- ka jonkinlaisen kansallisen luot- tamuksen hallituksen muodosta- mista tilanteen korjaamiseksi, niin on olemassa myös niitä jotka to- della jatkavat Lokakuun asiaa ja taistelevat.

Jokaisessa lakossa pil- kistää vallankumous

Suotta eivät kaikkein viisaimmat porvarit sano, että jokaisessa la- kossa pilkistää vallankumous. Jo- kainen hetki, kun ihmiset siirty- vät valittelusta ja pyytelystä tais- teluun, on väistämättä koittavan vallankumouksen siemen.

Emme osaa tarkalleen sa- noa, milloin vallankumous ta- pahtuu, koska vallankumoukset eivät tapahdu tilauksesta. Mei- dän tehtävämmä on tehdä kaik- kemme, ettei vallankumouksen asia unohdu missään olosuhteis- sa. Tietysti yksi tärkeimmistä teh- tävistämme on tehdä johtopää- tökset tehdyistä virheistä. Siksi meidän täytyy vastata kysymy- seen: Miksi niin tapahtui? Miksi Lokakuun vallankumouksen saa- vutukset hukattiin? Miksi herrat ja porvarit, loismainen ryöstäminen, ilmaantuivat uudestaan?

Kuljimme tietä, jota ei oltu valmiiksi raivattu

Tapahtui virheitä ja kuljimme en- si kertaa tätä tietä, jota ei ollut val- miiksi raivattu. Luotimme iskulau- seisiin ja päälliköihin ja kadotim- me tieteiliseen proletariaatin diktatuuriin pohjautuvan perus- tan. Paljon on vielä kysymyksiä joihin täytyy vastata, mutta se täy- tyy tehdä. Kaikki se vahvistaa Lo- kakuun asian oikeutta ja sen pää- määrän suuruutta.

Saksalaiset toverit kertoivat minulle äskettäin tarinan Turkissa, jossa oli 17. maailman kommunistien ja työväenpuo- lueiden kokous ja johon osallis- tui edustajia yli 60 puolueesta. Yhteen Marxin ja Engelsin muis- tomerkeistä saksalaiset työläiset olivat kirjoittaneet: "Ei se mitään, ensi kerralla onnistuu paremmin."

Eteenpäin uusi Lokakuu! Rot Front! Hyvä juhlapäivä!

käännös:
Asko Julkunen

Keskustelutilaisuus Venäjän kommunistien kanssa

Perinteisesti SKP:n Turun piirijär- jestön toverit ovat järjestäneet tutustumismatkan Pietariin loka- kuun vallankumouksen vuosi- päivänä. Tänä vuonna vuosipäi- vä sattui lauantaille, joten juhla- marssi kyettiin järjestämään päi- vän valoisana aikana. Osallistuim- me Venäjän Federaation Kommu- nistisen puolueen (KPRF) Pietarin kaupunkijärjestön järjestämään Suomen asemalla panssarilaiva Auran aukiolle suuntautuneeseen juhlarasssiin, sekä siellä pi- dettyyn kansanjuhlaan. Tilaisuus- dessa esiintyneiden kansantai- teilijoiden ja kansalaisjärjestöjen edustajien ohella puheenvuoron käytti myös SKP:n keskuskomitean jäsen Markku Hongisto. Le- ninin puistossa Suomen asemalla järjestivät myös taistelevat am- mattiliitot iltatilaisuuden, jota osa suomalaisista kävi myös seu- raamassa.

KPRF:n kaupunkijärjestön edusta- jien kanssa osallistuttiin yhteiseen tiedotustilaisuuteen 8.11.2015. He kertoivat pyrkimyksistään kohottaa puolueen ideologista tasoa. Neu-

vostoliiton ajasta ideologinen kehi- tys taantui ns. 90-luvun nolla-vuosi- na. Koskaan ei kuitenkaan kieltäy- dytty marxismi-leninismien teorian perustasta. Ideologisessa mielessä Venäjällä on uusi tilanne. Neuvos- toliiton aikana yhteen liitettiin isän- maallisuus ja sosialismi. Nyt kun ka- pitalismi on saatu vakautettua, tila- le on syntynyt omaperäinen sym- biosi, jossa liittoutuvat valtiollinen kapitalismi ja patriotismi. Tänäpäin pyritään eteenpäin luokkaraitteille. Puolue on alkanut kiinnittää huo- miota ideologiaan. Moskovassa jär- jestetään puolueen työntekijöille ja

aktiiveille kahden viikon intensiivi- kursseja. On myös puolueen koulu- tuskeskus, joissa pätevien opettaji- en johdolla koulutetaan nuoria ak- tivistia vuoden kursseilla.

Venäjän kommunistit ovat nyt 25 vuoden ajan kamppailleet kansan etuja suuntautuvaa hal- lituksen politiikkaa vastaan. Sen jälkeen, kun 90-luvulla Venäjän teollisuus ja finanssijärjestelmät romahtivat, maasta on puuttunut teollisuustuotanto. Tilanne on hie-

Jatkuu sivulle 19

Putin vastaan Erdogan

Tämän artikkelini Kansan äänelle omistan Venäjän ja Turkin väliselle konfliktille, joka oli odotettavissa toisille ja täysin odottamaton taas toisille. 24. marraskuuta Syyrian ja Turkin rajalla Turkin ilmavoimat ampuivat alas venäläisen Suhoi-24 pommikoneen sen hyökättyä islamilaisasemia vastaan Syyrian alueella. Lentäjät pelastautuivat heittoistuimien avulla, mutta toinen lentäjästä ammuttiin kuoliaaksi ilmassa ja toisen lentäjän pelastusoperaatiossa kuoli yksi venäläinen merijalkaväen sotilas. Turkin viranomaiset ilmoittivat, että eivät muka tienneet mitään siitä, että se oli venäläinen lentokone, vaan pitivät sitä syyrialaiskoneena. Tästä huolimatta viranomaiset kieltäytyivät anteeksipyyntöstä ilmoittamalla oikeudestaan ilmatilansa suojelemiseen.

Erdogan puhuu ristiin

Venäjän Puolustusministeriö kieltää ehdottomasti SU-24 koneen lentäneen Turkin ilmatilassa. NATO:n tietojen mukaan kone olisi kuitenkin ollut siellä 17 sekuntia. Jos asia olisi näin, niin tästä seuraa, että turkkilaisviranomaiset järjestivät väijytyksen, koska 17 sekunnissa he eivät edes ehdi nostaa koneitaan ilmaan. Kyseinen väijytysversio on hyvinkin mahdollinen eikä herätä minussa epäilystä, koska pommittaja putosi Syyrian alueella.

Erityistä pikanttisuutta antaa tilanteelle se, että muutama vuosi sitten tapahtui ns. peilimäinen tapaus, kun Syyrian ilmavoimat ampuivat alas Syyrian ilmatilaan eksyneen turkkilaiskoneen. Erdogan ei silloin tätä kumonnut, mutta ilmoitti, ettei koneita tarvitse ampua alas, jos ne vierailevat hetken naapurin ilmatilassa - tärkeintä on, että ne eivät aiheuta siellä vahinkoa. Venäläisessä SU-24 koneessa ei sen alas ampumis-hetkellä ollut enää pommeja, eikä se olisi voinut halutessaanakaan aiheuttaa Turkille vahinkoa. Kyseessä on siis sellainen lähestymisen kaksoisstandardi.

Erdogan pelaa omaa peiliään

Miksi Turkin viranomaiset lähtivät tähän provokaatioon? Se ei ollut mikään yllätys, koska virallinen Ankara noin viikkoa aiemmin varoitti raja-alueiden pommitusten kielteisistä seurauksista, koska siellä asuu turkomaaneja eli etnisesti lähellä turkkilaisia olevia heimoja. Turkki käytännössä havittelee itselleen ky-

Sergei Skvortsov

seisiä alueita. Ne, jotka puhuvat siitä, että selkkaus liittyy islamilaisen valvomien öljyntuotanto-alueiden pommitusten aloittamiseen venäläiskoneilla, ovat ilmeisestikin osittain oikeassa. Erdogan on satsannut liian paljon voimia ja varoja voidakseen suostua häntä uhkaavaan vakavaan vaaraan. On olemassa tietoja siitä, että Erdoganin poika toimii öljybisneksessä ISIS:in valvomilla alueilla. (muuten hassun lain mukaan maamme kaikki kansalaiset ISIS:in maininnan yhteydessä ovat velvollisia ilmoittamaan, että Venäjällä on oikeus kieltää tämän järjestön toiminta. Minäkään en ole asiassa poikkeus, vaikka onkin selvää, ettei minulla ole mitään sympatioita islamisteja kohtaan)

Yritys asettaa länsi ja Venäjä vastakkain

Turkin oppositio on pitkään syyttänyt Erdogania hänen toimiensa tunteellisuudesta ja ajattelemattomuudesta. Tämä väite sopii myös nykytilanteeseen. Mutta tuskinpa Turkin viranomaisten toimet määräytyvät vain tunteilla. Heillä on selvästi ollut myös omia laskelmia. Mitä ne ovat? Eihän Erdogan ole todellakaan suunnitellut taistelemista Venäjää vastaan? Ainoa mahdollinen selitys on, että Erdogan yritti näin asettaa Lännen ja Venäjän vastakkain estämällä niiden taistelutoi-

mien koordinoinnin ISIS:n vastaisessa kamppailussa sekä Syyrian tilanteen todellisen poliittisen ratkaisun. Kääntymällä välittömästi selkkauksen jälkeen NATO:n puoleen, Erdogan asetti liittolaisensa vaikean ratkaisun eteen. Erdoganille ratkaisu ei ollut suotuista. Toistamalla rituaaliset lauseet Turkin oikeudesta puolustaa rajojaan, liittolaiset eivät edes ryhtyneet käsittelemään kollektiivisen puolustuksen kysymyksiä. Kaiken lisäksi uutisvuodon mukaan tapaamisen kulissee eräät maat ilmoittivat suoraan, että eivät hyväksy Turkin viranomaisten toimia. USA ilmoitti julkisesti, että Venäjän ja Turkin on ratkaistava tämä selkkaus poikkeuksellisesti omin voimin. Jäätyään kahden kesken Putinin kanssa Erdogan selvästi huolestui ja yritti lieventää seurauksia. Hän yritti pariin otteeseen soittaa Putinille keskustellakseen suoraan tämän kanssa ja Turkin ulkoministeri (joka eräiden mielestä pelaa omaa peliään) jopa esitti jonkinlaisen anteeksipyyntöä. Tässä tilanteessa pillastui jo Venäjän vt. presidentti, joka tunnetaan kuuluisista extempora-vedoistaan.

Kreml reagoi nyt nopeasti

Kun Siinain niemimaan yläpuolella räjäytettiin venäläinen siviilikone, Kreml pelästyi, että kansalaismieli pide yhdistää kyseisen terroriteon Moskovon toimii Syyriassa ja kielsi pitkään todellisen tapahtuman. Nyt Kremlin reaktio oli nopea. Samana päivänä Putin ilmoitti, että "meitä on isketty selkään" ja ryhdymme vastatoimiin. Näitä toimia ei tarvinnut kauan odottaa. Matkailu Turkkiin kiellettiin ja charterlennot keskeytettiin, lopetettiin eräiden vihanestien ja hedelmien tuonti (näissä positioissa Turkin osuus Venäjän tuonnissa on merkittävä), rajoitettiin turkkilaisten rakennusyhtymien toimintaa (ne ovat jo rakentaneet Venäjälle kohteita 60 miljardin dollarin arvosta) jne.

Nopeaa reaktiota tietenkin tarvittiin. Mutta näissä tapauksissa olisi huolellisesti laskettava tase, jotta ei aiheuteta itselle suurempaa vahinkoa kuin vastakkaiselle osapuolelle. On tunnustettava Venäjän viranomaisten ottaneen oppia viime vuotisten länsimaiden vastaisten sanktioiden käyttöönotosta, kun he rankaisivat Venäjää huonosta käyttäytymisestä Ukrainassa. Nyt suurin osa toimista (paitsi lennonjohtajia ja matkailua) otetaan käyttöön kuukauden viiveellä, jotta venäläisyhtiöt ehtisivät löytää uusia tavarantoimittajia. Lisäksi osa julistetuista sanktioista on tällä hetkellä enemmän symbolisia. Tarkastelkaamme vaikkapa matkailua. Turkissa on vuosittain vierailut useita miljoonia venäläisturisteja, jotka ovat käyttäneet siellä miljardeja euroja. Tänä talvena tämä virta pysähtyy ja - ei ole sopiva vuodenaika.

tyi ja - ei ole sopiva vuodenaika.

Sanktioiden hyödyllisyys punnittava

Toisaalta elintarvikekielto tuottaa nopeaa tulosta. Valitettavasti se on kielteistä, ei ainoastaan turkkilaisille, vaan myös venäläisille. Kuukaudenkin aikana on vaikea löytää korviketta esimerkiksi turkkilaisille tomaatteille, joiden osuus Venäjän toimaattituonnista oli yli 40 %. Meillä ei osteta turkkilaisia tomaatteja niinkään Turkin rakkauden takia kuin siksi, että turkkilaiset tarjosivat edullisempia toimitusehtoja. Nyt turkkilaiset on pelattu ulos pelistä ja mukaan ovat tulossa ne toimittajat, joiden toimitusehdot olivat huonompia alusta lähtien. Elintarvikkeiden hintojen uusi nousu on väistämätön - se on oikeastaan jo alkanut.

Näin tapahtuu muillakin aloilla. Erityisesti pelottaa Venäjän viranomaisten uhkaus lopettaa yhteistyö kahdessa suurprojektissa: "Turkkilainen virtaus"- maakaasujohto ja ydinvoimalan rakentamisessa. Molemmissa tapauksissa kyse on kymmenistä miljardeista euroista. Kummassakin tapauksessa maksajana esiintyy Venäjä ja Turkki suostui ainoastaan myöntämään hyvästä tahdostaan maa-alueet näihin tarkoituksiin. Jos nämä projektit lopetetaan, niin Turkki menettää ainoastaan hypoteettiset edut, joista se voisi mahdollisesti hyötyä, ei kovin läheisessä tulevaisuudessa. Mutta Venäjä menettää jo sijoittamansa rahat, useita miljardeja euroja. Ydinvoimalan osalta se on ehkä parempi tapaus, koska tässä Venäjä saataisi menettää vielä enemmän. Aikoinaan Venäjän kotimaiset propagandistit läkähtyivät innostaan kertoessaan Venäjän pääsevän omistamaan osan turkkilaisvoimalasta. He unohtivat sen tosiasian, että rakentaminen ja laitetoinimet tulevat tapahtumaan vain venäläisen osapuolen kustannuksella ja projektin omakustannushinnan palautusai-ka on noin 30 vuotta. Se on todellakin uusi sana kansainvälisessä käytännössä - sellaisilla orjuuttavilla ehdoilla Venäjä ei ole vielä rakentanut yhtäkään ydinvoimalaa. Mitä tulee "Turkin virtaus"- maakaasujohtoon, niin sen käyttöehdot olivat alun perin huonommat kuin "Eteläinen virtaus"-johdon, josta luovuttiin venäläisjohdon ambitioiden seurauksena ja jota Venäjä tarvitsee Turkia enemmän erityisesti, kun siihen on jo sijoitettu paljon rahaa.

Tarkoitushakuista tiedotusta

Nyt herää mielenkiintoisia kysymyksiä. Miksi tarvittiin näitä Venäjälle epäedullisia, mutta valtavia projekteja? Miksi alasammuttu pommikone huolimatta Turkin suoranaisesti varoituksesta lensi ilman hävity-

täjäsaattuetta? Keskustelut "iskusta selkään" tuntuvat hyvinkin koskettavilta, mutta siitä, että Erdogan ei ole maamme hyvä ystävä, kirjoittivat aikoja sitten monet ihmiset eikä ainoastaan tämän artikkelin kirjoittaja. Nyt Venäjän lehdistössä paljastetaan suuttumuksella Turkin presidenttiä tämän antamasta tuesta ISISille. Tämäkin on tiedetty jo pitemmän aikaa eikä ainoastaan suppeassa asiantuntijapiirissä, kuten jo kerroin eräässä Kansan äänen artikkelissani ja siitä ovat tiedottaneet avoimesti turkkilaislehdet.

Sitten on vielä toinen asia. Melkein koko Euroopan ovat täyttäneet "pahamaineiset" syyrialaispakoiset. Vielä hiljattain Venäjän tiedotusvälineet kertoivat tästä ongelmasta vahingoniloisesti, että nyt eurooppalaiset saavat maistaa Lähi-idän politiikkansa hedelmiä. Kun joku havahtui kysymään, miksi tilanne siellä on kärjistynyt juuri tällä hetkellä, niin silloin viitattiin USAn vehkeilyihin. Nyt pakolaisista kerrotaan säännöllisesti aivan perusteellisesti, että heidän tien Eurooppaan avasi nimenomaan Erdogan, jolle pakolaisten oleskelu Turkissa aiheutti vakavan sisäpoliittisen ongelman. Asiantuntijat tiesivät tästä jo alusta alkaen, mutta heille ei annettu mahdollisuutta esittää omaa mielipidettään.

Tunteiden sijaan tervejärkistä laskelmointia

Kaikki on selitettävissä sillä, että herra Putin jostain syystä piti Erdogania melkeinpä läheisenä ystävänsä. Seurauksena tästä olivat Turkille edulliset sopimukset ja täydellisen vaikeneminen Turkin johdon islamilaismielisistä ambitioidista ainoan Lähi-Idän liittolaisemme Syyrian vahingoksi. "Pragmaatikko" Putin, joka ei usko vilpittömästi siihen, että ihmisillä saattaa olla omia vakaumuksiaan, ei ole voinut yksinkertaisesti ymmärtää fanaatikko Erdogania. Ulkopoliitikassa henkilökohtaisilla suhteilla on tietenkin tärkeä merkitys, mutta viime kädessä kuitenkin voiton perivät aatteelliset etuisuudet ja valtiolliset edut.

Mitä tulee nykyiseen konfliktiin, niin jo sata vuotta sitten ne-rokas Lenin kirjoitti, että "suuttumus politiikassa on viho viimeinen asia". Hän oli tietenkin oikeassa. Poliitikan ja etenkin ulkopoliitikan pitäisi rakentua tervejärkiselle laskelmalle eikä tunteille, koska muussa tapauksessa tulokset tulevat olemaan hyvin ikäviä.

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
14.12.2015**

Toimituksen väliotsikointi

Arabikevään viimeiset taistot....

Jatkoa sivulta 14

kurdien itsehallinnon idean leviämiseen Turkin ja Irakin kurdien keskuuteen. Syyrian pohjoisosien kurdialueen itsehallinto perustuu Kurdistanin Työväenpuolueen (PKK) perustajan ja - loputtomasta vankilatuomiosta huolimatta edelleen - henkisen johtajan Abdullah Öcalanin ajatukseen paikallisista autonomisista alueista.

Mahmoud Barzanin johtaman Etelä-Kurdistanin (Pohjois-Irak) hallinto nojaa ikivanhaan klaaniajatteluun ja tämä sopii hyvin Erdoganille, sillä turhat moraalikysymykset eivät häiritse kaupankäyntiä. Tämän harmonian rikkoutuminen ja kurdialueiden laajempi liittyminen marxilaisesta ideologiasta ajatuksensa jalostavan Öcalanin kannattajaksi olisi liian vaarallinen kehityskulku useiden alueen sekavuustilasta hyödyn keräävien tahojen (USA, Turkki, Saudi-Arabia, Israel, ym.) kannalta. ISIS on tässä kuviossa oivallinen likaisen työn suorittaja.

Lähi-idän vaihtoehdot

Koivunen näkee islamistisella Lähi-idällä olevan tulevaisuuden suhteen kolme keskenään ilmeisesti hyvinkin ristiriitaista vaihtoehtoa: kovan linjan sharia-islam, sekulaarimpi pehmoislam tai demokratia. **Demokraattisen vaihtoehdon yhteydessä Koivunen viittaa Abdullah Öcalanin teoriaan,** eräänlaiseen autonomisten alueiden konfедераatio-malliin alueen valtiolliseksi järjestykseksi. Öcalanin teoretisointi lähtee kuitenkin siitä edellytyksestä, että islamismissa käynnistyisi jonkinlainen renessanssi, uskonpuhdistus.

Koivunen ei ole kovinkaan optimistinen islamin modernisaation toteutumisen suhteen. "Lähi-idässä kehitys näyttää menevän taaksepäin, shariaan ja klaanien valtaan", kirjoittaa Kristiina Koivunen.

**Unto Nikula
Vantaa**

Ennakkoluulot estävät ISIS:n vaikutuksen torjuntaa

Venäjä on sodassa fundamentalistista islamilaista ISIS-liikettä vastaan, Suomi ainakin välillisesti liittoutumalla Natoon kuuluvien Ranskan ja USA:n kanssa. ISIS:n tavoitteena on luoda ääri-islamilainen valtio. Ranskal-la tai USA:lla ei kuitenkaan ole Syyrian hallinnon tai YK:n mandaattia pommituksiin alueella.

Erikoista tässä sodassa on se, että rintamalinjan samalla puolella olevat tahot eivät pysty hyvään yhteistyöhön. Tosin tässäkin suhteessa on tapahtunut myönteistä kehitystä

Ranskan ja Venäjän välillä.

Venäjältä niinkuin Suomesta-kin on lähtenyt taistelijoita ISIS:n riveihin. Samoin Suomeen on todennäköisesti saapunut turvapainhakijoiden joukoissa mahdollisesti ISIS:n joukoissa taistelleita. Venäjällä on sama tilanne.

Maalaisjärjellä ajateltuna Suomen ja Venäjän pitäisi avoimesti pyrkiä yhteistyöhön ISIS:n joukoissa taistelleiden ja sotarikoksia tehneiden paljastamiseksi. Avainasemassa ovat maiden tiedustelut, joiden tiedonvaihto olisi ensiarvoisen tärkeää. Venäjällä on

käytettävissä myös Syyrian valtion tiedustelutiedot. Pahoin kuitenkin pelkään, että Suomen poliittinen eliitti länsiuhmassaan ei ole valmis yhteistyöhön Venäjän kanssa. "Suomessa on vallalla käsitys, jonka mukaan Venäjä on läpeensä paha ja me tiedämme paremmin nämäkin asiat."

Yhteistyöllä voimme vähentää ISIS:n mahdollista vaikutusta ja värväystä, sekä näin luoda turvallisuutta kansalaisten keskuudessa.

**Kalevi Wahrman
Porvoo**

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Köyhäinhoito, kontrolli ja antifasismi

Olen lukenut kirjaa nimeltään Kuokkavieraiden pidot. Se kertoo yhteiskunnan marginaaliryhmistä. Ihmisistä, jotka olemassaolollaan rikkovat pikkuporvarillista moraalikäsitystä. Kautta aikain on köyhiä ja vähäosaisia sekä muuta ”alaluokkaa” moralisoitu laiskoiksi ja moraalittomiksi. Kuokkavieraiden pidoissa käsitellään yhteiskunnan sosiaaliseen kontrolliin liittyviä asioita. Esimerkiksi sitä, kuinka jotkut uskaltavat haastaa vallitsevan normiston. Mikä on ylipäänsä normaalia? Hyvä esimerkki yläluokkaisesta moralismista on sosiaalivun saajien väittäminen laiskoiksi. ”Alaluokkaa” on aina pyritty kontrolloimaan ja leimaamaan. Kontrollipolitiikka on aina yhtä ahdasmielistä ja epätieteellistä, mutta aina löytyy ihmisiä, jotka siihen uskovat. Kun talous on tiukilla ja yhteiskunta kriisissä, niin pienituloisimmat saavat kantaa vastuun. Tämän päivän kontrollipolitiikka näkyy mm. kuntouttavana työtoimintana ja lasten huostaanottojen lisääntymisenä. Antifasistisen varisverkoston mukaan sosiaalitoimen asiakkaiden oikeuksien puolustaminen on antifasismia.

”Suomessa on liian hyvä sosiaaliturva, kun se kannustaa jäämään kotiin” kuuluu lause kuntouttavan työtoiminnan puolustajan suusta. Suomen sosiaaliturva on todettu ihmis-oikeuskomitean taholta liian matalaksi. Viis asiatiedosta. Ihminen moralisoidaan laiskaksi, jos hän on vaikka pitkäaikaistyötön. Ennen köyhäinhoidon siirtymistä kunnille köyhistä huolehti kirkko. Diakonia-työn keräyslippaat eli vaivaiskotkin olivat varmaan jonkun mielestä liian anteliaita.

Kontrollipolitiikka on koskenut mm. köyhiä, sairaita, vammaisia, mielenterveysongelmaisia ja romaneja. Julmin esimerkiksi kontrollipolitiikasta on natsi-Saksa. Myös ns. tasa-arvon kehdoissa eli Pohjoismaissa on esiintynyt ja esiintyy fasismia. Ruotsin osalta siitä kertoo kirja nimeltään Kansankodin pimeämpi puoli. Suomi on Pohjoismaista ihmisoikeusvastaisin. Ihmisten kontrolloimiseen siis liittyy porvarillinen epäluottamuksen politiikka. Ihmisiä, jotka eivät edusta pikkuporvarillista ”normaalitutta”, pidetään jotenkin ”rahvaina”.

Lastensuojelu

Sosialidemokraatti Miina Sillanpää (1866-1952) arvosteli eduskunnassa punaorpojen sijoitushoitoa. Hänen mielestään heitä sijoitettiin

puoluenäkökantoja silmälläpitäen. Hän lisäksi toi eduskunnan tietoon menettelyn, jossa kotiavustuksia ei annettu ja lapset otettiin huostaan ja sijoitettiin maksua vastaan. Sijoituksia tehdään myös nykyään liian heppoisin perustein. Lastensuojelu on myös tuottoisa bisnes. Esimerkki: mielenterveyspalveluista on leikkattu.

Valviran mukaan terveydenhoidon puutteellisuutta korvataan huostaanottotehtailulla. Köyhäinhoitolehti kirjoittaa vuonna 1918, kuinka punaorvoista on kasvatettava lastenkodeissa ”valkean Suomen valkeita kansalaisia, joilla on siveellistä selkärankaa ja kykyä itse-elatukseen”. Lehti epäili punaleskien kasvatuskykyä suures-ti. Myös tänä päivänä huostaanotot painottuvat köyhiin perheisiin. Tutkimustiedon mukaan suomalaiset sosiaalityöntekijät ovat Pohjoismaiden tylyimpiä. He siis näkevät yhteiskunnan rakenneongelmat yksilön vikana.

Rotuhygieniä

Suomessa steriloiitiin vuosina 1935-1970 tuhansia ihmisiä rotuhygieenisiin ja sosiaalisin syin. Heidän joukossaan oli mm. mielenterveysongelmaisia ja kehitysvammaisia. Huostaanotot jatkavat tätä fasistista perinnettä. Vuoden 1934 syksyllä Toivo Kivimäen porvarillinen kokoo-

mushallitus antoi eduskunnalle ehdotuksen sterilointilaiksi. Myöhemmin Kivimäki tuomittiin yhtenä sotasyllisenä sotarikosoikeudenkäynnissä, joka koski Suomen sotaa Neuvostoliiton kanssa. Suomen asevelimaa natsi-Saksassa Nürnbergissä järjestettiin vastaava oikeusprosessi maan sotarikollisia vastaan (Nürnbergin oikeudenkäynnit).

Kuokkavierasjuhlia

Vastarintaakin löytyy. Vuosina 1996-2003 ja 2006 Suomessa on järjestetty fasismien ja luokkaerojen vastaisia kuokkavierasjuhlia. Aivan kuten kirjan nimestä voi päätellä niin ne olivat juhlat b-luokan kansalaisille. Pääosin toiminta oli rauhallista, mutta välillä mielenilmaukset kärjistyivät väkivaltaisiksi. Perinnettä on jatkanut kiakkovierasjuhlat Tampereella vuonna 2013 ja luokkavierasjuhlat Helsingissä vuonna 2014. Mielenosoittajat rähinöivät poliisin kanssa. Nämä olivat edistyskellistä nuorten toimintaa fasismia ja luokkaeroja vastaan.Militantti antifasismi ei ole vain nykypäivän nuorten juttu. Sitä oli myös sotiemme aikaan. Kuten natsi-Saksassa niin myös Suomessa toimi fasismien vastainen vastarintaliike. Tässä pari hahmoa: desantti Kerttu Nuorteva ja antifasisti Veikko Pöysti. Nuorteva tiedusteli Neuvostoliitolle. Pöystin toimintatatiikka fasismien vastustamisessa oli mm. lakkoilu ja suora militantti toiminta. Antifasistiset urhot tekivät monenlaisia tihutöitä. He esimerkiksi räjäyttivät tavarajunan Tampereella.

Sekä tämän päivän että entisaikojen antifasistiset nuoret ovat saaneet rettelöitsijän maineen, vaikka he vain haluavat oikeudenmukaisuutta yhteiskuntaan. Suomen antifasistisen komitean SAFKAN sanoin: ”Veikko Pöysti on kuolematon sankari”. Mielestäni Suomi tarvitsee antifasismia uudelleen muotiin.

Henri Autero

Muuten olen sitä mieltä...

..että Kokoomus on kiellettävä yhteiskunnallemme turmiollisena järjestönä, kuten kiellettiin mm. IKL, Lotta Svärd, Suojeluskunnat, joiden toiminnan jatkuminen olisi edistänyt maallemme vahingollista elämäntapaa. Muun muassa asekatkenta ja ison suomalais-saksalaisen joukon todistetut valmiudet sotilaalliseen sissitoimintaan pyrkivät tuolloin rikkomaan Pariisin rauhansopimusta sekä jatkamaan hitlerismiä, vaikka se oli aatteena kielletty.

Kokoomus ei ole nykyisin syyllistynyt yhtä näkyvään tuhotyöhön. Mutta palvoessaan sotilasliitto NATO:a, äänekkäimpänä SSS-diktatuurin hahmo Stubb, se syyllistyy pinnanalaisesti nykypäivän hitlerisaatioon. Mitä onkaan todettava Kokoomuksen partiopoikajohtaja porukasta, vanhaa 30-luvun historiaa mukaillen, firmasta nimeltään EK? Etsivä Keskuspoliisi vai Ete-lärannan Kusetajat? Sama se, asiaydin ei muutu.

Kieltäessään historiamme hävittäen jo vuosikymmenien ajan purku - ja romutusurakoilla (ystävänkappoilla sovittuja) vanho-

ja historiaamme muassaan kantavia kiinteistöjä, kaupunkiluontoa, puistoja, vanhustemme hoitopaikkoja sekä asuinsijoja ja vaihtaakseen kaiken eriarvoistamista korostaviin sijoittaja - ja rahavallan bunkkereihin, rahasta hyppivä Kokoomus on osoittautunut sisältäpäin nakertavaksi luusyöväksi Suomen henkissä selkärangassa.

Onko Helsingillä jäljellä enää historiallisia kokonaisuuksia muualla kuin Senaatintorin reunoilla? Helsingin keuhkoihin kuuluvat Kivinokka, Vartiosaari, Meri-Rastila, Keskuspuisto, Alppipuisto sekä Myllypuron pururata - alueet ovat sairastuneet kokoomuslaiseen keuhko- ja luusyöpään, joiden paraneemisennuste Kokoomuksen ja sen tukijoiden vallassa pysyessä on huono, tarjoten niille vain saatohoitoa, eivätkä kokoomuslaisten neuvosta alueisiin sijoittaneet ulkomaalaisfirmat halua maksaa mitään ylimääräistä.

New Orleansissa v. 2005 myrsky mullisti kaupungin elämän ja tätä paikalliset ”kokoomuslaiset”, friedmanilaiset taloustieteilijät hyödynsivät. Eräs republikaanien kon-

gressiedustaja totesi erälle vaikuttajaryhmälle, Naomi Kleinin ”Tuho-kapitalismin nousu”-kirjan mukaan, että ”New Orleansin kaupungin vuokra-asunnot on lopultakin siivottu. Me emme siihen pystyneet, mutta Jumala pystyi.” Suuryritysten lobbareit täyttivät osavaltion kongressitalon kaupitellen kongressivaikuttajille veronalennusideoita, virallisten määräysten karsintaa, halvempaa työvoimaa, vuokra-asuntojen purkamista ja maa-alueen myymistä omistusasuntojen käyttöön. Tämä tapahtui tuhon ja onnettomuuden keskellä.

Kuulostaa nykyiseltä kokoomuspolitiikalta. Kokoomuksen taustahimojen ja tuhokapitalistien tavoitteiden turvaamiseksi on yhdistetty Keskustapuolueelle kätevästi ympäristö - ja maatalous-ministereiden tehtävät yhdeksi kokonaisuudeksi, jota mandaattia hallitsee tällä hetkellä SSS-pääministeripuolue? Tunnetusti Keskustapuoluekaan ei arvosta ympäristötoimia, kun niistä eivät maanviljelijäisännät saa rahaa eivätkä sijoittajat ole kiinnostuneita.

Juhani Valo

Syyn ja seurauksen laki

Lähi-idän sotien syynä ei ole ollut Isis, ei Al-Qaida eikä edes Boko Haram puhumattakaan pakolaisista. Kaikki edellä mainitut ovat syntyneet sotien seurauksina. Sanomalehti Karjalaisessa oli 15.11. luettelo Euroopassa tehdyistä terrori-iskuista vuosien varrelta. Niitä on aikanaan surtu aikansa kuten 13.11 Pariisissa sattuneita iskuja, mutta sopii kysyä, onko niistä opittu mitään - ja jos on, niin mitä?

Ranskalaiset eivät ole surreet innokkaasti Nato-kumppanina tekemään ilmaiskuja esimerkiksi Beirutin sairaaloihin, kouluihin tai lasten päiväkodeihin. Päinvastoin - he ovat

iloinneet siitä, miten hyviä kumppaneita he ovat Britannialle ja USA:lle. Jopa meillä Suomessa jotkut Nato-haukat pahoittelivat, kun eivät päässeet Nato-kumppaniensa mukaan Libyaa pommittamaan, tuottamaan reippaasti yli tarpeen surua ja tuskaa Välimeren taakse.

Emme tarvitse sodan runtele-mia ihmisiä emmekä kansakuntien tuhoa, vaan kaikille turvallisen yhteisen kodin, maapallon. Siinä meillä on vakava ja pätevä syy vastustaa asevarustelua ja Natoa!

15.11.2015
Pauli Eskelinen
Joensuu

”Brutaalia ja hävytöntä”

ISIS-järjestön Pariisiin kohdistamat terrori-iskut 14.11.2015 saivat ulkoministeri Soinin lämpenemään. Hän kuvasi iskuja äärimmäisen häikäilemättömiksi ja brutaaleiksi. Hän jatkoi myös, että ”toivottavasti tämä saa aikaan reaktion, että ihmiset ympäri Eurooppaa toteavat, että väkivallalla ja terrorilla ei voida hallita eikä pelotella eikä yhteiskunnan demokraattista menoa voida kalvaa”.

On totta, että iskut olivat äärimmäisen ”brutaaleja ja häikäilemättömiä”. Samalla tulee kuitenkin kysyä, missä olivat Soini, Niinistö ja kaikki heidän kaltaisensa silloin, kun EU ja USA hyökkäsivät Jugoslaviaan, Afganistaniin, Irakiin ja Libyaan ja kehitettiin sotaa Syyriassa ja Ukrainassa?

Missä Soini oli, kun hyökkättiin Libyaan?

Näissä terroriteoissa on kuollut miljoonia siviilejä, eikä kukaan Soinin peräänkuuluttaman läntisen demokratian edustaja sanonut silloin, että ”hävytöntä ja brutaalia”. Syyrian presidentti Bašar al-Assad ilmaisi osanottonsa kaikille ranskalaisille ja sanoi Syyrian eläneen samaa kauhua viisi vuotta: ”Ranskassa tapahtui eilen se, minkä kanssa Syyria on

kamppaillut viisi vuotta.”

Ranska, Englanti, USA ym. itse loivat ISIS:in

Länsimaat (EU, Saudi Arabia, Israel ym.) ovat tukeneet ääri-islamilaista järjestöä mm. al-Qaidaa niiden taistelussa itsenäisten valtioiden (Afganistan, Irak, Syyria, Libya) hallituksia vastaan ja levittivät näihin maihin tarkoituksellisesti uusliberalistista talousjärjestelmää. Ne kuitenkin onnistuivat tuhoamaan näiden maiden infrastruktuuriin, tappamaan jopa miljoonia siviilejä ja ajamaan jälleen miljoonia ihmisiä pakosalle kodeistaan. Tämä kaikki vain radikalisoi militantteja ryhmiä sotaisimmiksi ja synnytti mm. ISIS-organisaation.

Politiikan suuntaan muutos

ISIS voidaan voittaa suurin sotilaallisin ponnistuksin, mutta johtaa se ratkaisuun? Tulee lopettaa se uusimperialistinen politiikka, joka ruokkii ja synnyttää nämä ongelmat yhä uudelleen. Pääsevätkö rosvot joskus sopimukseen keskenään? Tuskinpa. Tavalla tai toisella kilpailu Keski-Aasian, Lähi-Idän ja Pohjois-Afrikan hallinnasta jatkuu siihen saakka kunnes politiikan suuntaan saadaan muutos.

Jartsev

Kun kädet ovat tuottaneet?

Tämä käsi (kuvassa) on se toinen niistä, jotka ovat tehneet meille monien muiden käsiparien lailla hyvinvointiyhteiskuntaa: ruokaa, tiskanneet, pesseet pyykkiä, pyyhkineet takalistoni, mitanneet kuumetta otsaltani, tehneet vuorossa raskasta työtä pesulassa, laitoskeittiöissä yleistöitä, heittäneet heinää seipäille, siivonneet jne.,

Eikä ollut puhettakaan työterveyslääkäreistä. Raskas työ on tehnyt nivelrikon ja käsiä koh-

deltu muutenkin kaltoin, ihan lääkäreidenkin siunauksella. Kaiken järjen mukaan häntä tulisi kohdella, hänen nyt eläkkeellä ollessaan, hyvin ja kunnioittaen. Niinhän sitä odottaisi ja luulisi. Hän maksaa yhteiskunnalle kaikki tulonsa juuri siitä, että näin olisi, mutta ikävä kyllä totuus on aivan toinen! Minun tehtäväni poikana on taistella loppuun asti, että oikeudenmukaisuus toteutuisi ja niin teenkin, vaikka tiedän että emme voita. Mutta aion olla helvetin hyvä kakkonen, maassa jossa vain voittaminen ja voitot ovat jotain. Kiitos Äiti taistellaan yhdessä!

Jorma Talikka,
Janakkala

Tukea

Kansanäänelle

Eira Kärki 30 e, Heikki Männikkö 33 e, Hannu Kautto 20 e, Tarja Männikkö 33 e, Larmo Lehtola 10 e, Palstapuutarhuri 9 e, KÄ:n tukija 7 e, Kai Kontturi 50 e, Tomi Heikkinen 4,10 e, Jorma Kangasniemi 6 e, Paavo Heikkinen 25 e, Jaakko Ahvola 20 e, Matti Järvinen 6 e, Viljo Heikkinen, 8 e, Unto Nikula 8 e, Ari Sulopuisto 6 e, Jartsev 4 e, Anja Saarikko 2 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Vieraskammosta ja kirjoittamisesta

Meidän ihmispoloisten elämänpolku on harvoin tasainen kuin höylätty kakkosnelonen. On nousuja ja on alamäkiä. Pirstavia poikkeuksia ovat matkan varrella tuttaviksi tulleet erilaiset ihmisryhmät ja yksilöt. Tapaamisen perusteena on tietenkin, ettei ihmisen elä lasimaisessa umpiossa ja kuvittele että Jämsä on maailman napa ja että maailma loppuu Partalanmäkeen. Heidän kanssaan on vaikeaa kommunikoida.

Paria ihmisryhmää käsittelen lähemmin. Ensinnä on vieraskoreita. He ovat harmitonta hössöttäjiä, joihin ei voi suhtautua muuten kuin hymyillen. Toinen ryhmä eli vieraskammoiset on jo vaarallisempi ryhmä. He ovat saaneet jopa kreikkalaista alkuperää olevan nimen - xenofobia. Se merkitsee muukalaisten pelkoa ja yhteisöissä esiintyvää torjuvaa asennetta ulkomaalaisia kohtaan.

Torjuva asenne aiheuttaa sen, ettei pakolaisista ja turvapaikanhakijoista haluta tietää tosiasioita, vaan muodostetaan näkökantaa sopen, satujen ja kauhuuttujen perusteella. Ei ole tiedossa edes se, että Suomen on noudatettava kansainvälisiä sopimuksia ihmisoikeuksista. EU:n jäsenenä meillä on turhan vähän sananvaltaa omiin asioihimme. Erään nimeltä mainitsemattoman puolueen edustaja mm. vaati Ruotsin rajaa suljettavaksi. Ei hänellekään tullut mieleen mistä pakolaisaalto johtuu. Syyinä ovat järjestyksessä sota, köyhyys, riisto ja luonnonkatastrofit.

Reino Welling
Jämsänkoski

Keskustelu Venäjän kommunistien kanssa...

Jatkoa sivulta 16

man parantunut, mutta suurin osa Venäjän tuloista tulee edelleen öljyn, kaasun, kaivannaisten ja raaka-aineiden myynnistä. Sosiaalipoliittiset kysymykset sekä veteraanien ja eläkeläisten toimeentulo ovat Venäjällä suuri ongelma. Puolueella oli pitkään käsitys, että työläiset ymmärtävät kommunisteja. Sitten tuli ongelmia päästä sisään tehtaille. Tänään pyrimme organisoimaan ammattiliittoja ja vetämään niiden jäseniä koulutukseen. Suurin ongelma ammattiliittojen organisoimisessa on murtaa omistajien vastustus.

KPRF:n edustajat kertovat Donbassin tilanteesta. USA näytti vihreää valoa sodalle. Ukrainassa fasistiset aatteet ja Bandera nostettiin sankarin asemaan. Puolustettiin alueella tätä ei hyväksytty ja Ukraina aloitti USA:n rahoittamana sodan. Donbassin paikallisväestö perusti omat armeijan yksiköt. Hyvin nopeasti venäjänkielisellä alueella lopuivat elintarvikkeet ja pankeista raha. Oli lähellä humanitäärinen katastrofi. Venäjän kommunistit

Toimitti: Heikki Männikkö

Valhepropaganda ei pitkään tehoa

Eräs nimeltä mainitsematon puolue on profiloitunut etenkin muukalaisvihan lietsojana ja katteettomien lupauksen esittäjänä. Nyt lienee puolueelle käynyt köpelösti, sillä valhepropaganda ei olekaan upponnut kansaan. Poliittikkaa olen seurannut yli 60 vuotta, ei koskaan ole minikään puolueen kannatus romahtanut puoleen muutaman kuukauden aikana. Suomalainen äänestäjäkunta on terävöittänyt seurantaansa. Tämä on hyvä asia, koska Sote-asiasakin kerrotaan totuutena pelkkiä haaveita.

Omalla nimellä kannattaa kirjoittaa

Mainitsin aiemmin tuon luvun 65, niin monta vuotta on ensimmäisestä lehtijutustani. Sen jälkeen on juttuja ollut lehtien palstoilla melkoisesti. Kerran olen aikonut lopettaa kirjoittamisen, mutta nousi melkoinen haloo lukijoiden taholta. Lupsasin jatkaa ellei pönttö tämän pahemmin ala lyömään setsuuria. En kuitenkaan edelleenkään arvosta nimimerkillä kirjoittavia. Kyllä se on lähinnä verhon takana räksytävään koiraan verrattavaa toimintaa. Kun Suomessa on ainakin osittainen sananvapaus, en usko löytyvän niin tyhmää työnantajaa, joka antaa lopputilin lehteen kirjoittamisesta. Hinta käräjillä olisi korkea.

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen

Uudenvuoden tapaaminen

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 keskiviikkona 30.12.15 alk. klo 18.00. Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, puheenvuoroja, järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin riisipuuroa, glögiä, voileipiä ja kahvia.

Tervetuloa kaikki paikalle

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous Hermannin kerholla sunnuntaina 24.1.2016 klo 17.00. Käsitellään talven ja kevään toimintaa ja niihin liittyviä tärkeitä järjestöllisiä kysymyksiä, sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa myös kaikki Kommunistien liiton jäsenet!

Naisen asema Euroopassa tänään?

KANSAINVÄLISEN NAISTENPÄIVÄN TILaisuus

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 keskiviikkona 9.3.16 alk. klo 18.00.

Ohjelmassa mm. lyhyitä puheenvuoroja. Järjestöväen sketseja ja musiikkiohjelmaa. Tietenkin juhlan kunniaksi kakkukahvit.

Tervetuloa kaikki paikalle

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>

Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com

juche.aate@saunalahti.fi

puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan

<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postitustilastoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu keskiviikkona 3.2.16 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 18.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, EU-tiedotustoimintaa, vuodenvaihteen ja talven tehtäviä sekä järjestöme osalta kevään HOK-Elannon edustajiston vaaleja. Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistamme lehden ensi vuoden ensimmäistä (1/16) numeroa. Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

30.12.2015 Perinteinen Työväen puurojuhla: Kansan äänen julkaisijajärjestöjen yhteinen Työväen Puurojuhla pidetään keskiviikkona 30.12.2015 Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki alkaen kello 18.00.

SFT:n kevätkauden 2016 opintoillat: Uusi vuosi tuo muutoksia sekä opintoiltojen viikonpäivään ja pitopaikkaan! Opintokerhot kokoontuvat vuoden 2016 alusta Kommunistisen Työväenpuolueen toimistossa, Tikkuraitti 11 A 3. krs Tikkurila. Kokoonnutaan aina maanantaisin klo 17.00

18.1.2016 Tammikuun opintoillassa käsitellään edelleen v. 1906 Oulun puoluekokousta, joka oli vanhan työväenliikkeen eräs merkittävistä, linjaa vetävistä puoluekokouksista.

Seuraavat opintoillat pidetään 15.2.2016 ja 14.3.2016

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN-TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Lehmät syyttömiä ilmastomuutokseen

Fossiilisten polttoaineiden käyttö

Ilmaston fossiilisten päästöjen syntyyn vaikuttavat hiilen, öljyn ja luonnonkaasun tuotanto ja käyttäminen kaikissa muodoissa. Suuri osa maailman sähkön tuotannosta tapahtuu edelleen kivihiilivoimaloissa. Kivihiilen tuotannosta menee noin 55 % sähkön tuotantoon. Kaikki raaka-aineiden hankinta ja tavaroiden tuotanto vaatii kuljetuksia, jotka lisäävät päästöjä ilmakehään. Maailman autot lisäävät myös päästöjä ja niistä luopuminen on ihmisille vaikeata. Ahneus ja keinottelu alalla ovat myös tyypillisiä, sillä öljyteollisuuden voitot ovat edelleen huimaavat. Viimeinen esimerkki keinottelusta oli Volkswagenin autokannan päästöjen pimittely. Lähes kaikki kaupan ja liikenteen kuljetukset tapahtuvat fossiilisten polttoaineiden avulla: lentokoneet, laivat, rekat ja dieseljunat toimivat öljyllä ja näiden kuljetusvälineiden valmistamisessa syntyy päästöjä ilmakehään.

Maatalous

Maapallon elintarvikkeiden tuottaminen käyttää myös paljon öljypäästöjä aineita niin kuljetuksissa kuin maatalouden koneiston käyttämisessä. Öljyä käytetään myös väkirehun ja torjunta-aineiden tuottamiseen. Tämän päivän maatalous on riippuvainen öljystä ja sen loppuessa on nälänhätä hyvin lähellä, jollei muutosta saada ennen sitä. Maailman sotakoneistot jeepistä lentotukialuksiin käyttävät valtavia määriä fossiilisia polttoaineita.

Ongelmana on se, että ihmiskunta lisää uusien hiilidioksidikaasujen päästöjä ilmakehään. Me olemme kaivaneet esiin maahan kerrostuneen kivihiilen sekä öljyn ja muuttaneet ne kaasuihin, kun tavallisessa hiilen kiertokulussa on prosessi tasapainoinen. Kaikki orgaaniset eliöt maapallolla kulkevat hiilen kiertokulun myötä ja ovat syyttömiä kaasujen päästöihin. Lihansyönnistä on varoitettu, koska lehmät päästävät metaania ilmakehään. Lehmä syö orgaanista ainetta, muuttaa sen meille hyödylliseksi ravinnoksi ja muuttuu itse takaisin hiileksi kuollessaan eli se ei lisää hiilidiok-

Tätä kirjoittaessani on juuri Pariisin suuri ilmastokokous alkamassa. On varmaa, että tämäkään kokous ei tule ratkaisemaan suurta ilmastongelmaa. Vuonna 1990 todettiin päästöjen olevan 33 miljardia tonnia vuodessa. Tänä päivänä ne ovat jo 50 miljardia tonnia ja vauhti viittaa päästöjen kasvavan lähinnä 60 miljardiin tonniin, vaikka päästöjen vähentämisen toimenpiteistä on päätetty aikaisemmissa kokouksissa. Lähestymme kriittistä maapallon keskilämmön kahden asteen nousua, mikä tarkoittaa jäätiköiden sulamista, kuivuuden ja nälänhädän lisääntymistä sekä rannikkoalueiden vedenpinnan nousua. Monissa kaupungeissa kuten Pekingissä, Lontoossa ja Tokiossa ovat ilman epäpuhtaudet eli saasteet ajoittain hyvin vaarallisella tasolla ihmisten terveydelle ja syynä moniin sairauksiin. Sitoviin päätöksiin kokouksessa on vaikea päästä huolimatta vakavasta tilanteesta, koska päätökset ovat vapaaehtoisia eikä sitovia.

Kuva: Heikki Männikkö

YK:n ilmastokokous järjestettiin Pariisissa 30.11–11.12.2015. Valtioiden edustajat käsittelivät ilmastomuutoksen torjumiseen ja planeettamme tulevaisuuteen liittyviä kysymyksiä. Yksi keskeisiä teemoja oli luopuminen fossiilisten polttoaineiden käytöstä. Kansalaisjärjestöjen marssi ilmastomuutosta vastaan 29.11.2015 alkoi Narinkkatorilta.

sidipäästöjä muulloin kuin sitä ruokitaan väkirehulla eli öljypohjaisella rehulla. Lihansyönnin lopettaminen on huono argumentti päästöjen vähentämiseen. Maapallon haitalliset kasvihuonekaasut eivät väheneisi tip-paakaan, vaikka me lahtaisimme jokaisen lehmän maapallolta.

Metsien väheneminen

Metsien hakkuut ovat lisääntyneet huomasti niin Amazonin sademetsissä kuin meilläkin. Puun käyttö on hyväksi, jos rakennamme sen avulla jotain, mutta jos poltamme sen, niin se on pahaksi. Ensimmäisessä tapauksessa varastoimme kivihiiltä, toisessa päästämme kaasut ilmakehään. Metsä, joka on hakkuutettu, on ilmastoneutraali vasta, kun uusi metsä on kasvanut tilalle. Puiden kasvattaminen vähentää fossiilisten kaasujen määrää, sillä metsät sitovat

hiilidioksidiä kasvaessaan.

On selvää, että vaarallisten kaasujen vähentämisen täytyy olla kaikkien yhteinen tavoite. Se tarkoittaa, että ihmiskunnalla on suuret muutokset edessään. Kuljetukset on muutettava sähköisiksi. Vaihtoehtoenergioita täytyy suosia, uusia ratkaisuja on löydettävä. Sitä ihmettelee, miksi aurinkokennoja ei käytetä siellä, missä köyhyys on ja aurinko paistaa jatkuvasti kuten Afrikassa. Sähkö saisi vesipumput toimimaan ja puut nostaisivat pohjavedet, sillä Saharan alla on paljon vettä, mutta syvällä.

Suurin ongelma on kuitenkin bensatankissa ja voimarehu maataloudessa. Ne ovat uhkana koko maailmalle. On turha syyttää lehmää ilmastomuutoksista. Jokaisella on vastuu siitä.

Esa Salomaa

Pariisin speaktaakkeli ei auta ilmastoa

On surullista huomata, että lukuisat ympäristöaktivistit juhlivat Pariisin ilmastosopimusta, joka ei tee mitään ilmaston pelastamiseksi. Luomalla PR-kuvan siitä, että mukamas suuret johtajat ovat nyt tosissaan estämässä ilmastokatastrofia Pariisin speaktaakkeli itse asiassa vaikeuttaa todelliseen muutokseen johtavan yhteiskunnallisen liikkeen nousemista.

Pariisin sopimus ei vähennä päästöjä, vaan antaa niiden kasvaa. Siinä ei puhuta fossiilisten polttoaineiden jättämisestä maahan. Kuitenkin ainakin 80 % varannoista olisi annettava olla niiden luonnollisissa säilytyspaikoissa, jos ilmastomuutos halutaan pitää siedettävissä rajoissa. Miten nämä valtanpitäjät voisivatkaan sellaisesta puhua, kun he ovat parhaillaan sotimassa Syyriassa ja muualla siitä, että öljyn ja kaasun käyttö saisi jatkua hamaan tulevaisuuteen saakka.

Kuva: Heikki Männikkö

Virallinen neuvotteluprosessi ei käsittele lainkaan Euroopan ja Pohjois-Amerikan valtioiden päästöjä, jotka tapahtuvat Kiinassa ja muualla näiden maiden ulkopuolella kulutustavaroita tuottavissa tehtaissa, voimaloissa ja kaivoksissa. Eihän valtaeliitti halua rikkoa maailman kaupan ja kasvun pyhiä arvoja.

Olennaista on ymmärtää, ettei tältä globaalilta valtiollis-kapitalistiselta järjestelmältä ole odotettavissa ratkaisua ilmastokriisiin. Ratkaisu löytyy globaalis-

ta yhteiskunnallisesta liikkeestä tai niiden verkostosta, joka haastaa kapitalismin kasvuliikkeen ja pystyy artikuloimaan sen jo laajalle levinneen näemyksen, jonka mukaan edustajinamme esiintyvät herrat ja rouvat ovat enemmän lojaaleja nykytaloudelle ja yhtiöille kuin ihmisille ja elämän jatkuvuudelle.

Tietenkin järjestelmä näyttää helposti vankkumattomalta ja sen haastaminen mahdottomalta. Mutta kun tajuaa, että vallanpitäjämme eivät ole pelkääneen aikeissa tehdä kansanmurhaa, vaan haluavat planeettamurhan uhallakin pysyä vallankahvasa kiinni, voi aavistaa sen valtavan yhteiskunnallisen räjähdysvoiman, jota ilmastovalhe pyrkii pidättelemään.

Olli Tammilehto
14.12.2015

Pariisi, Bagdad, Kabul ja Tripoli

Vihreiden kansanedustaja, ihmisoikeusaktivisti ja entinen ministeri Pekka Haavisto viittasi 29.11.2015 Helsingissä järjestetyllä ilmastomarssilla pitämässään puheessa Pariisiin terrori-iskuun seuraavasti: ”Mutta meillä on Pariisiin myös toinen viesti. Se on viesti solidaarisuudesta. Se on viesti siitä surusta ja kärsimyksestä, jota myös me suomalaiset olemme kokeneet viime päivien terroristi-iskujen vuoksi. Meillä on myös viesti terroristeille ja terroristijärjestöille. Te ette voi heiluttaa meidän uskoamme demokratiaan, kansalaisoikeuksiin, kulttuurien ja uskontojen rauhanomaiseen rinnakkaiseloon. Teidän raukkamaiset keinonne tekevät meidän uskomme vain vahvemmaksi.”

Sodat ylläpitävät asevarustelua

Jos tarkastelemme 2000-luvun Euroopan ulkopuolisia sotia kuten Irakin sotaa, hyökkäystä Afganistaniin ja Libyan tuhoamista, ne kaikki täyttävät rikoksen nimeltä – hyökkäyssota – tuntomerkit. Tällaiset rikokset ihmisyyttä vastaan tehdään aina harkitusti. Ne ovat luonteeltaan julmia. Ne aiheuttavat tekoympäristössään yleistä vaaraa. Sotiminen ylläpitää asevarustelua, harventaa väestöä, tuottaa jälleenrakennusurakoita ja jatkaa uudelleen maapallon raaka-ainevaroja.

Mikään tuomioistuin ei langeta näille valtiollisille rikoksentekeijöille tuomioita. Kansainvälinen oikeus on voimaton koska, sillä ei ole olemassa valtioiden yläpuolella olevaa tahoa, joka voisi pakottaa valtiot tottelemaan sitä. Mitkään valtiot eivät ole myöskään koskaan liittoutuneet yhteen ja tuominneet kansainvälistä oikeutta rikkoneen USA:n talouspakotteisiin.

Sodat synnyttävät terrorismia

Näiden sotien seurauksina on syntynyt hajonneita valtioita, yhteiskunnallista kurjuutta ja miljoonia sodista kärsimään joutuneita ihmisiä. Kuukaan ei välitä kantaa vastuuta aiheuttamiensa tuhojen seurauksista, koska niiden väitetään olevan kohdemaiden itsensä aiheuttamia. Ajatellaanpa vaikka sotapakolaisten virtaa Eurooppaan. Oheistuotteena hyökkääjät demonisoivat vielä kaikki muslimit ja mahdollistivat näin islamilaisuuden väkivaltaisimman ja taantumuksellisimman siiven esiinmarssin. Tämä kaikki toimii hyvänä alustana ääri-islamilaisien terroristijärjestöjen värvästyölle. Pariisin ehdottomasti tuomittavan terrori-iskun takana oli islamilainen valtio eli ISIS.

Sivari, joka ei tuominnut Libyan tuhoamista

Pekka Haavisto kirjoitti Iltalehden blogissaan 18.3.2011: ”YK:n turvaneuvosto päätti viime yönä valtuuttaa YK:n jäsenmaat ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimiin suojatakseen siviilejä ja siviilien asuttamia alueita hyökkäyksiltä... YK:n päätös on vahvempi kuin pelkän lentokieltoalueen perustaminen, jota Libyan oppositio on vaatinut. Se kieltää vain ulkomaiset miehitysjoukot Libyassa. ”No-fly zonesta” tuli tällä päätöksellä myös ”no-drive zone”, jolla voidaan estää Gaddafin tankkien ja tykistön vyöryminen kohti opposition vielä hallussaan pitämiä alueita. Gaddafin joukkojen eteneminen tullaan pysäyttämään YK:n päätöslauselman mukaisesti lähipäivinä. Libya uhoaa nyt jo kosta Välimeren alueella. Kun rintamat pysähtyvät ja siviileihin kohdistuva uhka väistyy, pitäisi alkaa valmistella demokraattisia vaaleja myös Libyaan. Ihmisoikeuksien ja sananvapauden turvaaminen on ensimmäinen askel kohti demokratiaa.”

Päätös syntyi Englannin, Ranskan ja Libanonin luonnostelemana. EU ei ollut asiassa yksimielinen – Saksa pidättäytyi äänestyksestä. Samoin tekivät pysyvistä jäsenmaista Kiina ja Venäjä, vaihtuvista jäsenistä Saksan lisäksi Intia ja Brasilia. YK:n päätöstä ei olisi syntynyt, ellei Arabiliitto olisi viime viikonloppuna vaatinut lentokieltoaluetta.

Saavutettiin Libyassa sananvapaus, demokratia ja ihmisoikeudet?

Syyriassa aktivoitu ja aseistettu ISIS on levinnyt Irakiin ja Libyaan. Se kohdistaa toimialueillaan julmuutensa ensisijaisesti siviiliväestöön ja tekee vasta toissijaisesti verisiä kostoiskuja Eurooppaan. ISIS rahoittaa toimiansa myymällä Syyriasta varastettua öljyä Natoon kuuluvalla Turkille.

Libyan sisällissodassa kapinalliset sotajoukot julistautuivat jo sodan puolivälissä voittajiksi. Lukuisat valtiot tunnustivat heidät pian maan virallisiksi edustajiksi. Osa kapinallisista siirtyi taistelemaan Syyriaan maan hallituksen joukkoja vastaan. He perustivat v. 2012 Battar-prikaatin, joka vannoi myöhemmin uskollisuutta ISIS:lle. Prikaati osallistui taisteluihin sekä Irakissa että Syyriassa. Keväällä 2014 prikaatin 300 veteraania palasivat Libyaan ja perustivat Dernassa islamilaisen nuorison Shura-neuvoston. Tämä alkoi rekrytoida palvelukseensa paikallisten ääri-islamilaisien ryhmien kuten Ansar al-Sharian aktivisteja. Neuvosto vannoi lokakuussa 2014 uskollisuutta kalifaatille. Sillä on jo hallussaan muutamia kaupunkeja Libyassa.

Mahdi Darius Nazemroaya arvioi Naton tavoitteina olleen Libyan sodassa: Afrikan yhtenäisyyskehityksen katkaisu, Kiinan häätö Afrikasta, maan strategisesti tärkeiden energiavarojen valvonta ja öljynsaannin turvaaminen Libyasta USA:n hakeutuessa konfliktiin Syyrian ja Iranin kanssa. (Global Research, 31.1.2012)

Matti Laitinen